

P1198
BISERICA ORTHODOXA ROMANA.

DESBATERILE
S-LUI SINOD

DIN SESIUNEA DE TOAMNĂ

ANUL 1889.

Revistă Periodică Eclesiastică.

ANUL AL XIII-lea, No. 10.

IANUARIE.

BUCUREŞTI.

Tipografia Cărților Bisericești
34. Str. Principalele Unite, 34.

1890.

BIBLIOTICA
SECȚIA LITERATURĂ

www.dacoromanica.ro

SANTUL SINOD

AL SÂNTEI

BISERICI AUTOCEFALE ORTOTOXE ROMANE.

Sântul Sinod al S-tei Biserici Autocefale Orthodoxe Române.

Desbaterile Sântului Sinod.

Şedinţa din 5 Noembrie 1889.

Proces-Verbal.

Sesiunea de Tómna a S-tui Sinod s'a deschis cu solemnitatea obișnuită, facându-se un Te-Deum în Biserica Catedrală a S-tei Mitropoli de catre I. P. S. Mitropolit Primat, la care a asistat P. P. S. S. membri ai S-tui Sinod aflați în Capitala și D. Secretar General al Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice.

La orele 11 a. m. s'a făcut sănătarea apei de catre P. S. Innocentie Ploesténu în sala de Ședința a S-tui Sinod, după care D. Ministrul de Externe, în locul D-lui Ministrul al Cultelor, citește Mesagiul Regal cu No. 3006 pentru deschiderea sesiunei de Tómna a S-tui Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. P. S. S. Parinți: Eu declar deschisă sesiunea de Tómna a S-tui Sinod.

P. S. Secretar Gerasim Piteștenu, face apelul nominal la care răspund prezenți 10 P. P. S. S. membri, fiind săse absenți.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. P. S. S., Suntem prezenți numai 10, iar absenți 6. Prin urmare nefiind în numerul cerut de Regulament, nu putem lucra.

Amân dar Ședința pe mâine, Lună, ora unu p. m. când cred că ne vom putea complecta.

Şedința se ridică și se anunță cea viitoră pentru 6 Noembrie.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat

† Secretar, Gerasim Piteștenu.

Sedința din 6 Noembrie 1889.

Ședința se deschide la ora unu p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

Se face apelul nominal, și răspund prezenți 12 P. P. S. S. membri, fiind 4 absenți.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. P. S. -lor, suntem în număr și prin urmare declar ședința deschisă. Ești cred că trebuie să procedam mai întai la citirea sumarului ultimei ședințe al sesiunei trecute.

P. S. Secretar Gerasim Piteșteanu citește sumarul ultimei ședințe a sesiunii de Prima-vără a S-tului Sinod și se aproba.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum ca să putem lucra, trebuie să procedam mai întai la constituirea biouroului.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Avem totă încrederea în secretarii cari au fost în sesiunea trecută, și prin urmare ești așă crede că ar fi bine să-i rugăm ca să primească din nou acesta insarcinare.

P. S. Arh. Ieremia Galațanu: P. S. Dositei care a fost ca secretar în anul trecut, m'a autorisat acum când am venit de la Iași, să rog pe St. Sinod să-l desărcinez de acesta onore și să pună pe un altul în locul P. S. Sale, căci are să întârzie cu venirea sa, și chiar după ce va veni, este silit să se înapoieze având ore-care trebuie la biserică St. Spiridon.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S. Arhiereu Dositei n-a anunțat cînd are sa vină. Noi însă trebuie să luăm act de declarațiunea facută de P. S. Ieremia și sa admitem dorința P. S. Dositei de a rămânea descarcat din sarcina de secretar. Prin urmare, vă rog, să bine-voiți a propune persoanele care să fie alese ca secretari ai biouroului.

P. S. Arhiereu Valerian Rînnicénu: Ești așa propune ca în locul P. S. Dositei să alegem pe P. S. Calistrat Bîrladénu.

P. S. Arhiereu Calistrat Bîrladénu: Își propun pre P. S. Episcop al Dunarei de-jos.

P. S. Episcop al Dunarei de-jos: I. P. Sântite, votam numai pentru un secretar, sau pentru amândoi?

I. P. S. Mitropolit Primat: Votăm pentru amândoi secretarii.

—Se procede la alegerea secretarilor prin vot secret, și se aleg cu majoritate de voturi P. P. S. S. Arhiereu Calistrat Bîrladénu și Gerasim Piteștenu.

P. S. Arhiereu Calistrat Bîrladénu: I. P. Sântite, și P. P. S. S. Mulțumesc cu recunoștință de acăsta onore, ce mi se face ca să fiu ales ca secretar, dar aș ruga pe St. Sinod ca să tolereze miciile lacune ce s-ar găsi în lucrările biourului, nu însă neesactități. Acăsta am dorit să dic.

I. P. S. Mitropolit Primat: Bine-voiți P. Sântite, a vă lua locul de secretar.

—P. S. Calistrat ocupă fotoliul de secretar la biuroiu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum procedem la alegerea Comisiunei de petiuni.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Ești cred că Comisia de acum un an, ar putea să continue și anul acesta.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiindcă am procedat prin alegere pentru secretari, putem face acăsta și pentru Comisiune.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Prin alegere am putea să complectăm numai locul vacanță din Comisiune.

P. S. Episcop al Argeșului: Cum am procedat pentru secretari, tot astfel să procedem și pentru Comisiune.

—Se procede la alegerea Comisiunei prin vot secret, și intrunesc:

P. S. Dionisie Craiovénu 11 voturi.

„ „ Valerian Rîmnicénu 10 „

„ „ Iónichie Bacaónu 8 voturi
 „ Innocentie Ploesténu 7 ”

I. P. S. Mitropolit Primat: Majoritatea regulamentară așă întrunit'o totă; dar fiind că între P. S. S. Ionichie Bacaónul și Innocentie Ploesténu este balotaj, urmăză să procedăm la o nouă alegere, ca dintre acești doi să se aléga unul, sau să facem alegerea prin tragere la sorti.

P. S. Arhiereu Innocetie Ploesténu: Eu, vă rog să se aleagă P. S. Iónichie.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Conform usului de până acum, când este balotaj, se procede la o nouă votare, și dacă și la a doua votare se întâmplă tot balotaj, atunci se trage la sorti.

I. P. S. Mitropolit Primat: Tot acăsta am să dis și eu. Prin urmare se va face votarea numai între P. S. Innocentie și P. S. Iónichie și în urmă dacă se va întâmpla tot așa, vom trage la sorti.

—Se procede la a doua alegere, la care P. S. Innocentie Ploesténu este ales cu 8 voturi.

I. P. S. Mitropolit Primat: Deci P. S. Sa, va face parte din Comisiune împreună cu P. S. S. Arhierei: Valerian Römnicénu și Dionisie Craioveanu. Acum se va da citire Procesului Verbal al ședinței de eri.

—P. S. Secretar Gerasim Piteștenu citește procesul verbal, care punându-se la vot se aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Avem pe biurou mai multe comunicări, carora P. S. Secretar le va da citire.

—P. S. Secretar Gerasim Piteștenu, citește telegrama I. P. S. Mitropolit al Moldovei, prin care arată că va veni să ia parte la lucrările S-tulu Sinod pe Vineri 10 Noembrie.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se ia act de telegrama I. P. S. Mitropolit al Moldovei, și se va trece în procesele verbale absențele motivate ca fiind în congediu.

—Se comunica de la biurou telegrama P. S. Episcop al Romanului, prin care arata că nefiind pe deplin însănetosat nu poate lua parte la lucrările St. Sinod.

—St. Sinod ia act.

—Se comunica telegrama P. S. Episcop al Hușilor, prin care arată că fiind ocupat cu reparațiile Bisericii Catedrale, nu poate lua parte la lucrările St. Sinod, și rögă a i se acorda un congediu de 9 zile.

—St. Sinod aprobă.

—Se comunica petițiunea P. S. Dionisie Craiovénu prin care cere congediu pentru dîua de 5 Noembrie.

—St. Sinod aprobă.

—Se comunică de la biurou 2 Referate ale D-lui Director al Cancelariei S-tulu Sinod, cu apelurile preoților Nicolae Constantinescu din Comuna Olănești, Județul Vâlcea și Ión Ghițulescu din Comuna Urlueni, Județul Teleorman.

—Se trimit la Comisiunea de petițiuni.

—Idem 5 adrese ale S-tei Mitropolii a Ungro-Vlahiei relative la călugăriri, și se trimit la Comisiunea de petițiuni.

—Idem 2 adrese ale Episcopiei Rîmnicului relative la călugăriri, și se trimit la Comisiunea de petițiuni.

—Idem 3 adrese ale Episcopiei Argeșului relative la călugăriri, și se trimit la Comisiunea de petițiuni.

—Se comunică și se citește adresa Episcopiei Rîmnicului No... prin care face din nou cunoscut ca cântareți sunt impuși la prestație.

—Se trimit la Comisiunea de petițiuni.

—Idem petițiunea D-lui Badescu, pe lângă care înainteză pentru revizuire un Manual de Istoria Vechei și Noului Testament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Este vorba de cărțile didactice de învățămînt religios, pe cari autorii lor le înainteză S-tulu Sinod. S-tul Sinod, știu, a regulat 2 Comisiuni, una la București și alta la Iași, dar după un timp de 10 ani, s'a constatat că aceste Comisiuni n'aș dat nicăi un rezultat practic. Și pe cât 'mi aminte încă din anul trecut cu ocazia unei asemenea cărți, s'a ridicat incidentul în S-tul Sinod, și pe cât știu, chiar eu am arătat inconvenientele ce urmăză de la întârzierea ce acele 2 Comisiuni aduc cărților. Eu am propus atunci ca să se desemneze un membru din S-tul Sinod în care veți avea încredere, pentru a cerceta acea carte și a nu se mai trimite la Comisiunile ad-hoc. S-tul Sinod a admis părerea mea și a ales o Comisiune compusă din 2 membri ai S-tulu Sinod, dar acăstă Comisiune nu s'a depus raportul pe biurou. Eu dar, vă rog să decideți ca orice lucrare de asemenea natură va veni la biurou, adică orice carte didactică religiosă s'o amănam până ce Comisiunea constituită de S-tul Sinod va veni cu raportul și atunci vom decide.

P. S. Arhierul Valerian Rîmnicen: Eu aș crede că ar

fi mai practic că, când vin asemenea cărți să să recomande Comisiunei, și Comisiunea când va avea timp să va prezenta lucrarea. De aceea să să mai întârzieze, pentru că este deja o Comisiune instituită.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu este instituită permanentă ci a fost pentru ocasiune. De aceea am dîs ca să aşteptăm, pană va veni acea Comisiune cu raportul său.

P. S. Episcop al Argeșului: Voi să cer o deslușire, și acăsta cred că mi-o poate da mai bine D. Director al Cancelariei. Din cine se compune acea Comisiune?

I. P. S. Mitropolit Primat: Comisiunea se compune din P. P. S. S. Innocentie Ploășteanu și Gerasim Piteșteanu.

P. S. Episcop al Argeșului: Acum mă aduc și eu aminte, dar așă întrebă: De ce acele cărți care li s-au trimis nu s-au revizuit pâna acum? Eu cred dar, ca ar fi bine să să întârzieze revizuirea acestor manuale pâna va veni Comisiunea cu raportul său. Pentru acest motiv mă unesc cu opiniunea P. S. Valerian, ca aceste cărți să să trimită tot la acea Comisiune, și în urmă Comisiunea va veni cu lucrarea sa.

P. S. Episcop al Dunării-de-Jos: N'am nimic de dîs despre persoanele cără compun Comisiunea, dar mă tem de un lucru, ca acăstă Comisiune este ocupată cu mai multe lucrări. Știți, că Prea S. S. membri ai Comisiunei sunt membri redactori și la Jurnalul S-tului Sinod și, după cum vă aduceți aminte î-am înșarcinat și cu revizuirea cărților ritualului; acum S-tul Sinod voește să mai da acestei Comisiuni și sarcina de a revizui și cărțile acestea. Eu mă tem, că, trimițând aceste cărți tot la Comisiunea în cestie, să nu se întârzieze lucrările cele mai însemnante ale S-tului Sinod. Rog pe membri din Comisiune să nu se supere dacă voi căuta să-i descarc de noi sarcine. Dorind a expedia cât se poate de urgent toate lucrările și a înlesni astfel pe petiționari, așă rуга pe S-tul Sinod ca să delege ori-care alți membri din sinul său cără să să ocupe cu revizuirea acestor cărți, precum și cu ori-cară altele cără vin în fiecare săptămână; cu modul acesta eu cred că, vom înlesni și pe Comisiune și pe Autorii acestor cărți și vom pune pe S-tul Sinod în poziție a nu întarzia decisiunile săle.

P. S. Arhiereu Gerasim Piteșteanu: Mulțumesc P. S. Episcop al Dunării de-jos că a anticipat tocmai ceea ce vom să dic eu. În cea din urmă ședință a sesiunii trecute

am fost ales cu P. S. Innocentie Ploesténu pentru a cerceta 5 manuale, între care 3 sunt manuscrise destul de voluminoșe, așa că trebuie să vedem nu numai raportele Comisiunilor cari le-ați cercetat ci și acele cărți; trebuie să le ceteam și să facem observațianile noastre, și dacă nisar da și alte cărți, ar trebui să sufere întârziere. Manualele fiind studiate vom depune în curând raportul. De acea mă unesc cu cele dîse de P. S. Episcop al Dunării de-jos, ca să să rînduiască o alta Comisiune pentru aceste cărți.

P. S. Episcop al Argeșului: Daca am fost de parerea emisa de P. S. Valerian Römnicénu, cauza este acăsta, că: întârziindu-se prea mult, cu revizuirea cărților, 'mi este frică că autorii lor să nu le tipărescă mai înainte de a fi autorizați de S-tul Sinod, după cum s'a întimplat și cu altele că sunt ca o derisiune și ca o insultă pentru Biserica noastră. Vă rog dar, să se trimită chiar acum tot la aceeași Comisiune spre cercetare. A trecut 6 luni de când s'a numit acăsta Comisiune, a avut destul timp, și acum să așteptăm să mai trăea încă 6 luni? Cred că nu este bine. Când vine o lucrare, o cerere pe birou, S-tul Sinod este dator să o trimită la Comisiunea specială. Acăsta este și drept și conform cu regulamentul.

P. S. Arhiereu Valerian Römnicénu: În adevăr și eu văd prea bine că Comisiunea alăsă din S-tul Sinod pentru cercetarea cărților didactice, este prea impovorată, căci pe lângă cărțile bisericesti care sunt date spre revizuire de S-tul Sinod, membrii ei mai sunt și la jurnalul Biserica Ortodoxă. Așa dar ca să ușurăm pe acăsta Comisiune, aș fi de părere ca pe lângă cei 3 membri să se mai alეgă încă unul pentru a fi 4, și atunci să împartă lucrările pentru a se ușura.

P. S. Episcop al Dunării-de-jos: Sunt în contra propunerii P. S. Valerian pentru cuvîntul, ca ori-cât de mare ar fi numărul membrilor Comisiunei, ea, Comisiunea, nu poate să-și împarta lucrările, ca să lucreze fie-care membru câte ceva. Membru Comisiunelui trebuie să lucreze cu toții în corpore, și numai atunci ea lucrăză conform regulamentului și așteptărilor S-tului Sinod. Numai astfel S-tul Sinod va putea aprecia după cum se cade o lucrare. Altmintiri nu înțeleg pentru ce am alege al 4-lea membru, dacă fie-care ar putea lucra separat.

Prin urmare mă înscriu în contra acestei propunerii și

vă rog să alegem o Comisiune independentă de ceea-laltă, și cred că cu chipul acesta dăm fiecărui membru o ocupație pe timpul vacanței.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Dunării de-jos, adică ca să se aléga din nou o Comisiune pentru manuscrisele cărăi le avem deja pe biurou.

Pe cât am înțeles dorința P. S. Sale este ca ori de câte ori vor veni lucrările felul acesta pe biurou, S-tul Sinod să aléga o anume Comisiune specială. Prin urmare mă unesc și eu cu dorința exprimată de P. S. Sa care este și a mea, ca Comisiunea să termine în timpul vacanței revederea unor asemenea cărți.

P. S. Episcop al Argeșului: Atunci cum rămâne cu Comisiunea alăsa?

I. P. S. Mitropolit Primat: Acesta se ocupă cu lucrările care le are; fiindcă unii din membrii Comisiunii declară că sunt împovorați și nu pot lucra și altele.

P. S. Arhiereu Innocentie Ploieșteanu: Eu sunt anume însărcinat cu corectarea Pentecostarului din care mai am de corectat încă 5 coli. Prin urmare în timpul acesta nu ne putem ocupa și de alte lucrări.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun dar la vot propunerea P. S. Episcop al Dunării de-jos ca să se aléga o nouă Comisiune.

—S-tul Sinod aproba.

—Se procede la alegerea Comisiunii prin vot secret și se aleg P. P. S. S. Episcop: al Rîmniculu și Dunării de-jos.

—Se comunică de la biurou petiționea preotului Simion Popescu, profesor la Facultatea de Theologie din București, în alaturare cu un Catechism pentru a se cerceta, și se trimite la Comisiunea alăsa în acăstă ședință.

—Idem petiționea Economului G. Ionescu de la Biserica Zlătari, prin care roga pe S-tul Sinod a lăua din nou în cercetare cărțile de muzica depuse de Cucernicia să pe biuroul S-tului Sinod încă de mai mulți ani, și care au fost revăzute deja de o Comisiune rînduită de S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Rîmniculu: Mie mi se pare că petiționea, ce ni se comunica, este o petiție în adevăr stranie. Eu mă mir cum cere petiționarul, ca să se trimite pentru a doua oară la aceiași Comisiune musicală,

la care ea a mai fost. Acăsta trece peste competența unui petiționar și eu aș dori să știu de o cam data care, este opiniunea Comisiunel ce a cercetat operele petiționarului, de aceia rog pe birou ca înainte de a ne pronunța asupra acestei cestiuni să ne comunice întâi resultatul Comisiunel la care a fost trimisă acăstă carte musicală.

P. S. Arhiereu Gerasim Piteștenu : Acea Comisiune a cercetat lucrarea și-a și înaintat-o cu un raport care se va citi acum.

I P. S. Mitropolit Primat : La întrebarea facută de P. S. Episcop al Rîmnicului răspund cum stă lucrul.

Lucrul sta astfel : Autorul a prezentat lucrarea sa St. Sinod. St. Sinod a rînduit-o la două persoane competente în musica și anume la d-nii Podolénu și Stefan Popescu. Acea Comisiune s'a pronunțat asupra lucrărei astfel : Unul din d-lor și anume d. Podolénu s'a rostit în favórea lucrărei, iar cel-alt d. Popescu în defavóre, dicând că de și se poate scri musica orientala pe note liniare, dar nu poate exprima nică o data ceea-ce musica orientală exprima.

Raportul acelei Comisiuni s'a depus la biurou, și St. Sinod în urma unei discuțiuni a admis propunerea făcută de P. P. S. S. Episcop : al Argeșului, Hușilor și Dunărei de-jos, care este în urmatórea cuprindere :

„Sub semnături propunem ca I P. S. Mitropolit Primat „președinte al St. Sinod să intervina către Onor. Minister al Cultelor, spre a consimți să prevada în budgetul „anului viitor o sumă satisfacătoare pentru înființarea unei Comisiuni, pentru cercetarea opurilor de cântari bisericesti și pentru câte o școală de muzică de fie-care „Eparhie“.

Acăstă propunere s'a comunicat Ministerului încă de atunci. Aceasta este rezultatul.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos : Rog pe I. P. S. Președinte să bine-voiasca a ne comunica, dacă Onor. Guvern a răspuns la acăstă dorință a S-tulu Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat : N'a răspuns.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos : Acum când am audit cu toții răspunsul I. P. S. nostru Președinte, eu gândesc că a mai starui într'insa ar fi să amânăm resolvirea cerești petiționarului la calendele grece, la un timp nehotărfit. Prin urmare mijlocirea către Minister dându-ne un rezultat

nefolositor, ești gândesc că St. Sinod ar fi bine să ia o alta decisiune, adică să revadă din nouă lucrarea aşa după cum cere și suplicantul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog, să-mi permiteți o mică observare. Nu putem intra în discuție. Regulat este ca acăstă hârtie să mergă din nouă la Comisiunea de petiționi, Comisiunea își va da parerea și atunci vom discuta.

—St. Sinod aproba trimiterea petiției la Comisiune.

—Se comunică raportul Comisiunei alături pentru lucrarea Arhieraticonului.

I. P. S. Mitropolit Primat: Văști rugă, dacă credeți de cuvînta, să se mai amâne discuția asupra acestui raport până când vor veni și P. P. S. membri cari lipsesc.

P. S. Episcop al Dunării de Jos: Năști avea nimic de disă în contra acestei propuneră, dar mă gândesc pe de o parte la congediurile ce s'au acordat că sunt de căte 7, 8 și 10 dile, și pe de alta parte 'mă aduc aminte că în sesiunea trecută S-tul Sinod a fost avisat de D. Ministrul Cultelor ca să reducă, să scurteze ședințele sale, din cauza că n'are fonduri de unde să plătescă diurnele membrilor, dacă sesiunea se prelungeste. Nu știm căte dile va ține acăstă sesiune, dar 'mă e tema că se va închide în curând—cel puțin astfel am aflat în mod oficios. Dar acăsta e altă cestiu; e bine în trăcat însă ca Sântul Sinod să aibă în vedere și aceste lipsuri și să profite de cele dintâi dile când suntem complecți ca să grabim lucrările noastre, căci mai târziu—după 10 dile—cine ne garantază că S-tul Sinod va mai fi deschis? Prin urmare ești văști rugă, ca astă-dă măcar, să se citească raportul Comisiunei pentru traducerea Arhieraticonului, rămânând ca să se discute, Joi, Vineri, Sâmbătă, sau când veți bine-voi. Nu înțeleg însă să amânăm acăstă cestiu pentru motivul că să vina cutare său cutare P. S. membru, căci dacă s'ar admite norma că să aşteptăm ca toți membrii S-tulu Sinod să fie de față, apoi nu știu ce am mai putea lucra. Legea Organică a s-tei noastre Biserici art. 9 este pozitivă. S-tul Sinod ține ședințele sale cu un număr de 12 membri. Prin urmare S-tul Sinod fiind în număr, nu văd pentru ce am mai amâna cestiu. Vă rog dar, să grabim cu lucrările noastre, căci nu știm cât vom ține Sinodul sesiunea acăstă.

P. S. Episcop al Argeșului: Cuvintele P. S. Episcop al

Dunărei de-jos mi-a dat ocaziunea ca să ridic cestiunea convocarei S-tuluī Sinod. Tóte Corpurile Legiuítore, cu scop de a folosi téra, au o lege și din ea nu ese; aşa sunt Corpurile Legiuítore: Senatul, Camera, aşa e Corpul Academic, și aşa e și S-tul Sinod. Mi se pare ca în Legea Organica a S-tuluī Sinod se prevede ca convocarea să se facă în timp de primă-vară și tómna și anume; în lunele Maiu și Octombrie. Acum însă de la un timp încóce, cu parere de rěn věd, că S-tul Sinod nu se mai ține strict de legea precisa care e în vigore, și se convoca tocmai la finele său la începutul lunei de iarna cum ne gasim astă-dă în Noembrie. Věd că la biurou sunt mai multe lucrări.

Ei bine! Vine o lucrare ca acea cu care s'a ocupat Comisiunea mai tótă vara, și acum se dice ca sa se mai aştepte. Pentru ce? Eu dar aș fi de parerea P. S. Episcop al Dunărei de-jos ca să nu se aştepte; de aceea dic, am luat cuvîntul și mi-am permis să ridic și cestiunea deschiderei Sinodului, pentru care vă rog să mă ertăți I. P. Sânfite.....

I. P. S. Mitropolit Primat: Dar de ce să te ert?....

P. S. Episcop al Argeșului: Acum la 15 Noembre se deschid Corpurile Legiuítore. Putem noi să venim și la Sinod și să mergem și la Senat să lucram? Avem timpul necesar? Cred că nu. Noi nu suntem ca alți particulari fară datorii catre Biserica și Țara. Noi suntem Episcopi, Arhierei, suntem ăilnic încunjurați de nevoile sufletești ale creștinilor, și alte multe de care nu putem scapa până la 10 sau 11 ore. Putem dar noi veni și la Sinod și la Senat fară precipitare? Putem lucra în liniste? Nu. De aceea, eu rog pe S-tul Sinod și în special pe I. P. S. Mitropolit Președinte, ca pe viitor să ne conformăm cu Legea Organica a Bisericei în ceea ce privește convocarea Sinodului.

Este o proponere făcută de mine încă din sesiunea trecută, pe baza Legei Organice a constituirei S-tuluī Sinod, prin care ceream ca pe viitor convocarea S-tuluī Sinod să se facă pentru primă-vară la 1 Mai, iar tómna la 15 Octombrie, care însă nică nu s'a primit nică nu s'a respins, ci a rěmas nepusă în discuție, și din acăstă cauză etă ce incidente și inconveniente se întimplă: Cererī de amânare a lucrărilor noastre pentru motiv că lipsesc uniți din membri; dar cu chipul acesta timpul trece, deschiderea Corpurilor Legiuítore se apropie și atunci chiar dacă am fi cu

toții prezenți, nu putem lucra liniștiți. De acea, eu cred că este bine să se citeșca chiar acum raporturile Comisiunilor alese pentru anume lucrări din sesiunea trecută, mai cu sémă ca Sinodul este complet.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sa'mi dați voe să vorbesc și eu. Cuvântarea P. S. Episcop al Argeșului se desparte în 2 parti: partea întâi, e o acuzație că se convoca Sinodul prea târziu, iar partea a două e intim legată cu părerea P. S. Episcop al Dunării de-jos, adică de a nu se temporise ori-ce lucrare ce vine pe biurou, ca poate nu avem în urma destul timp pentru a ne ocupa de dânsa.

Legea pentru constituirea S-tului Sinod dice la art. 13 că, S-tul Sinod se va aduna de două ori pe an, prima-vara și în primăvara conform prescripțiunilor canonului 37 apostolic, fară ca legea să preciseze luna. De la înființarea acestui St. Corp nici-o dată nu s'a pazit regulat că să fie convocat în o zi anume fixată, ci după împrejurări. În anul trecut, dacă nu mă înșel, P. S. Episcop al Argeșului a facut o propunere ca S-tul Sinod să fie convocat la 1 Noembrie și 1 Mai.

P. S. Episcop al Argeșului: La 15 Mai și 15 Octombrie.

I. P. S. Mitropolit Primat: De și acea moțiune nu s'a votat de S-tul Sinod, dar am putut constata atunci că mai toți P.P. S.S. membri erau de acord. Eu și anul trecut, și astă-prima-văru și acum, am cerut deschiderea cu o luna de dile înainte, dar eu nu pot să execut. Am rugat pe D. Ministrul să facă convocarea pentru 1 Noembrie, ca să avem timp să lucrăm pana la 15, dar n'au putut obține pentru că au fost pote alte lucrări mai însemnate.

Acăsta am avut de ăsă că să me apăr că nu s'a convocat Sinodul regulat.

Pentru partea a 2-a, în vedere că nu vom avea timp suficient pentru lucrările ce le avem, n'au de căt a me pune la dispoziția P. S. S. Văstrelor ori în ce ora și în orice timp veți voi să luăți în cercetare Arhieraticonul său alta lucrare, eu sunt gata. Dică am propus amanarea, am facut-o pe deoparte ca un act de deferință catre Episcopii cari lipsesc, care poate aș de ăsă ceva; iar de alta parte, că acesta este o lucrare care nu cere mai mult de căt o ședință, pentru că după cum veți vedea lucrarea a fost facută din cuvânt în cuvânt, și credincioșa textului original, și deci aci discuția va fi numai în ce privește forma, tipicul. Credeți înse că acesta are să reclame un timp mai îndelungat? N'au de căt să mă supun.

P. S. Episcop al Rîmnicului: După cele ce ați dîs I. P. S. Vôstre pozițiunea mea să așură, fătă cu S-tul Sinod. P. S. Episcop al Argeșului crede, că S-tul Sinod nu se convoca regulat. Dar Legea Organică a Bisericei noastre ce dice: O sesiune va fi tômna și alta prima-vara. Acum socotiți care sunt lunele de primă vară și care sunt de tômna? Cele de tômna sunt Septembrie, Octombrie și Noembrie, și cine cunoște anotimpurile Terei noastre, va ști să facă socotela și va vedea, că S-tul Sinod și anul acesta să a convocat în mod regulat. P. S. Episcop al Argeșului, dice că Noembrie ar cădea tocmai în sezonul de iarnă; dar nu este aşa. Noemvrie pentru noi Români este cea din urmă luna a anotimpului de tômna și nu luna din sezonul de iarna.

Știu și eu, ca să a făcut o propunere în S-tul Sinod, cum a dîs P. S. Episcop de Argeș, ca convocarea S-tului Sinod să se facă într-o zi fixă și acea zi să fie 15 Mai pentru prima-vară și 15 Octombrie pentru tômna. Aici voi adăuga, că noi nu trebuie să perdem din vedere, că S-tul Sinod, ca corp legiuitor al Bisericei, și mai ale că reprezentant al Bisericii față cu Statul, nu poate lucra când și ori-cum. Iată că și în sesiunea aceasta I. P. S. nostru Președinte a dorit să pună în aplicare acest vot al S-tului Sinod, dar nu s'a putut.

Nu trebuie dar să ne formalismă și să dicem că suntem în neregula; din contra, eu susțin că suntem în regula, suntem în lege, și chiar dacă ar fi D. Ministrul de față, ar declara tot aşa.

In ce privește Aîhieraticonul, sunt și eu de opinia I. P. S. Președinte, de a se amâna discuțiunea până vor veni și ceilalți P. P. S. S membri fără nici o temă de întârziere. Partea cea grea a lucrării de revisuire și colacionarea lucrării cu textul original să a facut; raportul să a scris, și astă-dî Ni să a presentat de P. S. Episcop al Dunărei de-jos, raportorul Comisiunei. De aceia mă întreb și 'mă dîc: De ce ne am grabi și n'am așteptă ca să fim mai mulți P. P. S. S Membri? Eu nu voi pune că cauza amânării este lipsa Membrului A sau B., ci numai doresc ca să fim în număr mai mare, ca aceasta carte să aibă autoritatea întregului Sinod. Iată dar cuvintele pentru care cer ca aceasta lucrare să se amâne pentru o altă ședință.

P. S. Episcop al Argeșului: Nu a fost în intenția mea câtuși de puțin ca să atac întru căt-va bunatatea I.

P. S. Mitropolit Primat; dar incidentul ridicat de P. S. Episcop al Dunării de jos a fost mai mult diurna, să a po-menit de diurnă, și are dreptate căci aci se ascunde ceva, ca dacă s-ar convoca S-tul Sinod mai de timpuriu ar trebui ca să ne plătească întrăga diurna. Nu avem noi trebuință de diurna, ci de timp. Noi trebuie să lucrăm în liniște. S-tele Sobore care au facut pactul fundamental al Bisericii, ele înainte de a începe lucrările se adunau în Biserică și facea Sânta Liturgie și apoi intră în Sinod și începea lucrările în liniște. Apoi ca să se convînă Sinodul la 15 Noembrie, cum s'a facut anul trecut și este la 5 Noemvrie și să mergem tot odata și la Senat, nu vedeți că ne lipsește timp ca să lucram liniștit? Dacă am po-menit de diurna aceasta am făcut-o provocat de fratele Episcop al Dunării de-jos. Mai mult încă că pentru acest Corp legiuitor al Bisericii noastre Ortodoxe Române când s'a înființat la anul 1872, nu s'a gândit nimănii că-i trebuie stenografi, scriitori și în fine tot ce i' trebuie pentru a fi complect cum trebuie să fie un Corp legiuitor, iar nu aşa cum s-ar întâmpla. Astă-di că să se păte menține acest personal, scriitori și stenografi, negreșit să fac economii de dile și de ședințe ca astfel cu din diurnile membrilor S-lui-Sinod să se plătiască și aceștia, pentru care nu se prevede prin lege de cât numai pur și simplu membrii S-tului Sinod în număr de 16 și un Director. Nu'i vorba de diurna, ci e vorba de timp. Noi trebuie să îngrijim de aceasta, tot odata și de personalul trebuincios St. Sinod ca și acesta să fie retribuit pe tot timpul sesiunilor de prima-vară și de toamnă.

Dacă în anul trecut am facut propunerea aceea pentru 15 Mai și 15 Octombrie am avut în vedere ca să avem totă liniștea și să fim liberi la deschiderea Corpurilor Legiuitor, iar nu cu scop de a atinge pe cine-va; și dacă St. Sinod este un Corp legiuitor ca și cele-lalte corpuri legiuitor, creat prin lege, atunci acest Corp când face o cерere trebuie să fie ascultat. Avem lucrări, cum s'a întâmpinplat cu regularea parohielor, care reclamă prelungirea sesiunii mai mult de o lună de dile, să nu se céră diurnă? Vine împrejurarea când sesiunea se poate prelungi două luni de dile; ce facem noi? Ce fac acei membri care n'au nimic și stață pe cheltuelă în București? Ar fi o greutate să se obțină cheltuelile lor de la Guvern? Eu cred că nu.

Cum se cer credite și pentru alte corpori legiuitoré pentru timpul trecut peste lege, tot așa sa se céra și pentru Sinod. Noi nu gândim la diurnă, ci gândim la timp ca să putem lucra liniștiți și în pace. I. P. S. Președinte ar putea fórte lesne sa convingă pe d. Ministru atrăgându-i atențiunea asupra Legei Organice și asupra timpului necesar și eū cred că d. Ministru nu s'o opune câtuși de puțin, de óre-ce acésta adica : Convocarea St. Sinod cade în sarcina acestuia, când trebuie să'l convóce.

I. P. S. *Mitropolit Primat* : Am cam degenerat de la cestiune, așa mi se pare; să revenim dar la cestiunea care este în discuție. Primiți să se dea citirea acum raportului Comisiunelui în privința Arhieraticonului său în altă ședință ?

Voci : In alta ședință.

I. P. S. *Mitropolit Primat* : Rog pe P. S. Episcop al Argeșului, sa bine-voiasca a formula din nou propunerea pentru timpul Convocarei S-lui Sinod și voi fi cel d'intăi, care mă voi asocia la ea.

P. S. *Episcop al Argeșului* : Am perdu din vedere două cuvinte ca să adaug la cele ce am dîs mai sus. Mi se impută că am degenerat; n'am degenerat, dar am perdu din vedere acestea : Sa luam în discuție Arhieraticonul, să se citește raportul, caci fiind o cestiune importantă și numărul membrilor fiind complect, de ce n'am lucra ? Eu nu cred să se supere de acésta I. P. S. Mitropolit al Moldovei, voi reveni a formula o alta propunere în privința convocării Sinodului.

P. S. *Episcop al Dunărei des-jos* : Ca în tot-d'auna și acum să introducă în discuție și alte cestiuni; pote acésta este inevitabil, cestiunile legându-se între ele. Daca P. S. Episcop al Aigeșului i s-ar dice că a eșit din cestiune, cum să dîs, nu este mai puțin adevărat că P. S. Episcop al Rîmnicului a sarit să-l combată, și voind să-l combata să-a pus în contradicere cu P. S. Sa. și cu canonul 37 Apostolic prevădut în Legea Organica. Deviație pentru deviație La o deviație a Argeșului se respunde cu o deviație a Rîmnicului, și dacă este vorba să le judecăm aici, trebuie să spunem că aceea a Rîmnicului are în contra sa art. din Legea Organica. În adevăr în art. nu se fixează diao, dar el ne trimite la canonul 37 Apostolic și dacă deschidem Pidalionul, vedem că este destul de precisat timpul când trebuie să să ţină Sinodul. P. S. Episcop

al Argeșului, de și a introdus în cestiune o alta incidentă a fost însă în drept, dar cestiunea care ne preocupa este alta: I. P. S. Vóstră în dorință de a manifesta o diferență și pentru cei-lalți membri absenți, ați propus amânamea, eu am combatut-o, în vederea congedilor cari se duc pâna la 10 dile. Dacă însă este vorba a se înnumera cele 10 dile nu de la data deschiderei, ci de la începutul lunei, cestiunea se schimba și nicăi ca mai insist asupra casului. Ceea ce vă și rugă este, să puneti la ordinea dilei discuționei Arhieraticonului pentru o anume că sa să știe; al mintrelea mie mi se pare neregulat. Si într'un Corp legiuitor ca S-tul Sinod care are o origină și canonica și legală și care este gelos de drepturile și datorile săle, voim și noi să fim regulați și să urmam conform canónelor și legilor cari ne-a dat ființa. I. P. S. Vóstră puteți pune la ordinea dilei Arhieraticonul pe mâne, poimâne, dar să să știe când, și acest reson, acest drept care vi'l da legea bisericesca este mai mare de cât orice diferență.

Bine-voiți dar a determina diua când se va citi și discuta: Joi, Vineri sau Sâmbăta, numai să fie o că fixată.

I. P. S. Mitropolit Primat: I. P. S. Mitropolit al Moldovei, anunță ca Vineri va veni în capitală; dacă binevoiești a amâna cestiunea până atunci, va fi cea întaiu lucrare la ordinea dilei, iar dacă persistați să se ia acum în discuție, n'am de cât să mă conformez dorinței ce veți exprima. Pun dar la vot propunerea P. S. Episcop al Dunării de jos de a să luă acum imediat în cercetare Archieraticonul, sau de a se amâna pentru Vineri.

—St. Sinod decide a se amâna pentru Vineri.

Ședința se ridică și se anunță cea viitoare pentru 9 Noembrie ora unu p. m.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat

† Secretar, Gerasim Piteștenu

Sedința din 9 Noembrie 1889.

Ședința se deschide la ora 1¹/₄ p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

—Se face apelul nominal și răspund prezenți 11 P.P. S.S.

membri, fiind absenți 5, și anume, în congediu I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei și P. S. Episcop al Hușilor, bolnav P. S. Episcop al Romanului, iar absenți nemotivati P. P. S. S. Arhieerei Dositei Botoșenéu și Dionisie Craiovéu.

¶ *I. P. S. Mitropolit Primat*: Fiind că nu suntem în număr cerut de Regulament, nu putem ținea ședință.

Anunț dar ședința pe mâne Vineri, la orele 2 p. m.
Şedința se ridică.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat

† Secretar Gerasim Piteștenu

Şedința din 10 Noembrie 1889.

Şedința se deschide la ora 2 $\frac{1}{4}$ p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund 11 P. P. S. S. membri fiind 5 absenți, și anume: I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei și P. S. Episcop al Hușilor în congediu P. S. Episcop al Romanului bolnav, iar P. S. Episcop al Buzăului și P. S. Arhieereu Dositei Botoșenéu absenți nemotivati.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. P. S. S-lor, fiind că nu suntem în numărul cerut de Regulament, lipsind nemotivați P. S. Episcop al Buzăului, și P. S. Arhieereu Dositei Botoșenéu nu putem ținea ședință.

Anunț dar ședința pe mâne, la ora unu post-meridiane
Şedința se ridică.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat

† Secretar, Gerasim Piteștenu

Şedința de la 11 Noembrie 1889.

Şedinta se deschide la ora 1 p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal, la care răspund presenți 9 P. P. S. S. membri fiind :

In congediu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei.
P. S. Episcop al Hușilor.

Bolnav.

P. S. Episcop al Romanului.

Absență nemotivată.

P. S. Episcop al Buzăului.

P. S. „Argeșului”.

P. S. Arhiepiscop Dionisie Craiovénu.

P. S. „Dositei” Botoșenénu

—Conform Regulamentului neputându-se ținea ședință cu numărul membrilor presenți I. P. S. Mitropolit Primate anunță ședința viitoare pe Lună 13 Noembrie ora 1 p. m.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primate

† Secretar, Gerasim Piteștenu

Sedinta din 13 Noembrie 1889.

Ședința se deschide la ora 1 p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primate.

Se face apelul nominal și respond presenți 15 P.P. S.S. membri, lipsind P. S. Episcop al Romanului care este bolnav.

I. P. S. Mitropolit Primate: Suntem în numerul cerut de regulament, prin urmare ședința este deschisa. Se va citi sumarul celei întâi ședințe.

P. S. Gerasim Piteștenu, Secretar, citește sumarul ședinței de la 6 Noembrie.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am cerut cuvîntul ca să arăt mai întâi fraților Vôstre scusele mele ca am întărit. N'am putut să viu la dîna promisă, fiind-ca în viața omului se întâmplă înprejururi mai tot-d'auna independiente de voința sa; adeca că șre care lucrari pentru casă și pentru Eparhie n'au împediat să plec la dîna determinata. Afară de acestea toți cunoștem proverbul care dice: „omul propune și D-șeu dispune“. Așa dar D-șeu a dispus că să plec nu când am voit eu, ci când s'a putut. Am crezut că pot să plec Sâmbăta, ca Duminica să ajung și astă-dî să iau parte la Sinod, ceea ce am și facut; și mulțumesc lui D-șeu că astă-dî me aflu în mijlocul fraților

Vóstre. Eű vă mulțumesc dar pentru *deferența* ce ați avut pentru mine, și mai întâi mulțumesc I. P. S. Mitropolit Primat care a esprimat acéastă vorba de *deferență*. În adevăr, în dîua de astă-dî este un obicei adoptat că majoritatea face totul, de cât sunt împrejurări când și minoritatea ar trebui respectată.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Representată.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Eű dic respectată.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Este tot-deauna respectată când și ea respectă majoritatea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Așa dar pentru astă-dî se reprezinta și minoritatea prin prezența mea aici. De acea încă odată mulțumesc tuturor pentru acéastă deferență ce ați aratat către mine, mai întâiul I. P. S. Președinte cum am mai dîs, și al doilea P.P. S.S. Vóstre ca ați ascultat vocea autorisată a Președintelui S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Mi-am facut datoria.

P. S. Episcop al Argeșului: În discuțiunea ce s'a urmat în ședința de Lună, eű am dîs ca să să aibă în vedere de S-tul Sinod propunerea facută de mine în anul trecut pentru dîua când S-tul Sinod trebuie să se convóce în sesiunea de Primă-vară și de Tómna. Acésta nu se menționeză în sumar.

I. P. S. Mitropolit Primat: Este trecut în proces-verbal.

—Se pune la vot sumarul ședinței de la șase ale curentei, și se aproba.

—Se citește procesul-verbal al ședinței de la 9 Noembrie și să aprobă.

—Se citește procesul-verbal al ședinței de la 10 Noembrie și să aprobă.

—Se citește asemenea procesul-verbal al ședinței de la 11 Noembrie și sa aprobă.

—Să comunică de la birou petițiunea P. S. Episcop al Argeșului cu data de 10 Noembrie, prin care cere congediu pentru dîua de 11 Noembrie, urmând a se duce la Eparhie pentru sănătirea unei Biserici.

I. S. P. Mitropolit Primat: Eű propun că acésta petițione să fie retrasa. căci pentru dîua de 11 când s'a cerut congediu neputîndu-se ține ședință pentru a se da un vot asupra ei, acum nu și mai poate avea loc.

P. S. Episcop al Argeșului: Atunci cum să înțelege cu congediul meu? Caci eu am plecat luând Inalta bine-cu-

vîntare a S-tuluī Sinod.

I. S. P. Mitropolit Primat: Nu eram în Ședință Prea Sântite, ca Sântul Sinod să pôta să se pronunțe asupra congediului ce ați cerut și deci absența Prea Sântiei Vôstre se consideră ca nemotivată.

P. S. Episcop al Argesuluī: Mă ertăți; eu am cerut congediu formal în urma înțelegerii ce am avut cu I. P. S. Vôstră și numai după acea am plecat.

I. S. P. Mitropolit Primat: Prea Sântite, ori ce ați dice, nu se putea lua o hotărâre asupra unei hârtii, pe cată vreme S-tul Sinod nu era complect. Prea Sântia Vôstra ați dis atunci că sunteți sigur că a doua diadică Sâmbătă va veni I. P. S. Mitropolit al Moldovei și astfel S-tul Sinod va putea ține ședință; I. P. S. Sa nu a venit însă și astfel neînțîndu-se ședință nu sau pus în discuție congediul Prea Sântiei Vôstre; prin urmare cum aș putea dice că s'a aprobat de Sântul Sinod?

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Este adevărat că petițunea P. S. Episcop al Argesuluī nu aș putut fi citită în ședință, niciodată putut I. P. S. Vôstră din această cauză să aprobăți congediul; dar un lucru a fost stabilit, că pe Sâmbătă Sântul Sinod va fi în majoritate.

P. S. Innocentie Ploeștenu: În complect.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: În majoritate. Eu mențin cuvântul; și P. S. Episcop al Argesuluī având nevoie să mărgă la Eparhie a cerut I. P. S. Vôstră congediu.

I. P. S. Mitropolit Primat: În particular iar nu în ședință.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Era mi se pare, la finele ședinței când se constata insuficiența numărului de 12 membri, și mă aduc fără bine aminte că-i-ați dis nu primesc verbal niciodată o cerere, faceți cererea scrisă cea ce P. S. a și facut, hârtia să a înregistrat, și este de datoria S-tuluī Sinod să se pronunțe asupra ei, fie într'un sens fie în altul. Dacă Sântul Sinod este suveran, el poate primi cererea de congediu după cum pote să o respingă. Noi nu suntem ținuți ca cererile noastre să le adresăm Sântuluī Sinod numai când e în ședință, căci atunci ar trebui să avem un Sinod perpetuu, ci după Regulament cererile se adresă președintelui, care reprezintă Sântul Sinod.

P. S. Arhiereu Innocentie Ploeștenu: Rog pe P. S. Episcop al Argesuluī să nu se supere dacă voi spune adevă-

rul. I. P. S. Vóstră erați acolo (arătând la birou), să rîdi-case ședința.

I. S. P. Mitropolit Primate: Nu a avut loc nică o ședință.

P. S. Arhiereu Innocentie Ploestenu: Da, nu a avut loc nică o ședință fiindcă nu eram în număr, dar s'a hotărât pe când eșiam din Sinod, ca P. S. Episcop al Argeșului să vie cu o petițiune și tot deodată a luat angajamentul să vină a doua-dì în ședință, pentru a forma numărul de 12, ca astfel să se recunoasca congediul P. S. Sale.

P. S. Episcop al Argeșului: Cum era să vin dacă ceru-se congediu chiar pentru diua acea?

P. S. Arhiereu Innocentie Ploestenu: Așa ați dîs că veniți a doua-dì

I. P. S. Mitropolit Primate: Ca să numai întindem discuțunea, voesc să resum cestiunea: Știți fără bine cum s'a petrecut lucrul; P. S. Episcop al Argeșului a dîs: Sunt nevoie să plec la Eparhie și am să cer congediu. Eu îi am obiectat că nu pot să primesc cererea de congediu fiindcă nu suntem în ședință și nu știu chiar dacă și mâne vom avea ședință. P. S. Sa însă a dîs că de sigur mâne va fi ședință; atunci î-am spus să facă cerere formală ceea-ce a și făcut. Eu nu mă împotrivesc de a se înregistra cererea de congediu, las însă la aprecierea Sântului Sinod să hotărască dacă un congediu tardiv să poată primi; și dacă Sântul Sinod primește, nu am de căt să mă supun.

P. S. Episcop al Argeșului: Eu văd o discuție care nu să ar avea locul asupra acestui congediu. Mai întâi să vin la cele dîse de P. S. Innocentie. Prea Sântia Sa afirmă că, eu am cerut congediu și tot-deodata am promis că a doua-dì am să vin în ședință. Eu am cerut congediu pentru diua de 11 și n' am promis că voi veni să iaă parte la ședință. Asemenea cereri de congeduri să fac și la Cameră și la Senat, dacă a doua-dì nu este ședință, ele se aduc la ordinea dîlei în ședință urmatore. Nu e deci un cuvînt de a nu se discuta astă-dì cererea mea de congediu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Mă mir că să face discuție pentru acăstă cestiune care este simplă. Motivul care a facut pe P. S. Episcop al Argeșului să absenteze spre a se duce la Eparhia sa este fără bine-cuvîntat și de nimic nu este contradicție. Prin urmare de ce discutam? Pe urmă că a făcut prin absența P. S. Sale ca să nu să poată ține ședință; Eu cred, — nu știu bine, — nu cred dîc, că a fost numai o absență.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Aș fost 4 absențe.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Așa dar motivul e bine cunoscut și sunt sigur că Sântul Sinod va ține sămă de cererea P. S. Sale.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot cererea de congediu a P. S. Episcop al Argeșului.

—S-tul Sinod aproba.

—Se comunică de la biurou: Patru adrese ale S-tei Mitropolit a Ungro-Vlahiei, o adresă a Episcopiei de Argeș, șase adrese ale Episcopiei de Huși și șapte adrese de la Episcopia de Buzău, toate relative la calugăriri și să trimit la Comisiunea de petiționi.

—Se comunică de la birou petițiunea D-lui Institutator Petrescu în alaturare cu un manual de învățământ religios, cerând aprobarea S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: În ședința trecută am vorbit și am luat o normă ca ori-ce lucrare de acăstă natură să nu să mai trimită la Comisiunile cari au fost până acum, ci la deosebiți membri ai S-tului Sinod. Ești dar propun că acăstă carte să fie revisuită de P. S. Episcop al Hușilor.

P. S. Episcop al Hușilor: Mi se pare că este o Comisiune aleasă din sesiunea trecută.

I. P. S. Mitropolit Primat: În adevăr sunt Comisiuni alese pentru cercetarea cărților didactice, dar ca să nu fie prea împovorate, S-tul Sinod a luat de normă că asemenea opuri să să trimită și la alte persoane dintre noi competente, și de acea ești v'am propus pre P. S. Vóstră.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: În adevăr s'a luat de către S-tul Sinod decisiune ca asemenea manuale să să trimită și la alte persoane; și în casul de față fără bine ați făcut I. P. S. Vóstră că ați atras atențunea S-tulu Sinod asupra unui cas ca acela; S-tul Sinod va decide care anume persoane va avea să revisuiască și acăstă carte. Ești nu am nimic de dis asupra persoanei propuse de I. P. S. Vóstră, este teolog, a fost Profesor, este Episcop, are totă încredere nóstă. Dar ești mă conduc de spiritul Evangheliei ca prin gura a două sau a trei mărturii să stea tot adevărul, și dar propunerea I. P. S. Vóstre dintr-o singură persoană, nu mi se pare destul de suficientă. Ești v'ashi rugă dar ca să propuneți două persoane, adică ca pe lângă P. S. Episcop al Hușilor să mai adăgați încă o persoană.

I. P. S. Mitropolit Primat: Propuneți P. S. Vóstră.

P. S. Arhieereu Innocentie Ploșténou: Pe P. S. Episcop al Dunărei de-jos.

P. S. Episcop al Hușilor: N'am fost în ședința precedentă când s'a luat măsura, ca cărțile didactice religiose ce vor veni din noū, să se dea în cercetarea membrilor S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acéstă măsură a fost luată încă din sesiunea trecută.

P. S. Episcop al Hușilor: Bine, de și eu nu'ni aduc aminte când s'a luat o asemenea decisiune. Mă cred însă dator a aduce aminte S-tului Sinod un lucru: Noi avem un regulament precis în privința revisuirei cărților de învățămēnt religios și nu se poate doborâ-cred eu-numai printr'un simplu vot al nostru, ci numai prin modifica-rea lui și supunerea din nou la sanctiōnarea Majestăței Sale Regelui. Eu aşa văd lucrul. Dacă însă S-tul Sinod voește să facă alt-fel, mă supun, dar încă o dată dic că nu se poate atinge un articol al regulamentului prin un simplu vot.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos; I. P. S. Președinte al nostru e rugat să ne apere votul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Încă din sesiunea anului trecut s'au vorbit destul asupra zădărciei și întărđierei ce se aduc lucrărilor revisuirei manualelor ce ni se trimit spre aprobare; prin procedeul de a se trimite la Comisiunile instituite în București și Iași prin regulamentul despre care vorbește P. S. Episcop al Hușilor, și așa, în urma reclamațiunilor autorilor de opere didactico-religiose, care așteptař resultatul cu ani, S-tul Sinod a luat o hotărâre ca, cărțile ce se vor mai presenta să se revadă de cătră un membru al S-tului Sinod care va fi delegat. Conform cu acéstă hotărâre s'a urmat în sesiunea trecută și tot așa cred că s'ar putea urma și acum trimiřendu-se aceste cărți la persoane competente dintre noi. Acum urmăřă să hotărâř: dacă vă ţineř strict de regulament, nu am de căt să mă supun, iar dacă voiř să fie o lucrare practică și să dea un rezultat satisfăcător și real, atunci aș crede să continuăm procedura ce am adoptat-o.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu nu mă opun la acésta, de căt să fie primită acéstă procedare numai în mod provizoriu și esceptional, până la reformarea regulamentului.

P. S. Episcop de Rîmnic: Am cerut cuvântul ca unul din membrii Comisiunei, pe care S-tul Sinod nu mai de parte de cât deunădî l'a onorat cu cercetarea a două cărți ca membru într-o asemenea Comisiune, și ca nu cumva mai pre urmă în Sinod să afară de Sinod să se lovescă de nulitate lucrările unor asemenei Comisiuni, în urma celor spuse de P. S. Episcop al Hușilor, am cerut cuvântul ca să esplic și eu regulamentul. P. S. Sa vine acum și voește să ne creeze o dilemă. Gândiți-vă dice P. S. Sa, că avem un regulament de la care nu ne putem abate; de altă parte P. S. Sa dice, că dacă vom urma procedura de a nu se trimit cărțile și la persoane ce nu fac parte din St. Sinod, luăm o hotărâre contrară aceluia regulament. Ei bine P. S. Sa ne pune dică într-o dilemă care este aşa de tare, întocmai ca casa unuia să fie! Noi suntem în regulament. Ce facem noi? o simplificare de procedură în regulament; o simplificare, care s-a practicat până acum; și care cu timpul și experiența s-a dovedit că ne duce la rezultate satisfăcătoare.

Ce dice regulamentul? El institue două Comisiuni, una la București și alta la Iași. Lucrările didactice trebuie să mergă și la o Comisiune și la alta, și apoi când aceste lucrări vin în Sinod se alege o Comisiune, ca să cerceze din nou lucrările făcute de Comisiuni. S-tul Sinod acum, ca și mai nainte, a hotărât, să lăsăm la o parte acele Comisiuni care întârziează numai cercetările, și care se contradic cele de mai multe ori una pe alta, și cărțile ce ne vin spre cercetare să le trimitem de-a dreptul la Comisiunea alături din S-tul Sinod, care după regulament are ultimul cuvânt, și care Comisiune cu raport va supune cercetările sale la aprecierea S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Hușilor: Imi pare reușit de comparație una făcută de P. S. Episcop al Rîmnicului care a dispus că un regulament votat de S-tul Sinod și sanctionat de Majestatea sa Regele, are numai tăria unei case de păiajen.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Nu am dispus regulamentul ci dilema pusă de P. S. Ta.

P. S. Episcop al Hușilor: Dilemă este numai o închisuire a P. S. Vîstră, eu nici n-am gândit să o fac. În acel regulament să prevede că cărțile didactice-religiose trebuie date la două Comisiuni de afară și apoi să se dea la o Comisiune din sinul S-tului Sinod, dacă Sino-

dul vine și dice că acesta măsură e întârziere și nu și ajunge scopul, și că de aceia vrea să o scurteze, apoi trebuie modificat regulamentul și supus la sanctiunea Majestăței Sale Regelui. Un regulament făcut conform cu Legea Organica a Bisericei noastre nu este casă de păiajen. Eu mă supun votului S-tului Sinod, dar nu voi să primesc calificarea P. S. Episcop al Rîmniculu, că un Regulament votat de S-tul Sinod și sanctiunat, este ca casa unuia păiajen.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă cer ertare, eu nu am audiat cuvintele P. S. Episcop al Rîmniculu că un regulament este o casă de păiajen, căci dacă lăși fi audiat î-aș fi luat cuvenitul.

P. S. Arhierul Calistrat Bârlădenu: P. S. Episcop al Hușilor spune că călcă regulamentul dacă o carte se trimite pentru a fi cercetată de o Comisiune din sănul Sinodului! Apoi dacă mi aduc aminte, chiar P. S. Episcop al Hușilor a fost rugat de S-tul Sinod să primească o asemenea însărcinare.

P. S. Episcop al Hușilor: Da, am primit, însă ca casă exceptională.

P. S. Arhierul Calistrat Bârlădenu: Tot așa mi aduc bine aminte că și I. P. S. Mitropolit al Moldovei, a fost rugat de S-tul Sinod să cerceteze o alta carte. Acum P. S. Vostra veniți și diceți că se calcă regulamentul; S-tul Sinod însă nu face altceva de cât să activeze lucrările, căci Autorii vin pe fiecare săn și ne întrebă: Ce s-a facut cu carta mea care o am depus acum cinci ani? Iata care a fost indemnul S-tului Sinod de a trimite cartile la o Comisiune din sănul său. Nu mă unesc însă nici cu parerea P. S. Episcop al Dunării de-jos că Comisiunea să fie compusă din 2 sau 3 membri, ca prin gura a 2 sau 3 să stea tot adevărul. Noi avem încredere în orăcar din membrii S-tului Sinod, ca să ia o carte pe care să o revisuească, să și dea parerea asupra ei, și noi atunci aprobam opinia sa dacă o găsim bună. Iata procedura ce se urmăză acum de S-tul Sinod pentru cercetarea unor asemenea manuale, pentru că să potă intra cu mai multă înlesnire în mâinile școlarilor, căci mi s-a întâmplat să aud de la persoane cări m'au încredințat bine, că unii din Institutori neplacându-le cutare sau cutare carte, le dicteză școlarilor, și astfel în loc să învețe ei perd mai mult timpul.

P. S. Episcop al Dunării de-jos : Nu sunt mulțumit că P. S. Calistrat, Secretarul S-tului Sinod, face divergență când e vorba de textul S-tei Evangelii. Acolo e clar; să fie 2 sau 3. Apoi Prea Sântite, nimeni nu pune în îndo-eala competența unui membru al S-tului Sinod, dar totdeauna e mai bine să fie 2 dacă nu 3; căci dacă ar fi vorba de o carte imprimată și cunoscută de noi toți, am delegă—de formă—pe unu, dar când este vorba de un manuscris ca să l citiască și să vadă dacă materia este tratată bine și din punctul de vedere al Doctrinei S-tei noastre Bisericii drept măritore de răsarit, unul singur nu poate și nicăi trebue să o facă. Ești rog pe S-tul Sinod, să admită o Comisiune cel puțin de doi dacă nu de trei membri.

I. P. S. Mitropolit Primat : Din discuționea urmată reese două opiniuni: I. Este opiniunea minorităței reprezentă prin P. S. Episcop al Hușilor ca să ne ținem de regulament. II-lea. Este opiniunea majorităței ca cărțile didactice să se trimită la o Comisiune aleasă din membrii S-tului Sinod.

Pun dar la vot mai întâi opiniunea minorităței.

—S-tul Sinod o respinge.

—Se pune la vot propunerea majorităței și S-tul Sinod o aproba.

I. P. S. Mitropolit Primat : P. S. Episcop al Dunării de-jos propune, ca în loc de o persoană să fie 2; rămâne să decidem.

P. S. Episcop al Dunării de-jos : Pe lângă P. S. Episcop al Hușilor propus de I. P. S. Văstră, eu propun și pe P. S. Episcop al Argeșului.

I. P. S. Mitropolit Primat : Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Dunării de-jos

—S-tul Sinod o aproba.

I. P. S. Mitropolit Primat : Așa dar acăstă carte va merge la Comisiunea compusă din P. P. S. S. Episcop al Argeșului și al Hușilor.

—Se comunica de la biurou petiționea Pr. St. Calinescu profesor, cu care depune spre cercetare Istoria Noului Testament și un Catechism.

P. S. Episcop al Rîmnicului : Se înțelege că acum nu vom mai intra în discuționi de procedură și trec de a dreptul la membri Comisiunei care să cerceteze acăstă carte. Eu propun pe P. S. Episcop al Buzăului și pe P. S. Dositei Botoșenénu, locotenent de Mitropolit al Moldovei care să se ocupe cu cercetarea acestei cărți.

—Se pune la vot și se primește.

Se citește de la birou propunerea următoare:

Propunere

„Repetam propunerea ce am facut în sesiunile trecute, ca să se mijlocescă la Guvern să pună la dispozițunea P. P. S. S. Arhierel titulari câte un bilet de liber parcurs permanent pe liniele noastre ferate, de șase ore ce Arhierei prin titlul cel portă și relațiunile canonice și de drept ce le au și sunt obligați a le ține cu scaunele Episcopale din țără, au nevoie de a visita cât mai des Eparhiile și pe P. P. S. S. Episcopi titulari lor de drept“.

Semnată: *Calistrat Bârladenu*.

Valerian Römnicenu.

Innocentie Ploesténu.

Ionichie Bacăoñul.

Dionisie Craiovénu.

Gerasim Piteștenu.

P. S. Arh. Innocentie Ploesténu: Nu văd să dic alt ceva I. P. Sânște de cât să vă rog, precum și pe ceilalți P. P. S. S. Episcopi să aveți bunatate, să stăruiați pentru acelaș la Guvern, căci noi Arhierei, știți bine că nu avem nici un salariu și cred că am meritat cel puțin atât.

I. P. S. V. precum și *P. P. S. S. Episcopi* ca unii ce sunteți membri în Senatul Român aveți puterea. De aceea vă rugăm cu tot respectul să stăruiați pentru acelaș la Guvern.

I. P. S. Mitropolit Primat: Suspend ședința pentru câteva minute ca să vorbim ca în familie asupra acestei sesiuni.

—Sedintă se suspendă.

—La redeschidere să pună la vot propunerea de mai sus și se primește în unanimitate.

Se comunică de la birou raportul membrilor comitetului Jurnalului „Biserica ortodoxă Română“ prin care arată că nu mai are mijloce de a continua cu tiparirea Jurnalului și a cărților Bisericești, de șase ore ce Guvernul a suprimat subvenția Tipografiei și pentru că sunt o mulțime de datorii neincasate așa că sunt în imposibilitate de a lucra ceva la Tipografie, cere că P. P. S. S. Episcopi să binevoiască a da ordine Protoereilor, ca să activeze încasarea datorilor care se ridică la cifra de 93,000 lei numai la Jurnal afară de cărțile bisericești.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Rog pe S-tul Sinod să bine-voiasca să pună în vedere Comisiunea, ca în această cestiune să aducă raportul imediat chiar în sesiunea aceasta cel mai târziu după 3 zile, căci Tipografia moare și noi trebuie să-i dăm viață.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va trimite la Comisiunea de petițiuni.

P. S. Arhiereu Valerian Römnicénu: Este o Comisiune specială care să ocupe de Tipografie și de Jurnal. Apoi tot la Comisiunea de petițiuni îl trimiteți? Ea este destul de ocupată.

P. S. Episcop al Argeșului: Comisiunea specială este atunci când ia socotelile și aproba bugetul Tipografiei, după care se și disolvă.

P. S. Arhiereu Innocentie Ploesténu: Fiind că și eu fac parte din Comisiunea de petițiuni vă rog să rânduiți o alta Comisiune fiind că eu sunt cel ce me jalușesc.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu cred că nu e nevoie de o alta Comisiune. Raportul e foarte clar. Apoi P. S. Innocentie Ploesténu nu se poate apăra că e unu din jeluitori; P. S. Sa nu are de căt să arate purul adever. De aceea eu propun ca raportul să se trimită la Comisiunea de petițiuni.

—Se pună la vot și să primește ca raportul să se trimite la Comisiunea de petițiuni,

—Se comunica de la biurou un proiect de buget pentru cheltuielile S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: De cine e propus acest proiect?

I. P. S. Mitropolit Primat: De biurou.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Să se trimită la Comisiunea de petițiuni.

—Sântul Sinod aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Comunicările le-am terminat. Acum la ordinea zilei avem:

1. Raportul Comisiunei relativ la apelul Preotului Nicolae Constantinescu din Eparhia Römnicului Nou lui Severin.

2. Idem la apelul Preotului Ión Ghițulescu din Eparhia S-tei Mitropoliei a Ungro-Vlahiei.

3. Raportul Comisiunei relativ la revederea și traducerea din nou a Arhiepiscoponului.

4. Proponerea P. S. Episcop al Argeșului, că S-tul Sinc³

să fie convocat în sesiune de Prima-vară la 1 Mai, și în sesiune de Tómnă la 15 Octombrie.

5. Raportul Comisiunelui ad-hoc pentru cercetarea cărților didactice religiose.

6. Raportul Comisiunelui relativ la cererea Economului G. Ionescu pentru cântările bisericestă.

7. Raportul Comisiunelui relativ la propunerea P. S. Episcop al Rîmnicului ca cântăreții și paraclisieri să fie scuți de prestații.

8. Rapórte relative la calugăriri.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: În cea ce privește convocarea S-tului Sinod în sesiune de Primă-vară și de Tómnă, eu pe căt 'mi aduc aminte acésta cestiune a fost deja tratată și acum văd că vine ca cum ar fi propusa din nou. Eu știu că acésta este o propunere veche facută chiar de mine acum 10 ani, asupra carea S-tul Sinod a luat hotărârea ca sesiunea de Tómnă să fie la 15 Octombrie adică cu o lună de dile mai 'nainte de deschiderea Corpurilor Legiuitor, ca să avem timp să lucram; iar pentru sesiunea de Prima-vară, nu'mi aduc aminte ce termin am propus. Acum cred că o asemenea lucrare nu trebuie să o luăm ca din nou.

In cea ce privește Arhieraticonul așă dori să știu de cine e luată hotărârea acéasta?

P. S. Episcop al Rîmnicului: De S-tul Sinod.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Nu văd că ar fi o nevoie așă de absoluta. Slava lui D-Deu, — noi aceştia mai bătrâni o să dispărem căt de curând—și eu m'am servit și am gasit Leturghie pe care să citesc. Ce este acăstă nevoie cu Archieraticonul? Așă dori să știu ca să fim inițiați cu totii asupra acestei cestiuni.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sună dator să dați respuns la întrebările cari se fac de I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

Asupra propunerei P. S. Episcop de Argeș prin care fixează terminul de convocare al S-tului Sinod, respund că nu am putut să refuz propunerea căci ori-ce membru e liber să facă propuneri, și de acea am pus-o la ordinea dilei. Pentru raportul Comisiunelui care a lucrat Archieraticonul, am onore a răspunde, că în sesiunea trecută s'a facut o propunere de P. S. Episcop al Dunărei de jos, s'a rânduit o Comisiune din sinul Sinodului, Comisiunea și-a facut lucrarea și acum Raț. utorul ei vine cu raportul.

P. S. Arhiereuă Innocentie Ploestenu: Daca nu mă înșel S-tul Sinod a luat o hotărâre mi se pare în ședința înțaiă—ca cea întâiă cestiune care să se pună la ordinea dilei să fie Archieraticonul. Acum însă văd ca Arhieraticonul e pus în al 3-lea rând la ordinea dilei...

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog să cercetați proceșele-verbale, și pe cât 'mă aduc aminte, îndrasnesc să spune că nu s'a luat angajamentul că cea dintâiă cestiune care se va pune la ordinea dilei, să fie Archieraticonul, ci s'a dis că se va pune în cutare di, fără a se menționa însă care anume cestiune să fie întâia.

P. S. Episcop al Argeșului: În ședința trecută cu totii am convenit cum să se reguleze ordinea dilei pentru ședința de astă-dată. Prin urmare să ne ținem de acea ordine de di.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am avut onore să da cinstire ordinei dilei, dar văd că s'au ridicat nemulțumiri. Rămâne că S-tul Sinod să decida cu care cestiune să începem.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Vă mărturisesc că nu pot să-mă explic pentru ce un vot al S-tului Sinod să căuta să se interpreteze. S-tul Sinod să rostit asupra ordinei de di, și să spus că cestiunea Archieraticonului se va lăua în discuție Vineri. Din nenorocire știu că nu s'au putut întruni membri. Prin urmare votul S-tului Sinod rămâne în picioare ca în cea întâiă și se ia în discuție.

I. P. S. Președinte: În amândouă adunările noastre. Camera și Senat, când se fixează o ordine de di să convine mai întâi asupra ei, ca să se evite ori-ce nemulțumire din partea fie-caruia, astfel ca fiecare să se prepare dacă are să dică pentru sau contra cestiunilor de la ordinea dilei. Aceasta este un lucru nu se poate mai logic, nu se poate mai omenesc.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Mai liberal.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Nu am dis liberal fiind că știu că cuvântul liberal supăra multe urechi; și dar cei ce au stabilit acest principiu au fost omeni cei mai rezonabili cari au voit să facă parte tuturor sentimentelor omenesci într'o cestiune care să trateze. Ordinea dilei este fixată. Archieraticonul să spus că o să să ia Vineri în discuție; Vineri S-tul Sinod nefiind în număr complect, or-

dinea hotarâta pentru atunci, rămâne în picioare pentru întâia ședință. Astă-dăi este întâia ședință, și conform votului dat, ea are primul pas. De acea vă rog să îi dați primul loc la ordinea dilei de astă-dăi.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci după părerea P. S. Episcop al Dunării de-jos, cestiunea Archieraticonului va avea primul loc.

P. S. Raportor este rugat a da citire raportului în cestiune.

P. S. Episcop al Dunării de-jos raportor, citește urmatorul raport:

Inalt Prea Sânzite Președinte,

Propunerea ce am facut Sfântului Sinod în ședință de la 13 Mai trecut și care a fost semnată de un mare număr de Prea S. S. membri, pentru a se traduce în românește după originalul Ellen „Archieraticonul“ și a se imprima, a fost trimisă precum și la Comisiunea pentru luarea socotelilor Tipografiei, spre a se pronunța asupra necesitatei traducerii Archieraticonului după original și a imprimării sale.

Acăsta Comisiune rostindu-se în favorul propunerii, Sfântul Sinod, a bine-voit a alege în ședință de la 16 Mai o Comisiune compusă din I. P. S. vostră, P. S. Episcop al Rîmniciului și sub-scrierul, care să traduca după originalul Ellen disul Archieraticon. Comisiunea, intrunindu-se în palatul Mitropolitan în diua de 26 Septembrie expirat, sub președinția I. P. S. voastre, s'a constituit în mod definitiv, alegând de raportor pe sub scrisul.

Linia de procedare, fiind trasa de catre St. Sinod. Comisiunea la rândul seu a admis în unanimitate ca text normativ originalul Ellen; acăsta însă numai întru ceea ce privește rugăciunile Archieraticonului. Cat pentru tipic său rânduiala după care au să se efectueze chirotoniile și chirothesiele, Comisiunea, având în vedere mareea însemnatate ce au aceste chirotonii și chirothesii în Biserica noastră și prin urmare splendoreea și magnificența ce trebuie să li se dea la savîrșirea lor; având în vedere puterea suverană ce S-tele Canone acorda Sinodelor naționale, având în vedere de asemenea și facultatea ce se lasă fie-carui Episcop în parte la servirea de D-dea, de a face într'un chip său altul, având în vedere practica

urmata actualminte și în cele lalte Biserici ale lui Iisus Christos cele drept maritore de răsarit, vădind că tipicul numitelor chirotonii și chirothesiei nu este în deajuns desvoltat în original; Comisiunea dică, a crezut că este bine să amplifică tipicul în cestiune în sensul practicerii urmată până acum în Biserica noastră Română, autocefala, drept maritor de răsarit. Dar pentru chirotonia de arhiepiscop, la noi, amplificarea tipicului se impune și din alt punct de vedere. Téra noastră, capătându-să autonomie, a organizat precum și Biserica în sensul tradițiunilor noastre naționale. Astfel legea din 1872, dând episcopatului nostru existență legală, a chemat și participarea Statului la alegererea arhierilor locoteneni de Episcopi, cari până atunci se chirotoneau pe Episcopi desființate din Imperiul Otoman. De aici dăra necesitatea punerii în armonie a rânduielei de urmat la chirotonia arhierului și cu Legea Organica a Bisericii noastre.

A doua zi, 27 Septembrie, Comisiunea întrunindu-se din nou pentru a proceda la lucrarea sa, sub-scrisul am facut cunoscut celor doi colegi ai mei că eu, ca proprietar și membru în această Comisiune, am profitat de timpul disponibil, ce am avut pe vacanță și am tradus în românește Archieraticonul după originalul Ellen, facând și amplificările ce am crezut necesare pentru desvoltarea tipicului. Colegii mei au priimit cu bucurie comunicarea mea și imediat am și început să confrunta traducerea cu originalul – eu adecă cetind pe traducerea ce facusem, iar P. P. Lor urmarind originalul.

Trei zile d'arîndul Comisiunea a colăționat această traducere cu originalul și gasindu-l în totul conform cu acesta, în ceea ce privește rugaciunile, numărul și integritatea lor, a facut corecturile ce i s'așă parut necesare asupra limbii și tipicului.

In cursul acestei lucrări Comisiunea a facut o singură deviație de la norma admisă. La chirothesirea cîtețulu lui după ce Arhiepiscopul tunde pe candidat dică: „*In numero Tatului și al Fiului și al săntului Duh*”, originalul conține tipicul următor relativ la tunderea desăvîrșită de către altcineva a candidatului. Textul în cestiune sună astfel: εἰτα τέλεον ὑπὸ τινος, εἰς Κληρικοῦ κείρεται σγῆνα. Καὶ εὐτῷ πάλιν τῷ ἀρχιερεῖ προσάγεται, pe urma se tunde desăvîrșit de către altcineva în forma clericului și astfel se aduce iarași arhiepiscopului“.

I. P. S. Mitropolit Primat audind citirea acestui text, de și l'a găsit în totul conform originalului, totuși a opinat ca mai înainte de a se introduce în traducțiunea Archieraticonului săl supunem St. Sinod, ca să aibă cunoștință de dênsul și săl aprobe.

Opiniunea I. P. S. S a fost admisă și de noi cei-l-alți doi membri și aşa textul în cestiune s'a suprimat de o cană dată din traducțiune.

Consecințe adevărului istoriei trebuie să notez aci că, în Biserica creștină cea drept maritóre de răsărit practica aceasta de a se tunde desăvîrșit candidatul, a călăut de mult în desuetudine. Cu toate acestea însă nici Sinodul Bisericei de Constantinopol nici acela al Greciei nu și-au permis până astă-dîi a scăde afara din tipic textul nră sus cîtat, când au încuvînțat retipările Archieraticonulu și Evhologiului, din care rânduiala chirothesielor și chirotonielor face parte integrantă. Diu contră acest text-tipic precum și cele două rândueli de chirotonie de Episcop, despre care voi vorbi îndată, au rămas în text pôte ca date archeologice în care se pote vede practica veche a Bisericei creștine.

St. Sinod, care este supraveghetorul și observatorul per-excellentiam al Doctrinei și tradițiunilor Bisericei noastre Române autocefale drept măritóre de răsărit, va decide dar, dacă Biserica noastră trebuie să țină aceeași linie de conduită în acăstă cestiune ca și cele lalte Biserici surori.

Relativ de rânduiala chirotoniei Episcopului sau archiereului aduce la cunoștință S-tului Sinod următoarele : În originalul Ellen există trei rândueli de chirotonia Episcopulu. Cea d'intă din aceste rândueli, judecând după simplicitatea tipicului este de sigur cea mai veche și anume, din timpurile când Biserica creștină nu se vedea nevoie a statua și în ritualul său măsuri contra eresielor, cară abia începuse, pote în acel timp a se ivi. În acele timpuri fericite, când „toți creștinii stăruiau într'un cuget în rugăciune și cerere“, credințea umplea inima și domina rezonul lor ; speculațiunea filosofică nu irupsese în cetatea Fiului lui D-Deu ; în acele timpuri dic, candidatul de Episcop, imediat după cântarea „Sânte Dumneleule“ se introducea în altar la S-ta masă și se chirotonea fără alt preamblu sau ceremonie.

A doua rânduială de chirotonie de Episcop conține pe lângă o mică amplificație a tipicului, și confesiunile ce trebuie să facă candidatul înainte de a fi chirotonit.

Ambele aceste rânduiești însă au fost înlăturate sau mai bine decât amplificate de P. S. Mitropolit al Nissei D. Mitrofan. Acest prelat iubind, se vede, splendorul și magnificența Bisericii, și dându-i semn de chemarea acestia printre popor, cum și de marele folos sufletesc pentru fiul său spiritual, când chirotonia s-ar face cu un ceremonial mare, a amplificat tipicul de până la sine în us. De atunci rânduiala chirotoniei Episcopului, făcută și practicată de acest prelat, s-a introdus în toate Bisericile lui Iisus Christos, cele drept măritore de răsărit.

In România însă—altă dată principalele române— și această practică a fost amplificată, căci pe când Biserica Grecei începe chirotonia Episcopului la ortrină, conform rânduiei așezată de Mitrofan, și o termină în aceiași zi la liturgie, la noi chirotonia este precedată, precum știți, de o practică numită în limbajul vulgar „ipopsifierea sau facerea ipopsifieriei“ iar în cel ecclastic „chemarea cea mare la scaunul Mitropoliei sau Episcopiei“. Practica aceasta are loc după Vesperină, de și în carteau intitulată „rânduiala chirotoniei archierești“ edit. de Ném̄ 1855. și după care, noi mai toti am fost chirotoniți archierei, ea ar fi trebuit să se facă după ortrină; poate chiar după ortrina care primește liturgiei în timpul cărării urmăză a se efectua chirotonia de Archiereu.

Aci este locul să vă arăt că Biserica de Constantinopol, voind a urma practica sănților apostoli la alegerea lui Matia în locul lui Iuda, care a vindut pre Domnul, a admis această practică; astfel că după ce Sântul Sinod alege trei candidați pentru locul vacanță, seră la Vesperina liturgiei, când are a se efectua chirotonia candidatului pentru scaunul vacanță de Mitropolit sau Episcop, se duce împreună cu candidații respectiv la cathedrală și pune într-o urnă trei bilete cu numele celor trei candidați; și după ce Patriarhul sau locotenentul său dice: „Tu Domne, care cunoști inimile tuturor....“ chiamă un copil și lă pune de scotă din urnă unul dintre cele trei bilete. Candidatul, al căruia nume este scris pe bilăt, se chirotonește Mitropolit sau Episcop după rânduiala lui Mitrofan.

In fața atâtore practice, variațiuni și amplificații intro-

duse în tipicul rânduieei chirotoniei Episcopului, Comisiunea, după ce a coloționat și corectat cele trei rânduieuri de chirotonie mai sus citate, a urmat după regula ce a admis la început și a amplificat rânduiala chirotoniei Archiereului în sensul practicei următe până acum în Biserica noastră română, autocefală drept măritore de răsărit, punind-o în armonie și cu Legea Organica din 1872 a Bisericei.

Archieraticonul astfel după cum s'a tradus în românește după originalul Ellen și după cum s'a corectat și amplificat de Comisiune cuprinde rânduile următoare :

1. Chirothesia Citețulu și a Cântărețulu.
2. " Ipodiaconulu (sub-diaconul).
3. Chirotonia Diaconulu.
4. " Presbiterulu.
5. " Episcopulu.
6. " Episcopulu cu șre-care expunere mai pe larg de cele ce se urmăză.
7. " Episcopulu făcută de P. S. Mitropolit al Nissei D. Mitrofan.
8. " Archiereulu locotenet de Episcop în regatul României.
9. Chirothesia Confesorului.
10. " Archidiaconulu, Sachelarulu, marelui Econom, Protoiereulu, Protosinghelulu, Arhimandritulu, și Economulu monastirei.
11. " Starețulu și a Egumenulu.

Acăstă lucrare formădă în sine o operă complecă și este expresiunea unanimă a Comisiunei. Singurele puncte decise de Comisiune numai cu majoritate au fost câteva cuvinte din original, asupra cărora unii din noi a opinat pentru un alt cuvînt în românește de cât cel admis de majoritatea Comisiunei și introdus în traducținea Archieraticonului. Si pentru că din discuțione ese claritate și precisiune, iar din cercetarea sântelor scripturî adevărul și viața. Comisiunea a convenit a se face cunoscut St. Sinod cuvintele asupra cărora ea nu a fost în unanimitate. De altmîntrelea ele sunt în număr de 17 și aproape neînsemnate. Iată acele cuvinte :

Pag.	Cuvinte din orig. Ellen	În introducție	Cum ar fi fost mai bine
5	εὐπέπειαν	buna cuviință	Infrumusețare, frumusețe.
8	ἀθλήσαντες	vății nevoit	luptat.
9	εὐλαβέστατος;	prea cucernicul evseviosul v. 19.	
"	συνείδησις	cuget	consciință.

10 ἐν εἰρήνῃ	cu pace	în pace.
„ χωρα.	sat	comuna sau parochie
„ ρυσίηναι	isbăvim	eliberăm. scapăm.
„ θλίψεως	necazul	întristare, strîmtore.
		apăsare.
11 κινδύνου	primejdia	pericolul.
19 εὐλαβέστατος	ebseviosul	evseviosul v. 9
24 καίεις τὸ πνεῦμα	Și întru Duhul	Și întru Duhul cel
τό ἄγιον	Sânt	Sânt.
„ καθολική	sobornicăsca	catholica ecumenică
		universală
37 ἴδιοτητες	proprietăți	atribute.
„ ὑποστάσεις	ipostasuri	persone fețe.
„ πρέσβης	vechin	bâtrân.
40 ἀποδώσων	rësplătescă	redea.
„ ἀνταμειψόμενος	rësplătescă	rësplătescă.

Acestea sunt I. P. S. Președinte și P. S. membri, observațiunile ce Comisiunea a creșut necesar să facă în general asupra traducțiunei Ailieraticonului și a le supune St. Sinod spre a le cunoaște și decide.

Tot aceea ce Comisiunea mai poate adăuga acum este: să încredințeze pe St. Sinod și să afirme: 1. Că amplificațiunile, făcute tipicului traducției, nu ating întru nimic fondul și trăsurile generale ale celui din original și 2-lea că doctrina s-tei noastre Bisericii drept măritore de răsarit, cuprinsă în originalul Ellen s-a redat în totă plenitudinea sa și în acăstă traducție, ce prezintăm, și s-a apărut până și în cele mai mici semnificațiuni ale sale, astfel că traducțiea în cestiune cu nimic ilt se deosebește de original, de căt numai cu limba și câteva amplificații tipicale fără de însemnatate.

Dicând însă acestea Comisiunea este departe de a pretinde că traducțiea ce a făcut, pîrtă asupra sa sigiliul perfecțiunei, dar îi place a crede că, printre traducțiunile făcute pînă acum în românește, ea ocupă locul întăi.

Și dar Comisiunea respectuos înainteză St. Sinod pre lîngă acest raport, atât traducțiea Archieraticonului ce a făcut după originalul Ellen, conform sarcinei ce i s'a impus de St. Sinod în ședința de la 16 Mai expirat, căt și cele trei procese-verbale ce a încheiat înainte și după terminarea lucrării și citirea în sinul său a raportului de față.

Dacă ostenelile Comisiunei au dat rodul așteptat și dacă

afirmațiunile sale nu sunt premature, St. Sinod va aprecia.

Comisiunea din parteî rögă pe St. Sinod, să bine-voiască ;
 1. a primi traducțiunea aşa după cum ea s'a făcut de dênsa,
 2. a decide dacă Biserica nôstră trebue să țină linia de con-
 ductă urmată și de cele-l-alte Biserici surorî, în ceea-ce pri-
 vește tipicul relativ la tunderea desăvîrșită a candidatului
 despre care v'am vorbit la locul cuvenit : și 3 a lua în des-
 batere cuvintele notate mai sus, asupra căror Comisiunea
 n'a fost unanimă, și a decide dacă ele redau sau nu sensul
 cuvintelor din original.

Terminând raportul meu cred de a mea datorie să esprim
 ca membru în Comisiune, multămirile mele I. P. S. Preșe-
 dinte și P. S. Episcop de Rîmnic cei doi colegi ai mei cari
 înfruntând totă ostenele și căldura verei aui arătat în cur-
 sul lucrării Comisiunei, pre cît de multă buna-voiță, pre
 atât de mare pricepere și cunoștință întru împlinirea sar-
 cinei ce ni s'a impus de St. Sinod.

Raportor, † Partenie al Dunarei de-jos

1889 Noembrie 4.

I P. S. Mitropolit Primat : Prea Sânțită, ați ascultat ra-
 portul, asupra căruia are să urmeze ore-care discuție.
 Dar fiind-ca timpul este înaintat v'ăși rugă să amânam
 discuținea lui pe mâne.

—Sântul Sinod aprobă.

—Sedința se ridică la orele 3 p. m. anuntându-se cea
 viitoră pentru Marți 14 Noembrie ora 1 p. m.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat

† Secretar, Gerasim Piteștenu.

Sedința din 14 Noembrie 1889.

Sedința se deschide la ora 1 p. m. sub președința I. P.
 S. Mitropolit Primat.

Se face apelul nominal, și răspund prezenți 15 P. P. S. S.
 membri, fiind bolnav P. S. Episcop al Romanului.

† Se citește sumarul ședinței precedente și se aproba.

P. S. Arhiereu Valerian Rîmniceniu : Cer cuvântul în
 cestiune de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat : Aveți cuvântul.

P. S. Arhiereu Valerian Rîmnicénu: Înalt Prea Sântite, vă rog să-mă permiteți să leasă o cestiune care este în legătură cu regulamentul și care să înrudește chiar cu procesul-verbal, de și procesul-verbal a fost prea scurt.

S-ar parea că regulamentul nostru interior care are încarcare măsură disciplinare și le aplică unora din membrii cără lipsesc, s-ar parea dic, cum că nu le aplică cu aceiași măsură pentru toți, așa că pentru Mitropolitii și Episcopii cără sunt mai mari, este mai indulgent de cât pentru Arhieret titulari. Pot chiar să vă dau un exemplu: I. P. S. Mitropolit al Moldovei când a fost chemat pentru deschiderea S-tului Sinod, a anunțat că nu poate veni pâna Vineri. Cu toate acestea nu a cerut prelungirea congediului și S-tul Sinod pentru marea deferență și respectul ce a avut catre I. P. S. Sa, a trecut în procesul-verbal toate aceste absențe ca în congediu. Nu tot asemenea să petrece și cu un P. S. Arhiereu de la Iași care a avut interes bisericești și a lipsit de la ședințele S-tului Sinod. Pentru el s-a aplicat rigurozitatea prevăzută de regulament adică s-a trecut în procesul-verbal ca absentat nemotivat. Dacă ar fi numai acesta nu ar fi nimic, dar merg mai departe. Vine cererea de congediu a P. S. Episcop de Argeș. P. S. Sa absentează de aci când Sinodul era complet și prin lipsa P. S. Sale negreșit Sinodul s-a paralizat. P. S. Sa dice că nu a avut timp să mai aștepte fiindcă era chemat de interes eparhiale să sădu la sănătarea unei Biserici, și pentru acestea Sinodul a fost fără indulgent. Acum să-mi dați voie să vedem ce spune regulamentul în cestiunile acestea. Regulamentul prin art. 11 dice: Congediul se va putea acorda vre unui membru numai în casul când numărul legiuitor al membrilor pentru ținerea ședințelor ar permite absențarea. Aceasta dice regulamentul. Acum eu nu sunt în contra S-lui Sinod a acorda congediu și cu P. S. Episcop de Argeș, a fost un cas mai cu semă bisericesc. Dar eu aș rugă pe S-tul Sinod ca acest precedent care s-a creat acum să fie și în favoarea noastră, a Arhierilor, fiindcă poate să lipsim și noi, ne ducem la vre-un serviciu. Dacă s-a lovit regulamentul în favoarea celor mari, să fie concessionist și pentru noi.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S. Valerian designeză o iregularitate, o calcare mare a regulamentului din partea S-tului Sinod.

P. S. Arhieeră Valerian Römnicienă : Nu.

I. P. S. Mitropolit Primat : Ba da, o călcare a regulamentului din partea Sinodului, cel puțin eu aşa am înțeles, ca să favorisez unii și să desconsidere alții. Sunt dator a da o explicare. Regulamentul nu s'a călcăt întru nimic, toti membrii cari anunță absentele lor de la ședință se menționează despre ele în procesele-verbale și se țin în semă, ceea ce s'a și facut. Dacă unul dintre noi a căruia causă a pledat o atât de frumos P. S. Valerian, nu a bine-voit să înștiințeze Sinodul macar prin o telegramă ca un act de delicateță catre S-tul Sinod, cum putea sa considere Sinodul absența sa ca motivată? Cu acela ar fi facut o călcare de regulament. Afara de acela biroul este dator a se supune votului S-tului Sinod; daca absența P. S. Episcop al Argeșului să considera ca motivată, este în urma votului S-tului Sinod, căruia am trebuit a mă supune. Când S-tul Sinod va da un vot chiar contra regulamentului ca să să treaca în procesele-verbale și absențele P. S. Arhieeră Dosoteiu ca motivate, eu nu voi face de cât a mă supune, dar pana atunci sunt dator a respecta regulamentul.

P. S. Episcop al Argeșului : Sunt dator mai întâi să aduc cu smerenie închinăciuni și mulțumiri I. P. S. Văsătre, că ați ușurat pozițunea mea prin cuvântarea și respunsul ce ați dat P. S. Valerian, dacă P. S. Sa pe mine mă a fixat când ați spus că să fac exceptii pentru cei mari, iar pentru alții nu se fac. Trebuie să vă aduceți aminte P.P. S.S., ca eu sunt cel dintâi și cel din urma care fiind nevoie să cer congediu pentru o zi de a mă duce la Eparhie în afaceri bisericicești, eu sunt cel dintâi care am făcut cerere formală, cu petiție cu timbru! ceea ce până acum nu s'a făcut de nimănui, și înce după o înțelegere prealabilă cu membrii S-tului Sinod. Cât pentru membrii cari să cred a fi mai mari, și ne spune nouă Episcopilor că suntem mai mari, voi spune numai atât că acesta a fost cu chemarea lui D-ărău internă și cu voința tărei externe la carea noă a trebuit să ne supunem, dar aici în Sinod suntem tot una, frați în Christos.

I. P. S. Mitropolit Primat : Suntem egali cu toți aici în Sinod.

P. S. Episcop al Argeșului : Dacă este aşa nu ne putem face unii mai mari și alții mai mici; cu toate acestea eu afirm că P. S. Valerian este mai mare de cât mine

cu vârsta. Noi ne aducem aminte ca a venit împrejurări când P. S. Valerian a cerut congediu și cu regula și fără regula și S-tul Sinod a fost fără indulgent ca i le a aprobat.

I. P. S Mitropolit Primat: S-tul Sinod a acordat totdeauna congediuri în regula.

P. S. Episcop al Argeșului: Atunci retrag cuvântul acesta de neregula de și este adevărat. În acesta privința nu voi se citez acum acele casuri, dar aşa s'a întemplat. Unii din membrii S-tului Sinod n'ați facut act de condescendență catre S-tul Sinod când ați absentat, cum am facut eu, I. P. S. Mitropolit al Moldovei și chiar P. S. Dositeiu Botoșaneanu, care ne-a anunțat prin P. S. Ieremia Galațeanul să nu-l mai alegem ca secretar al biouroului pentru că va absenta căteva zile fiind ocupat cu afacerile Bisericii St. Spiridon. Ei bine, P. Sântite Valerian, ați acusat pe aceia căruia nu vin să facă cunoscut S-tului Sinod absențele lor, tărtă bine ați facut; și eu sunt de parere P. S. Văstre. Dar să știe că a fost unul din membrii S-tului Sinod care de și sedea în casele Sinodului și să ducea la Senat, totuși n'au avut diferență catre acest St. Sinod și a absentat o sesiune întrăga. Ei bine P. Sântite, mai bine taceați, caci prin acăstă ați acusat pe fratele P. S. Văstra, Episcopul de Roman

P. S. Episcop al Râmnicului: Rog pe S-tul Sinod să închidă acest incident.

P. S. Dosotei Botoșaneanu: Voeam să vă fac cunoscut cauza absenței mele. Dupa depeșa I. P. S. Văstre, se înțelege că trebuea să vin la Sinod.

Dar pentru că niste interese ale Bisericii S-tului Spiridon, unde sunt ca nou Egumen, m'a împediat de a veni, astăzi cer scusele mele nu pentru că să se trăea ca motivele absențele mele în procesele verbale, dar pentru că mi s'a quis că n'am avut polițea de a anunța.

— Se pune la vot închiderea incidentului și se aproba.

P. S. Episcop al Râmnicului: I. P. Sântite, și P. P. S. S. membrii. După cum știm cu toții mâne Corpurile Legiuitore se deschid. De mâne noi membrii Senatului, nu putem fi stăpâni pe timp și a lucra aici în St. Sinod de la ora 1 după cum s'a urmat până acum. Mi se va da ca de ordină Senatul să intrește la 2 ore. Aceasta însă nu se știe. Regulamentul Senatului, cu toate aceste impune membrilor săi, ca să se afle la ședința la ora 1. Daca la ora

1 trebuie să fim la Senat, la apelul nominal, trebuie să fim acolo înainte cel puțin cu șase minute. Eata dar că opt din membrii S-tului Sinod, P. P. S. S. Epicop și Mitropolit—sunt ocupăți în Senat, și cu chipul acesta Sinodul rămâne numai cu opt membri, caii nu sunt în drept să lucreze în ședință din nici un punct de vedere. Și nu se dica, că nu avem mult de lucru și că o să terminăm pana la începerea lucrărilor de fond ale Senatului. Din contra avem multe lucrări la ordinea șilei precum este Archiepiscopul, care este lucrat în urmarea votului P. P. S. S. Vostre. Acesta lucrare precum și celelalte, care vor urma, reclama timp și discuție, prin urmare vădându-se, că numai putem ține ședințe după prânz, eu supun la aprecierea S-tului Sinod și-l rog chiar să luam o alta ora de ședință pentru lucrările St. Sinod. Dar mi se va obiecta că și anii trecuți tot așa s'a urmat. Apoi cine nu știe cât ne zoream, lasând lucrările de aici neterminată, ca să mergem la Senat? Nu este bine să mai urmăm astfel, și de acea vă rog să admiteți propunerea mea, pentru a se ține ședințele St. Sinod înainte de prânz.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: De la 9—1 p. m.

I. P. S. Mitropolit Primat: La 9 nu pot veni eu având afaceri de cancelarie.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Noi vă rugam să consultați S-tul Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu pot veni la 9 fiind că am afaceri de cancelarie. Regulamentul în privința acesta dice la art. 13. Ședințele se vor ține la orele 11 a. m. Ear la casă de trebuință S-tul Sinod poate fi scrisă și o altă oră care în asemenea casă va fi comunicată tuturor membrilor și D-lui Ministrul de Culte.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Vă rog să bine-voiți a pune în deliberarea S-tului Sinod propunerea mea, că ședințele să fie de la orele 9—11 a. m.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei: Eu mă unesc să fie diminată dar de la 9—1 e prea mult.

— Se pune la vot cu apel nominal propunerea P. S. Episcop al Dunării-de-jos.

Au votat pentru: 11 P. P. S. S. și anume :

P. S. Episcop al Rîmnicului.

“ “ al Hușilor.

“ “ al Dunării de-jos.

<i>P. S. Arhiereu</i>	<i>Ieremia Galațeanul.</i>
" "	<i>Innocentie Ploășténul.</i>
" "	<i>Valerian Römnicénu.</i>
" "	<i>Calistrat Bărладénu.</i>
" "	<i>Gerasim Pitișténú.</i>
" "	<i>Dositei Botoșanénu.</i>
" "	<i>Iónichie Bacăoñul.</i>
" "	<i>Dionisie Craiovénul.</i>

Au votat contra :

- I. P. S. Mitropolit Primat.*
- I. P. S. Mitropolit al Moldovei.*
- P. S. Episcop al Buzeului.*
- " " *al Argeșului.*

I. P. S. Mitropolit Primat : Majoritatea de 11 a hotărât ca ședințele S-tulu Sinod să se țină de la orele 9 dimineață.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos : Ești rog S-tul Sinod că în procesul verbal să se noteze cine au votat pentru și contra.

P. S. Episcop al Argeșului : Mie mi se pare că acest vot nu e tocmai regulamentar. Sa face o propunere verbală, ea se admite; dar la ce rezultat ajungem când I. I. P.P. S.S. Mitropoliți precum și unii din P.P. S.S. Epi-copii se declară contra? Intreb: Cine va presida biouroul? Cum va mai fi în număr Sinodul spre a putea ține ședință. Vedeti dar, aci e greutatea.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos : S'a votat odata de Sinod și nu se mai vorbește.

I. P. S. Mitropolit Primat : Așa dar ședințele vor fi după votul majoritați la orele 9 dimineață. Prin urmare intram în ordinea dilei. *P. S. Episcop al Dunărei de-jos* are cuvântul asupra Archieraticonului.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos : Dacă S-tul Sinod încuviîntăza că să împrospătez memoria asupra celor ce am cunoscut ieri, n'au să cetească de cât concluziunile raportului, căci cetind întreg raportul poate să abuzeze de paciența *P. P. S. S. Vostre*.

I. P. S. Mitropolit Primat : La ordinea dilei avem discuțunea asupra Archieraticonului. Voește S-tul Sinod să împrospăteze concluziunile raportului? Ele se împart în trei; trebuie să votăm pentru fiecare în parte: Partea întâia

este a se primi traducerea aşa cum s'a făcut de Comisiune. Cine are de obiectat ceva asupra acestei părți să céră cuvântul.

P. S. *Episcop al Hușilor*: Eu am de observat un singur cuvânt. În traducerea Archieraticonului văd ca în unele locuri e pus cuvântul de *Preot* și în altele *Presbiter*. Dacă să admite cuvântul πρεσβύτερος, să să traducă *Presbiter* iar nu *Presbiter*, și să să întrebuițeze astfel în toate partile, său la din contra să să dică numai preot.

P. S. *Arhiereu Innocetie Ploieșteanu*: Eu aș cere ca în toate părțile să să pună cuvântul *Preot* în loc de *Presbiter*.

P. S. *Episcop al Dunărești-de-jos*: Vă rog, I. P. Sântite, să puneti la vot partea I-a din Archieraticon, căci dacă să cere a se discuta punct cu punct eu vă declar de pe acum că îmi retrag lucrarea. Noi Comisiunea, compusa din trei Ierarhi cu Mitropolitul ţărei în cap anii colaționat acăstă lucrare. Mai mult încă, noi Comisiunea v'am declarat în raport că doctrina S-tei noastre Bisericii s'a pastrat intactă în toate ramificațiunile ei.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Acăsta lucrare care s'a făcut de Comisiunea alăsa de S-tul Sinod și din care a facut parte și I. P. S. Mitropolit Primat, negreșit că are totă increderea S-tului Sinod. Eu însă numai atâtă am de să—ca să intrăm în fond, avem să da de greuă și timpul nu ne permite—dar întreb pe I. P. S. Mitropolit și pe Comisiune: S'a facut acăsta traducere exact după original? Dacă I. P. S. Mitropolit Primat atestă acăsta, n'am nimic de să.

P. S. *Episcop al Râmnicului*: Am cerut cuvântul ca să arăt, că P. S. Episcop al Argeșului, fratele meu întru Christos, în zadar ne a rapit timpul cu vorbele, ce ne-a spus. Când Comisiunea vine în totă regula, înarmată de toate actele; când vine cu un raport, care să a cetit eri, și ve spune că lucrarea este tacuta în unanimitate de cadră membrilor Comisiunei, și că tezul original s'a pastrat în totă intregimea lui; mai mult, când P. S. Raprtor a arătat S-tului Sinod chiar vorbele discutate în Comisiune, și asupra carora nu s'a putut avea coîntelegerea unanimă a membrilor, eu cred, că vorbele și îngrijirile P. S. Episcop al Argeșului sunt de prisos. Prea Sântite! N'ați observat, că nici eri, nici astă-dăi, nici unul din membrii Comisiunei nu s'a rădicat să dică: că eu am reprezentat majoritatea, sau

minoritatea în ce privește traducerea? Atunci vă rog să mă spuneti, dacă timpul ce ni l-ați rapit cu discursul P. S. Văstra nu era mai bine să l'intrebuițam în cestiunile, care ne preocupa!...

P. S. Episcop al Argeșului: Nu înțeleg cum P. S. Episcop al Rîmnicului crede că am rapit timpul S-tului Sinod vorbind 2 minute. Eu 'mi am facut datoria întrebând pe Comisiune, de modul cum s'a facut traducerea, și am rămas mulțumit de respunsul ce mi s'a dat de catre I. P. S. S. Mitropolit Președintele Sinodului. Aș avea mai mult motiv a dice ca P. S. Văstra ne-ați răpit timpul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am onore a responde la întrebarea P. S. Episcop al Argeșului, adică dacă traducerea s'a făcut conștiincios originalului. Declăr că am fost forță râvnitor de a nu ne abate de la text pe cât s'a putut. Ca colegi am avut pe P.P. S.S. Episcopi ai Rîmnicului și Dunări de-jos, amândoi buni elevi; Am avut la dispoziție patru dicționare: și Grecești și Franțuzești și Latină și Italienești în cât am căutat fie care cuvânt și ne-am patruns de exactitatea lui. Aș putea declara că în marginile slabelor noastre cunoștințe am reprobus cu exactitate textul original, am lucrat în conștiință. Mai cere cine-va cuvântul.

—Necerând nimici cuvântul se pune la vot partea înțea a concluțiunelor raportului, adică a primi traducțiunea aşa după cum ea s'a făcut de Comisiune.

—S-tul Sinod aproba.

P. S. Episcop al Dunări de-jos: Acum vine partea a doa a concluțiunilor raportului care este urmatore: „A decide dacă Biserica noastră trebuie să țină linia de conditii urmă și de cele-lalte Biserici suori, în cea ce privește tipicul relativ la tunderea desevârșita a candidatului“. Despre aceasta dacă îmi dați voie să mi spun parerea mea care am emis-o și în Comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Asupra acestui punct eș vor da numai de cât lamuriri S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Dunări de-jos: Cer cuvântul în cestiune de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Dunări de-jos: Dupa regulament bioul are cel din urmă cuvântul, cu atât mai mult cu cât în discuție este un raport al Comisiunei al cărei Președinte

ați fost I. P. S. Vóstra. Deci ca I. P. S. Vóstra să vorbiți ar trebui ca se parasiți fotoliul președintelui.

P. S. Episcop al Ilușilor: I. P. Sânțitul Mitropolit Primat, ca membru în Comisiune, poate să vorbescă chiar din locul unde să aflu.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Prea Sânțite, nu trebuie să ne jucăm asupra cuvintelor. I. P. S. Mitropolit Primat este președintele S-tului Sinod, și deci ca președinte al Sinodului trebuie să conduca desbaterile noastre.

I. S. P. Mitropolit Primat: Atunci dar Prea Sânțite al Dunării de-jos, după parerea P. S. Vóstre ești nu pot vorbi.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Ba puteți vorbi, dar trebuie să parasiți întâi fotoliul președintelui.

I. P. S. Mitropolit Primat: Apoi unde să mă duc că se vorbesc? Care este fotoliul meu în S-tul Sinod afara de cel de președinte?

Eu voi să desleg cestiuinea dacă eu, nu ca Președinte, dar fie și ca președinte al S-tului Sinod și ca membru al unei Comisiuni, pot vorbi sau nu. După teoria Prea Sânțitului Episcop al Dunării de jos ar trebui să me cobor de la biuroul ca să pot vorbi; dar unde e tribuna după care pot vorbi? N'a existat acăsta de la înființarea Sinodului și nu se prevede nicăieri. Fie-care a vorbit de la locul său.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Mi se pare ca P. S. Episcop al Dunării-de-jos e prea riguros. Noi suntem cu totul în regulament. Comisiunea a fost compusă din trei membri sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat. I. P. S. președiază astăzi desbaterile S-tului Sinod și Comisiunea are un raportor. Raportorul trebuie să vorbească în numele Comisiunii și să apere lucrarea ei, a cărui raportor este. Când însă membrii vor vedea, că în cursul discuțiunii sunt părți din raport, pe care nu le susține în deajuns raportorul, numai atunci noi cei-lalți membri ai Comisiunii putem lăsa cuvântul pentru ale susținea. Ei nu sunt de parerea P. S. Episcop al Dunării de jos, ca să parasiți I. P. S. Sântă fotoliul președintelui, ci să vorbiți de la locul, unde vă găsiți, bine înțelegându-se, că atunci noi vom primi cele vorbite de I. P. S. Vóstră, ca venite din partea unui membru al Comisiunii pentru traducerea Archieratico lui.

P. S. Arhierul Innocentie Ploieșteanu: Ești așa săi să te sănătatea cum să nu?

I. P. S. Mitropolit Primat: Toamă asupra acestui punct

vоеам eū să vorbesc; dar fiind că nu pot parasi fotoliu președенțial spre a vorbi, P. S. Raportor să bine-voiasca a da lămuriri.

P. S. Episcop al Argeșuluř: Eū cred că o Comisiune și un membru al ei poate să dea explicațiuni când li se cere. Eū nu cred că poate fi oprit de a vorbi, cum a dis P. S. Episcop al Dunarei de-jos. Oră-care membru al Comisiunii, iar nu numai raportorul, este în drept să vorbeasca.

P. S. Episcop al Dunarei des-jos: Să'mi dai voe să citesc partea din raport relativa la cestiune, ca să vă luminați.

P. S. Episcop al Rîmniculuř: Nu e nevoie să citiți.

P.S. Episcop al Dunarei de-jos: Atunci voi da lămuriri verbale. Comisiunea când s'a întrunit în diaoa cea dimineařă, fidelă votului S. tului Sinod, a admis originalul ellen ca text normativ, acăsta numai în cea ce privește rugaciniile; căt pentru tipic, Comisiunea având în vedere amplificările ce l'a suferit în decursul timpului, pe de alta parte având în vedere practica urmata până acum în Biserica noastră. Comisiunea dic, a voit ca să amplifice textul tipic din originalul ellen în sensul practicei noastre. Comisiunea a voit să dea viață acelor usuri pe care l-am urmat fie-care din noi, pentru ca să se știe odata ca în țara Românească aşa se face, iar nu unii să facă într'un fel și alții într'altul. Pentru aceste motive Comisiunea a amplificat tipicul. Când Comisiunea a ajuns la textul tipic din originalul ellen, text relativ la tunderea desevarsită a cetelelor, și care text să resumă astfel (citeză din limba elena), I. P. S. Sa ař spus că nu e bine să introducem acest text în traducere ci să'l supunem la aprecierea S-lui Sinod. Aşa e I. P. Sântite?

I. P. S. Mitropolit Primat: Aşa este.

P. S. Episcop al Dunarei de-jos: Noi am ținut să fim pe căt se poate în unanimitate, și de acea am admis opinionea I. P. S. Mitropolit Primat cu reserva de a supune S-lui S. nod acest cas spre a hotărî. În calitatea mea de raportor am tratat în raport adevărurile care se urmăză în Biserica Ortodoxă în acăsta cestiune, și am spus: De și în textul original să găsește acest tipic, el însă a căzut fără de mult în desuetudine, nu se mai practica în nici o Biserică; dar dacă a căzut în desuetudine nici una din Bisericele surorî, sau cum se dicea alta data, Biserica mama de Constantinopole și cea din Grecia, nu au suprimat a-

cest tipic, atunci când său retiparit Archieraticonul și Ev-hologiul, ci în tote 'l veți găsi trecut aşa. Pentru ce s'a lăsat el?

Eu cred—și Comisiunea a fost de acord—ca poate ca dată archeologică, în care să se citește practica veche a Bisericii de răsarit. S-tul Sinod a decis revisuirea, traducționea—cum veți voi să dicetă—a Archieraticonului; noi am luat originalul ellen, și acolo există acest tipic. E bine ca S-tul Sinod al nostru să înălțe acest tipic, când noi știm cu toții că Biserica noastră să laudă cu acest cuvânt, ca face parte integrantă din marea Biserica a lui Iisus Christos de răsarit? E bine, dic, că Biserica noastră, acum când revisuește și traduce textul nostru ritual din originalul ellen, e bine că ajungând pe la un punct asa de neînsemnat, să devieze de la norma cea mare a Bisericii?

P. S. Episcop al Hușilor: Dați-mi voe să vă întrebuști: Aceasta întrebare pe care o faceți este a întregiei Comisiuni, sau numai a P. S. Văstie?

P. S. Episcop al Dunării de-jos: S-tul Sinod care este supraveghetorul și observatorul doctrinei și tradițiunii Bisericii Române, va decide dacă Biserica noastră trebuie să se țină sau nu din linia de conduită care așa avăt'o și cele-lalte dovezi mări Bisericii. Aceasta este și concluziunea raportului și opinionea Comisiunei. S-tul Sinod are să hotărască, ori să se țină de norma celor lalte Bisericii reîmpărimând cetele noastre, său are să devieze; acasă a avea să discute și să hotărăști.

P. S. Episcop al Argeșului: 'Mă pare rău că sunt silit să iau cuvântul și eu atât mai mult mă pare rău. ca I. P. S. Mitropolit Președinte nu ne poate da nici o deslușire a supra acestui punct.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu pot da nici o deslușire fiindcă P. S. Episcop al Dunării de-jos mă opri!

P. S. Episcop al Argeșului: Nu ve poate opri nimeni fiindcă sunteți Președintele nostru, și astfel sunteți în drept a lumuri desbaterile și a da tote deslușirile ce să cer. Noi ca Sinod avem mai multe îndatoriri. În urma independenței noastre bisericești, suntem în drept ca cărțile noastre să le revidem, să le modificăm unde trebuie, iar unde nu, să le lasam aşa precum să apucă și eu traducționea care să aibă înainte de catre Erarhii și Parinții noștri bisericești, de ție că aceia erau mai elleni de căt noi. Tot aşa

cred ca a facut și Comisiunea de astă-dî; dar un lucru este care nu mă domirește pe mine: P. S. Raportor dice că acest us sa întrebuiță în Biserica Greacă; dar l'întreb să mai practica de ea astă-dî? Nu. I. P. S. Mitropolit Primat 'mă pare ca este în contra acestui us care încă se găsește în unele liturgii grecești, și care us este cu totul lăsat în desuetudine. Asupra acestui punct mi se pare că a voit să vorbescă Inalt Prea Sântul Președinte. Acăsta am înțeles eu și cred ca este bine să ne dea deslușirile cuvenite, mai ales ca Președinte al Comisiunel.

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Spune ce ați înțeles.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Sa spun ce am înțeles ? Ca să nu ne luam după ellini, elliniștii său dus de mult. Noi să treacem acestea ca o notiță, pentru a se ști cum să facea mai 'nainte și cum să fac astă-dî hirotoniile în Biserica noastră de răsarit. Grecii chiar le-au dat întări adeca : le-a suspendat aşa după cum să faceau atunci.

P. S. *Episcop al Ilușilor*: Încă odată întreb : Comisiunea este de acord ca să rămână în traducere și partea aceia care este în discuție, sau nu?

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Ca dată archiologică are să se treaca; v'am spus'o odata.

P. S. *Episcop al Ilușilor*: Mai întreb dacă acest responsp este în numele întregiei Comisiuni sau numai în al P. S. Văstre? Daca este în numele întregiei Comisiuni atunci me unesc.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Ca să se curme discuționea pun la vot pîrtea a doua a concluziunilor raportului.

—Sântul Sinod aprobă.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Acum urmărește discuționea asupra partei a treia a concluziunilor raportului, adică asupra cuvintelor pentru care Comisiunea n'a fost de acord, dacă ele redau sau nu sensul cuvintelor din original.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Mai 'naințe de a se pune în discuție aceasta parte, eu cred că este bine să pun pe St. Sinod în cunoștință, că I. P. S. Președinte și eu am fost mai tot-déuna de aceeași opinie și prin urmare am format majoritatea. Noi ne-am țis : trebuie să ținem cuvintele usuale bisericești, mai ales atunci, când noi le avem în limba românescă și apoi mai sunt întrebuițate și în cartile ritualului nostru. Nu avem nevoie să luăm cuvinte de acelea, pe care nu știi cum să le mai numești, le voi di-

ce cuvinte de modă. De exemplu: când a fost vorba de συνείδησις acesta se traduce în limba usuală a orașelor *conștiință*, noi însă avem cuvântul *cuget* pe care l'înțelege tot românul și este și românesc.

P. S. *Episcop al Dunăreſ de-jos*: Eū vē rog, pentru înlesnirea discuțiunel nōstre să luam fie-care cuvânt în parte, caci alt-fel vorbim de géba.

P. S. *Episcop al Rōmniculu*: Mē rog, eū vorbesc în discuțiune generală. Fiind-ca P. S. Episcop al Dunărei de-jos, colegul meu din Comisiune și din Sinod, mi-a atras atenția dicend, ca să vorbesc asupra fie-carui termin, eū 'i rēspund, cum am spus-o chiar de la inceput, ca trebuie să vorbim în mod general, să arătam S-tului Sinod ce normă am avut în traducerea terminilor, cari apoi în mod particular ați să se pună în discuțiunea St. Sinod. Discuțiunea generală sta în acăsta, de a spune, ca eu și I. P. S. Mitropolit Primat am ținut să întrebuițam cuvinte curat românești, vorbe, care de și pote nu tôte sunt românești, dar să aibă vestniț româneșc și să fie întrebuițate de tot poporul; caci ne-am țis: arăsta este limba nōstră clasica. Așa bune-ora este termenul εὐλαβῆς care de P. S. Episcop al Dunărei de-jos s'a tradus cu cuvântul *evsevios*, și se știe de toți ca *evsevie* se mai traduce și cu cuvântul *pietate*. Dar noi, majoritatea Comisiunei, am crezut că vorba pietate nu este îndestul de rēspândită în masa poporului, *evseviosul* este neromâneșc, *cucernic* se înțelege de noi toți.

P. S. *Episcop al Dunăreſ de jos*: Las acest cuvânt Muscalilor.

P. S. *Episcop al Rōmniculu*: Dar trebuie să știm P. Sântite, ca cucernic nu e cuvânt slavon.

P. S. *Episcop al Dunăreſ de-jos*: Cu asemenea discuțiuni generale nu ajungem la nici un rezultat. De a-eia rog a se pune în discuțiune fie care cuvânt în parte. Cel d'intai cuvânt care vine acum în disuțiune este εὐπρέπεια. Aceasta a fost tradus de majoritatea Comisiunei cu *bună-cuvînță*, iar minoritate—și și vē spun că minoritatea este reprezentata de mine, eu am cerut să fie tradus prin *înfrumusețare* sau *frumusețe*.

P. S. *Episcop al Rōmniculu*: Ve rog să-mi dați cuvântul asupra acestui termen. Totă lumea știe că vorbele au două înțelesuri: înțelesul literal și înțelesul figural al con-

textului. Pentru ca să vedem cum stă acest cuvânt în şirul celor lălte vorbe, rog pe P. S. Raportor să ne arăte textul spre a'l controla.

P. S. *Episcop al Dunăreſ de-jos*: Cu cea mai mare placere. La pag. 5 este rugaciunea pentru hirotonia ipodiaconului; acolo se găsește acest cuvânt. Voită să vă citesc grecește?

P. S. *Arhiereu Iōnichie Bacaōnul*: Puteți ceti grecește caci înțelegem și noi atâta lucru.

P. S. *Episcop al Dunareſ de-jos*: (citește textul grecesc și apoi continua). Comisiunea a tradus: „și i da lui să iubiasca *buna-cuviința* casei tale“. Eu am cerut să se dică: „Și dă lui și iubăscă *înfrumusețarea* casei tale, sau, *frumusețea* casei tale“.

P. S. *Arhiereu Innocentie Ploeiștemu*: Acest termin este tradus în unele cărți cu cuvântul slavon *podōba*, și prin urmare este bine să aci cuvântul *frumuseță*.

P. S. *Episcop al Dunareſ de-jos*: Cuvântul εὐπρέπειαν este în adevăr tradus în românește cu *podōba* și cu *buna-cuviință*; eu însă nu știu ce va fi însemnând cuvântul *podōba*.

P. S. *Episcop al Rōmnicului*: *Podōba*, asemănare, în românește, *frumuseță*.

P. S. *Episcop al Dunareſ de-jos*: În socotela de cele să se de un Episcop care și-a facut studiile în Rusia că cuvântul *podōba* însemnă *asemanare*, și când ne spune un Episcop acă să n-am nimic de să dis; dar acest cuvânt trebuie să fie totdeauna din Biserica noastră. Mai este o altă parte care susține *buna-cuviința*. Eu să vă spun un lucru: *bună-cuviința* e o traducție desfăcută a cuvântului grecesc, din εὐ și πρεπός și primii traducetori nepuțind să-l traducă prin un simplu cuvânt a luat pe πρεπός *cu cuviința*. Aceasta nu e asta? Sa luă P. S. Vîstră dicționarul grecesc și veți vedea că acolo cuvântul εὐπρέπειαν nu se traduce prin cuvintele cari în românește ar însemna *buna-cuviință*. Latinul traduce εὐπρέπειαν prin *decora forma, formosa și formositas*, care în românește însemnă *frumuseță, înfrimusețare*, astă traduce latinul și astă îl traduce și francusul. Mai mult încă: în favorul tesei mele, eu vă să pun un lucru: când cărțile bisericești s-au tradus din grecește în românește, atunci când limba noastră nu era infectată de jargonul slavonesc, traducatorii români în loc

de podoba a dîs *frumuseță*; și când veți deschide psaltirea acăsta veche, scheiana (o arată), veți găsi în ea tradus astfel: „*Și în mare frumuseță te-ai îmbrăcat.* Cuvântul *podoba* s'a introdus atunci când din nenorocire pentru acăstă țara nu erau de căt numai căți-va nenorociți de român,—dacă și aceia mai erau români—cari se ocupau pe atunci cu literatură, și cari în tot-denumina întrebuiență cuvintele slavonești. *Buna-cuvînță* este cuvânt românesc, dar când avem altul care ne redă cuvântul, pentru-ce să facem dificultuți, să despartim cuvântul grecesc și să nu dicem *frumuseță*? Cu-vântul εὐπρέπειαν l'ami cautat în limba Ebraica și să exprimă prin בְּרָא hadar care însemnă ornement, strălucire, glorie, splendore, magnificență, frumuseță. Prin urmare, cum voiți P. P. S. S. Văsăre să despartim cuvântul în două când avem un cuvânt propriu? Aici nu este vorba de dogma, ca să nu putem schimba nimic. De acea vă rog, să primiți cuvântul *frumuseță* sau *înfrumusețare*.

P. S. *Episcop al Rîmniciului*: Facem filologie! Este prea adevărat, ca filologia este instrumentul cu care omul își precizează cugetarea. Noi vom să exprimăm mai precis cugetările din rugaciunile noastre, și P. S. raportor al Comisiunii ne propune să admitem cuvântul de frumuseță. Nu contest acum, după cum n'am contestat nicăi în Comisiune, ca vorba εὐπρέπειαν însemnă frumuseță, când este luata în înțelesul ei figural. Dar aici stau și mă gândesc, întrebându-mă, dacă εὐπρέπειαν trebuie să fie tradusa cu frumuseță. M'am uitat și eu pe carte și am văzut, că cu-vântul εὐπρέπειαν este pus alătura cu vorbele τοῦ οἴκου του Θεοῦ, adică a casei lui D-Deu; sau în totul *buna-cuvînță a casei lui D-Deu*. Acăsta este traducere, propusa de mine și de I. P. S. Președinte, și apoi că să mai potrivesce și cu traducerea de pana acum din cartile noastre bisericești. Eu εὐπρέπειαν s'a tradus descompunându-se vorba în partile ei, și bun și τρέπειαν trebuință, cuviință, sau în totul bună-cuvînță. Decca ar fi vorba despre o buna-cuvînță materială sau corporala, atunci n'aș sta pe gânduri și aș lăs vorba în sensul ei figural traducând-o frumuseță omului etc. Dar aici se vorbește de buna-cuvînță și nu frumusețea casei lui D-Deu. De aceia traduc acăsta expresiune aci cu înțelesul ei literar, adică după cum ea este compusă, și o fac acăsta împreună cu traducerile bătrâne, care reprezinta clasicitatea limbii noastre, și după aceste rog pe St. Sinod să se pronunțe și să alégi între opiniunea majorităței și a minorităței.

P. S. Episcop al Dunarei de-jos: Am cedat în Comisiunea fiindcă știam că am apel la St. Sinod. Ce eram să fac eu minoritate în fața majorităței? Am spus încă de atunci colegilor mei că să facem apel la St. Sinod în cestiunea care ne desparte. P. S. Episcop al Rîmnicului desparte cuvântul în două. Admit însă că este așa, dar are și însemnatate de frumuseță în sens material și însemnatate de bună-cuvînță în sensul moral.

P. S. Episcop al Rîmnicului: N-am vorbit niciodată de sensul material nici de cel moral, dar am vorbit de sensul literal și figural.

P. S. Episcop al Dunarei de-jos: Este vorba de ipodiacon, pretutindenea. Și ce este de literar aici, mă rog, când ipodiaconul este un servitor, un sub diacon și P. S. voastră știți care este rolul lui în Biserica? Atât pot să vă spun eu în ceea-ce arata P. S. Sa despre partea neliterală a acestui cuvânt: că diaconul nu are să facă altceva de cât să împlinescă sensul literal: πρεπὲς însemnă cuviințios să nu fie nebunatică în Biserică, să stea liniștit, la locul său; și vedeați că grecul a fost nevoie să îl adăoage εὐ; nu dice numai πρεπὸς caci nu e destul: ipodiaconul are să îmbesca frumusețea casei lui Domnului, să o ție totă-dinea curată, în splendore.

P. S. Arhiereu Innocentie Ploșteni: Și el să fie în ne-cuvînță? Să fie și cu cuvînță ceruta și să iubiască și frumusețea Casei lui Dumnezeu.

P. S. Episcop al Dunarei de-jos: Eu vă rog să admiteți cuvântul frumuseță.

—Se pune la vot opinionea minorității care susține cuvântul frumuseță și se respinge, admitându-se cuvântul bună-cuvînță.

P. S. Episcop al Dunarei de-jos: Acum vine cuvântul ἀθλήθωντες, care să aibă tradus de majoritate cu cuvântul *v'ăř* nevoie, iar minoritatea care sunt eu a tradus: *v'ăř luptat*.

P. S. Episcop al Rîmnicului: P. S. Episcop al Dunărei de-jos nu voește să ne dea explicațuni. Eu îl am rugat adeneauri că să citească textul pentru a vedea pe fiecare vorba discutată, cum stă în legătură cu cele-lalte vorbe. P. S. Sa însă nici acum nu voește să împlini rugația mea, că ne propune să votăm numai *vorbe* isolate ca ἐυπρέπειαν, ἀθλήθωντες etc. Aceasta însemnă: dați-mi votul, pe când eu cred că ar trebui să se citească textul, ca să vedem cum stă cuvântul în legătură cu vorbele din context.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: I. P. Sântite, cuvîntul nevoit sau nevoie însemnă în grecește ἀνάγκη și în originalul grec care 'l am în mâna este cuvîntul ἀθέλω, și de unde în toate cântările bisericești se dice despre mucenici: cu lupta cea bună te-ai luptat. Așa dar rog pe S-tul Sinod să bine voiască a admite cuvîntul *luptat*.

—Se pune la vot și S-tul Sinod aprobă opiniunea minorităței.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Cuvîntul εὐλαβέστατος s'a tradus de majoritate cu *cucernic*; iar de minoritate cu *evsevios*.

—Se pune la vot și să primește cuvîntul *evsevios*.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Cuvîntul συγειδήστις s'a tradus de majoritate cu *cuget*; opiniunea minorităței este să traduca prin *conștiință*.

—Se pune la vot cu apel nominal și se primește cuvîntul *cuget* cu o majoritate de 9 voturi.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Cuvîntul ἐν εἰρήνῃ s'a tradus de majoritate cu *pace*; iar de minoritate în *pace*.

Am cerut și în Comisiune și cer și aici, ca cuvîntul acesta să fie tradus în românește în *pace*, și eata pentru ce: frasa ἐν εἰρήνῃ așa cum esre ea, nu e în usul limbii Elene, ea este streină, este ebraică, este traducțiune liberă a cuvîntelor ebraice בְּשָׁלוֹם și care se scrie în original într'un singur cuvînt. Grecii neputând face altfel a tradus cuvîntul בְּשָׁלוֹם besalom cu: ἐν εἰρήνῃ, așa cum au facut și cei ce au tradus cuvîntul ἐπρέπειαν cu *bund-cuvînță*. Cel puțin Grecii nu puteau face altfel. Noi însă avem cuvîntul *frumusețe*.

P. S. Arhierul Ioanichie Bacăoanul: Și dacă vom dice cu *pace* nu greșim; așa suntem cu toți de prinși să dicem: Cu *pace* Domnului și ne rugăm, iar nu în *pace*.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Văd că nu mă combatăți de căt cu obiceiurile și nu cu argumente. Cuvîntul ἐν εἰρήνῃ pretutindeni în S-ta Scriptura se găsește tradus în *pace*; astfel se traduce în Genesa. 15, 15; 28, 21; 1 Reg. 2, 6; 2 Reg. 22, 20; Ps. 4, 9; 2 Cron. 18, 27; idem 34, 28; Luc. 2, 29; 7, 50. S-tul Sinod e liber să primește ce 'l va placea; eu 'mi am facut datoria; dar nu știu ce vor crede creștinii când vor ceta desbaterile S-tuluī Sinod și vor vedea că pe când în S-ta Scriptura cuvîntul ἐν εἰρήνῃ este tradus cu: în *pace*, în Archieroticon este tradus prin: cu *pace*. Nu voi să relevați contradicțiunea în care se pun cei ce preferă: cu *pace* în loc de în *pace*.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Nu este bine ca Sântul Sinod să remâna sub împresiunea citatelor P. S. Episcop al Dunării de-jos. Cum vi s'a spus de P. S. Sa, eu am facut parte din majoritatea Comisiunii; când lucram în Comisiune am quis tot-déuna, nu este bine să rupem cu trecutul nostru. Nu este nici logic să traducem ἐν εἰρήνῃ *cu pace*. Nimeni nu contesta locurile ce s'a citat din S-ta Scriptura; dar aici nu este vorba de S ta Scriptură caria toti Ne supunem, ci numai de un singur lucru filologic. Si ne întrebam: Acesta expresiune ἐν εἰρήνῃ aș tradus bine pe corespondentul ei ebraic, sau nu?

P. S. Episcop al Dunării de jos: Da.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Si eu dico da! Vedeți că ne unim. Fiind-ca acesta expresiune este un ablativ evreesc și grecul care n'are casul ablativ, l'a tradus cu un dative analisat, ἐν εἰρήνῃ, și ca dovada că este ablativ am două argumente. Intaiul argument este că traducătorii noștri cei batrâni n'aș fost așa de neștiutori de carte; și ei au înțeles că aici este un cas de ablativ și l-au tradus în unele locuri cu în, și aiurea cu cu; adeca odata i-aș dat un înțeles instrumental și a doua oară l'a luat în sensul de a exprima condițiunea de esistență. Al doilea argument este că slavii împreună cu noi l-au tradus cu ablativul. Va să dică traducerea de aici a lui ἐν εἰρήνῃ cu cu, este bună. În us urechea Românilor nu este deprinsă a audî dicându-se *în pace Domnului să ne rugăm*, ci *cu pace*, care exprima adevăratul sens al cînvintelor de aici. Așa dar eu rog pe S-tul Sinod să primeasca a se dice: *Cu pace* iar nu *în pace*.

P. S. Arhiecreu Calistrat Bârladenu: I. P. Sântite, eu văd ca se face o mare discuție asupra cuvîntului ἐν εἰρήνῃ. Așa P. S. Episcop al Rîmnicului susține că ar fi bine să să dică *cu pace*; dar în Evangelistul Ioan, prepoziția ἐν se traduce prin *la*; astfel se dice: „La început era cuvîntul“. Nu e vorba că așa e deprinsa urechea ca să să dică: „*Cu pace Domnului să ne rugăm*“ caci poate fără bine să să deprinda și cu *în pace* etc. când avem un text aprobat de Biserica întrîagă; eu susțin ca filologia nostra a făcut progrese mari în limba pana acum, de care trebuie se profitam și noi. De acea cred că nu ar fi rău să să admită cuvîntul *în pace*.

P. S. *Episcop Argeșului*: În mai multe rugăciuni am găsit, în adevăr cuvântul *in pace*, ești acesta 'l primesc în rugăciuni, dar nu la ecteñi.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Pun la vot prin apel nominal opiniunea minorităței, care susține a se admite cuvântul *in pace*.

—Sântul Sinod cu o majoritate de 9 voturi contra 4, respinge opiniunea minorităței.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Respingându-se opiniunea minorităței, se înțelege de sine că se primește opiniunea majorităței de a se dire *cu pace*.

P. S. *Episcop al Dunării de jos*: Cuvântul χώρα s'a tradus de majoritate prin cuvântul *Sat*; iar de minoritate prin *Comună sau Parohie*.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Prea Sântite al Dunării de-jos, ați emis 2 cuvinte: *comună și parohie*; la care din două rămânești?

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Având în vedere decisiunea S-tului Sinod care a împărțit țara românească în parohii, rămân la cuvântul parohie.

—Se pune la vot cuvântul *parohie* și se primește.

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Acuma vine cuvântul ουσθῆναι tradus de majoritate prin cuvântul *isbăvim*, iar de minoritatea prin *eliberăm, scăpăm*.

—Se pune la vot și sa primește cuvântul *scăpare*, al minorităței.

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Acum vine cuvântul θλίψεως tradus de majoritate cu cuvântul *necaz*, iar de minoritate prin cuvintele, *întristare, suparare, apasare*.

Vocă: Suntem pentru cuvântul *întristare*.

—Se pune la vot și St. Sinod 'l aproba.

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Acum vine cuvântul κινδύνου tradus de majoritate cu *primejdie*, iar de minoritate cu *pericol*.

Vocă: Suntem pentru cuvântul *pericol*.

—Se pune la vot și St. Sinod aproba.

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: La simbolul credinței, cuvintele ξεί εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον s'a tradus de majoritate prin cuvintele: „*Și intru duhul Sânt*“; iar de minoritate s'a tradus: „*Și întru Duhul cel Sânt*“. Aci și substantivul și adjективut are articol τὸ πνεῦμα, τὸ ἄγιον. Ca să

susțin acăsta nu am nevoie de gramatica, ea este destul de clară, și nu se strică nimic dacă vom dice *duhul cel sănt*.

P. S. Arhiereu Innocentie Ploieșteanu: Nu perdem nimic dacă nu dicem *cel Sânt*.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Biserica câștigă dacă vom dice aşa.

I. S. P. Mitropolit Primaț: O simplă socotință a mea individuală, personală: primesc, admit ori-ce veți voi pe calea literală, pentru că eu nu sunt literat și prin urmare n'am de căt să primesc cea-ce voi vedea spunând omenei cei învețați. Când este vorba de Simbolul credinței, vă declar că nu voi primi a se schimba nu numai o silabă dar nici chiar o virgulă. Prin urmare eu voi dice: „*Și intru duhul sănt*“.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: I. P. Sântite, eu vă aplaud că nu voi să schimbă nimic din Simbolul credinței și mă grăbesc să declar că mă unesc cu P. S. Vîstra în totul. Toamăi aceste susțin și eu că simbolul credinței să rămâne intact și prin urmare textul Ellen: Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, „*Și intru duhul cel Sânt*“ și nu fie estropiat prin înlaturarea articoului. Opiniunea mea o mai susțin și prin acea că expresia mea: „*Și intru Duhul cel sănt* se găsește și în confesiunea de credință ce face Arhieoreul.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Aceia e o desvoltare a Simbolului credinței, dar nu însuși simbolul.

P. S. Arhiereu Valerian Rîmnicenii: Acăstă cestiune de redacțiune este transată de St. Sinod de când s'a aprobat tiparirea orologiului. Acolo s'a admis de St. Sinod a se menține textul aşa cum este. Nu cred dar că este bine a se reveni asupra votului dat.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Văd o îngrijire particulară pentru voturile St. Sinod, precum și pentru acel resumat sinodal, care reprezintă întręga credință a Bisericii noastre și anume pentru Simbolul Credinței. Aci terminul, propus de P. S. Raportor nu este din simbolul credinței, ci din interpretarea lui. E prea adevărat, că rugaciunea, ce ni s'a citit, are în vedere simbolul credinței.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Nu este rugaciune ci este confesiunea pe care trebuie să o facă toți candidații de arhieore.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Fie-chiar confesiune, dar nu ne redă cuvintele simbolului credinței, ci ni le ex-lică. Vă aduceți aminte ca toți am trecut prin hirotonie: toți am pronunțat aceste cuvinte și în tote acele trei confesiuni n'ami făcut alt, de cât am explicat simbolul credinței; intaii l'am pronunțat pe acesta pe seurt și pe urma l'am explicat prin confesiuni. Cand este vorba de explicaarea simbolului credinței, St Sinod să nu fie aşa de îngrijit ca dacea ne vom apropia de textul grec am calcat cu aceasta simbolul credinței noastre, la care am ținut și ti-nem. Mai mult, când vom introduce acest articol al simbolului credinței întru *duhul cel sănt*, avem să deprindem pe creștini ca duhul lui D-Deu este este cel sănt fiind că sunt și duhuri nesfinte. De aceia rog pe St. Sinod să nu facă mult scrupul, caci aici nu e vorba de simbolul credinței, ci de interpretarea lui.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Daca nu e vorba de simbolul credinței ci numai de interpretarea lui primesc și eu.

—Se pune la vot și St. Sinod primește opiniunea minorității de a se dice în interpretarea simbolului credinței și în alte rugaciuni. *Si întru duhul cel sănt*

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Acum vine cuvântul καθολική tradus de majoritate prin *sobornică*, iar de minoritate prin *catholică, ecumenică, universală*.

P. S. *Episcop al Rîmnicu uș*: Eu rog pe P. S. Raportor să ne spuna unde sta scris acel cuvânt în archieraticon, în simbol sau în confesiuni?

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Să pretutindeni în cărțile ritualului nostru; să și în simbolul credinței și în archieraticon, pentru ca să nostra Biserica lă credut necesar. Faptul ca una din Biserici a usurpat și să talește cu acest titlu, nu trebuie să ne oprescă de a-l revendica și pentru Biserica nostra Română. Biserica de Constantinopol și cea din Grecia îl părta cu mândria și nimeniu nu i-a venit prin gând ca prezența acestui cuvânt în simbolul credinței ar fi contrar dreptei credințe a Bisericei lui Iisus Christos celei drept-maritore de răsarit. Pentru convingerea Prea Sântiei Văstrei, eu nu am de căt să vă spun că pana astă-dă Patriarhii Bisericilor de Constantinopol, Ierusalim și Alexandria să intitulează καθολικός Πατριάρχης.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Nu toți.

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Prea S. Ta mă com-

baștii cu deprinderile iar nu cu argumente. Ești te-aș ruga să faci bine să spui cări din Patriarhii face excepțiune la cele spuse de mine. Și pentru ca n'ai să poți să spui eu rog pe S-tul Sinod să admită cuvântul *καθολική* pentru ca el este în us în tota Biserica greacă. Ce! Credești că grecii nu știu că există Biserica apusana care se numește pe sine catolică?

P. S. Arhiepiscop Ioanichie Bacăsnul: Pe timpul când s'a facut simbolul Biserica era una.

P. S. Episcop al Dunării de Jos: Da, grecii știu fără bine că titlul de catolică este usurpat și însușit sieși numai de Biserica Română, și ei țin precum și Biserica noastră trebuie să țina a' dispute acele Biserici. Cum? numai urechile noastre cări s'a deprints cu „soborniceasca“ pote să se scandalizeze? Dar eu să vă citeșc cum a tradus acest cuvânt traducătorul Pidalionului nostru, care a fost ortodox din târpi pâna în creștet. Eu vă rog să credeți că 'mî am dat osteneala, să cercetezi pidalionul fila cu filă și deci vorbesc după ostenelele mele. Iata ce gasim la Conciliul I-ului ecumenic canonul 8. (citește) Vedeți că'l traduce cu cuvântul, *catolică*; asemenea: Sinod. II can. 19; Sinod IV can. 14 idem can. 30; Sinod VI, canon. 95; Sinod VII, can. 16; Sinod Carth. can. 76, 77, 78 și în multe alte parti traducătorul întrebuită cuvântul *Catolică*. Tot așa se întrebuită cuvântul *Catolică* și în edițiunea cea mai vechia a „Marturisirei orthodoxe“ a Bisericii noastre. Prin urmare eu vă rog să'l admitem și noi în traducționea noastră, după cum este în original.

P. S. Episcop al Rîmnicului: P. S. Episcop al Dunării de Jos acum să când ceru cuvântul 'mî spuse că am să'l combat. Eu vă spun ca n'am nimic de dis contra P. S. Sale. Eu 'n-am cerut numai o explicare și anume să'mi arăte unde este vorba de *Catolică* în context; dar P. S. Sa nu'mi a dat nică un responz. Cred că astă-dî nu votam termenii pentru toate cărțile noastre bisericești, ci avem în discuțione numai archieraticonul; adineoră chiar am votat: Τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον numai pentru archieraticon. De acea încă odată 'l rog să'mi spună unde sta vorba acăsta de *καθολική*, în text, și pe urma vom discuta.

P. S. Episcop al Argeșului: Noi acum nu discutăm dogmele Bisericii, ci o carte rituală și anume archieraticonul în care se cere a se introduce cuvântul *Catolică*. A

se vorbi de sobornica și catolică e cu totul alt-ceva, de căt de simbolul credinței; caci Biserica păna la desbinare s'a numit Catolica, iar de la desbinare s'a numit: Biserica Catolica de răsărit și Biserica Catolica de apus. Și eu am luat pidalionul, istoria de Lesviodes, și am vădut că întrebuințeza cuvântul catolicea în desvoltare, iar nu în simbolul credinței, de asemenea în broșurele Statului Sinod, redactate sub președinția P. S. Rîmnicului, am vedut introdus cuvântul *Catolica* în mai multe acte, ce a publicat, privitore la Biserica, la facere de Arhiereu. De acea cer să fiu luminat asupra acestui punct și să mi se arate unde stă acest cuvânt în archieraticon: în simbolul credinței sau în desvoltarea lui.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Și eu am rugat pe P. S. Episcop al Dunărei de-jos, să aibă locul unde să fie scris cuvântul acesta.

P. S. Episcopal Dunarei de-jos: Am spus că să fie prezentindeni în Scriptura.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Dacă e vorba de simbolul credinței, apoi noi nu îl avem în discuție acum, caci încă o lată ve declar că s'a votat când să aprobă tipărirea evhologiului.

Atunci noi am hotărât cări anumite cuvinte trebuie schimbat. Dacă urmăm după aceeași normă și astă-dă, eu dic că e bine să facem un pas înainte, în introducerea texturilor originale. Eu nu sunt în contra cuvântului sobornică, pentru cuvântul căi acăstă vorba nu ar reprezenta ideea cuvântului original γαθολικη. Acei cări și slavonește știu că sobornică însăși este tot atât cât și catolică, ba încă mai mult, exprimă două înțelesuri, înțelesul vorbei συνοδικη și γαθολικη și pe cea sinodică și pe cea ecumenică. De aceea dic, că aici nu e vorba de simbolul credinței cu care s'a deprins urechea noastră de a audii cuvântul de sobornică, ci e vorba de rugaciunile rituale, cări se citesc la hirotonii și hirotesii.

P. S. Episcop al Dunarei de jos: Nu, ci în toate locurile unde el să afli.

P. S. Episcop al Rîmnicului P. S. Episcop al Dunărei de-jos dice, că să întrebuințăm cuvântul de catolică, ori unde îl vom găsi. Dar'l întreb: Acăsta este sarcina, care ne-a dat'o St. Sinod când ne-a orânduit în Comisie, să stabilim un text de Archieraticon? Ni s'a dis sa

facem un dicționar de vorbele streine, întrebuițate în Biserica noastră? Ești am primit acăstă însărcinare împreună cu I. P. S. Mitropolit Președinte și cu P. S. Episcop al Dunărei de-jos, iubitorul de Domnul și fratele meu în Christos, ca să lucrăm archieraticonul, și în archieraticon noi am fost de opinie a se lăsa cuvântul de catolică, ecumenică, sau universală și acăsta o mai dică o dată de a se deprinde urechea creștinilor noștri. De aceia rog pe St. Sinod, să mărginescă cestiunea numai asupra Archieraticonului.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: St. Sinod a admis ca Comisiunea să îcițescă cuvintele întâlnite în archieraticon, asupra căror Comisiunea nu ar fi fost unanimă. Cuvântul grecesc *καθολικὴν ἐκκλησίαν* se întâlnește și în archieraticon și în toate cărțile ritualului nostru acolo unde 'l cer pe el sau canonele Bisericei sau geniul limbii. Prin urmare ești rog pe St. Sinod ca să pună la vot opinia majorităței sau minorităței. Dar ești vîd un lucru; că chiar P. S. Episcop al Rîmnicului primește întru câteva aceasta când dice: nu'l primesc aici și'l primesc dincolo. El, dar dacă 'l primești dincolo de ce nu'l primești și aici? Pentru ce dar noi să punem aici sobornica și dincolo catolică? Ești vîd rog să nu vîd temeți de acesta, căci nu e nimic; cu cât noi vom avea mai mult eufragiul opiniunei noastre cu atât vom câștiga mai mult. Biserica noastră a decis prin organul său cel mai mare, ca să se facă traducerea archieraticonului; ea a decis retipărirea cărților noastre bisericești; pe fiecare săptămână câte ceva. Biserica română revendică unul câte unul toate drepturile sale, revendica limba stremoșască care vorbește înimii și credinței omului. Să abolim dar, cuvântul *sobornică* cu totul și să-l lăsăm pe séma Muscalilor cari sunt destui, și noi să întrebuițăm cuvântul originalului de *catolica*, penîru că, și biserica din Constantinopol și cea din Grecia 'l are; ba încă grecii au fost cei dințăiu care au dat alarmă în contra Bisericei de apus și nu s'au scandalisat de a fi cu tărie la cuvântul *catolic*. El, cum să ne scandalizăm numai noi? Trebuie să spunem tuturor că simbolul credinței s'a făcut atunci când Biserica era una, universală; prin urmare n'a fost vorba atunci, ca pe viitor o Biserică să și atraga numai ea acest nume. Biserica care se fălește astăzi în public cu acest nume nu este universală, ci a unei

adunaturi de câte-va națiuni, și am convicțiunea că nu va trece mult, și una câte una totă învățăturile și decisiunile celor șapte sinode, se vor recunoaște pre tutindeni, ca normă de credință. Prin urmare rog pe St. Sinod, să mențină în archieraticon și simbolul credinței cuvântul de catolică și să înlăturăm pe cel străin. Străin este și cuvântul catolic dar este al unei limbi a Bisericei grece care este drept măritore ca și a noastră.

I. P. S. Mitropolit Primat: Mai nainte de a pune la vot să'mi dați voie să fiu consecințe. Adineorii cu discuția cuvântului: *καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον* s'aș pus o condiție ca să fie privat în totă cele-lalte rugăciuni afară de simbolul credinței. Din partea mea eu primesc cuvântul *catolică* ca să fie introdus în totă cele-lalte rugăciuni dar în simbolul credinței nu, însă în interpretarea lui, da.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Ca să termin vă rog numai atât: e bine să admitem cuvântul *catolică* aşa cum este în original fără restricție, căci nu trebuie să uităm că în ediția cea nouă a cărților bisericesti el este deja introdus.

P. S. Archiereu Innocentie Ploștenu: Nu e introdus de cât numai într'un loc, în liturgie.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Da, numai într'un loc și anume acolo unde cer și eu; suntem dar de acord amendoi. Eu vă rog să menținem cuvântul aşa cum este în original. I. P. S. Vostră nu voi să introduceți în simbolul credinței. Prea bine. Puneți unu alt cuvânt dar numai sobornicescă să nu fie.

I. S. P. Mitropolit Primat: Pun la vot cu apel nominal propunerea minorității, de a se admite în archieraticon cuvântul *catolică* în loc de *sobornicescă*.

—Sântul Sinod aprobă cu 11 voturi contra 3, cuvântul *catolică*.

Aș votat contra;

I. P. S. Mitropolit Primat.

P. S. Episcop al Buzăului.

P. S. Archiereu Ieremia Galațeniu.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Acum vine cuvântul *ἰδιοτητες*, tradus de majoritate prin cuvântul *proprietați*, iar de minoritate prin *attribute*.

—Se pune la vot și S-tul Sinod aprobă opiniunea majorităței.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Acum vine cuvântul ὑπόστατος tradus de majoritate prin cuvântul *ipostasuri*, iar de minoritate prin *persone, fețe*.

S-tul Sinod aprobă cuvântul, fețe.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Urmăză cuvântul πρέσβειος tradus de majoritate cu cuvântul *vechiu*, iar de minoritate cu cuvântul *bătrân*.

S-tul Sinod aproba cuvântul bătrân.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Urmăza cuvântul ἀποθώσων tradus de majoritate prin cuvântul *resplateasca*, iar de minoritate prin cuvântul *sc redea*.

S-tul Sinod aproba cuvântul răspalteasca.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot Archieraticonul întreg.

S-tul Sinod îl votăza în total.

P. S. Episcop al Ilușilor: Cu ocasiunea revisuirei sau a traducerei Archieraticonului, ar trebui ca la tiparirea lui să se pună la început și tipicul general al serviciilor Arhiești.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu'l am făcut pe acela, vă rog să'l faceți P. S. Văstra.

P. S. Episcop al Rîmniciului: Eu propun să alegem o Comisiune.

P. S. Arhiereu Innocentie Ploieșteanu: Eu propun să'l facă P. S. Episcop al Ilușilor.

I. P. S. Mitropolit Primat: Orelle fiind maintină ridică sedința, și pentru că mâne este deschiderea Corpurilor Legiuitor, anunț sedința pentru Joi, 16 ale curentei.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat

† Secretar, Gerasim Piteștenu.

Şedința de la 16 Noembrie 1889.

Şedința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

—Se face apel nominal și răspund prezenți 15 P.P. S.S. Membri, fiind absent P. S. Episcop al Romanului care este bolnav.

Se citește sumarul ședinței de la 14 Noembrie 1889.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu cer să se menționeze în procesul-verbal, numele celor cari au fost pentru admiterea cuvântului *catolic* și a celor cari au fost contra. Acésta am avut de dis, ca să se știe că și eu am fost contra admiterii lui.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am cerut cuvântul a-supra unei vorbe din sumar care m'a impresionat fără mult, fiindcă am văzut trecut în procesul-verbal că unul din P. S. membri ai Sinodului a facut observație cum că unora din membri S-tului Sinod când absentăza li se face prea multă deferență, iar altora nu; și fiind că acesta vorbă de deferență s'a întrebuințat cu ocazia procesului-verbal de mai alalta-eri, când I. P. S. Mitropolit Primat dând explicaționi, a cerut amânarea discuțiunii asupra archieraticonului pâna va veni și I. P. S. Mitropolit al Moldovei, pentru deferența ce au arătat către mine....

I. P. S. Mitropolit Primat: Acésta este pentru respect

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Eu am înțeles fără bine acésta. Si pentru că am văzut că pentru acésta deferențe s'au arătat către mine, uniți din membri S-tului Sinod s'au....

P. S. Episcop al Dunării de-jos: S'au formalisat.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Mulțumesc P. S. Episcop al Dunării de-jos, pentru pronunțarea acestui termen. Da, s'au formalisat. De aceia și rugă pe acel frate în Christos să ne spuna, cum trebuie socotită acea vorba și ce trebuie să punem în locul ei, și dacă acésta vorbă a fost bine său rău întrebuințata de noi? Fiindcă nu voi să se formalizeze cine-va pentru deferența ce o au unită din membri catre alții. Acésta pe noi trebuie să ne hrănească.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Să ne măngâie.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Da, să ne măngâie negreșit; și acésta îmi aduce aminte o frază din scriserile Ap. Pavel care dice: „Unul altuia îngăduind, unul pe altul cu cinstea mai mare facând“. Dacă acéasta vorba jenăză pe unită din noi, să nu o mai întrebuințăm, și rog pe P. S. care a facut acésta observație, să ne spună cu ce să înlocuim vorba deferență.

P. S. Arhierul Innocentie Ploieșteanu: Eu am cerut cuvântul să rog pe P. S. Episcop al Dunării de-jos, să mij-

locescă la St. Sinod de a se pune în Archieraticon amândouă cuvintele *persone* sau *fete* în loc de *ipostas*.

I. P. S. Mitropolit Primat. Archieraticonul s'a votat deja și numai putem reveni asupra lui.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Faceți propunere dacă voiți, eu primesc pe amândouă cuvintele pentru ca sunt românești.

P. S. Arhiereu Valerian Römnicénu: Regret fără mult că I. P. S. Mitropolit al Moldovei nu s'a întâmplat aci când am ridicat incidentul de care tratéză procesul-verbal. Eu vă asigur că n'am făcut nici de cum alusiune la diferență ce cu toți suntem datori să purtăm catre cei mai mari, mai ales ca am aprobat-o; de căt am dis atât, cum ca ar trebui precum s'a dat I. P. S. Mitropolit al Moldovei pentru diferență, precum și P. S. Episcop al Argeșului căteva dile care i s'au trecut în procesele-verbale ca în congediu, să se dea și pentru cei-l-alii, dar nici de cum nu am contestat diferența ce trebuie să purtăm unii catre alții. Eu am dis: P. S. Dositei Botoșenénu a venit cu căteva dile în urma, și a fost pedepsit, considerându-se că absent nemotivat, pe când a fost și alte persoane cără au lipsit, dar pe cără pentru diferență, St. Sinod le-a considerat că în congediu spre a putea lua diurnă. Aceasta dreptate am cerut să se facă și pentru noi cestii-lații mai mici.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt nevoie să dau explicații; iar nu să vorbesc în fond. Știți fără bine cum s'a petrecut lucrurile în ședința trecuta. P. S. Valerian Romnicénu a dis că unora li se face dreptate, iar altora nedreptate, prin urmare se calcă regulamentul, și anume că I. P. S. Mitropolit al Moldovei și P. S. Episcop al Argeșului li s'au acordat congediu de catre St. Sinod; iar P. S. Arhiereu Botoșanénu nu i s'a acordat, și deci i s'a făcut nedreptate. Răspund și acum că și atunci: Nu s'a facut favoreea sau nefavoreea nimănui, ci s'a observat strict regulamentul. Regulamentul pune obligație că orice membru care nu poate veni la lucrările St. Sinod din imprejurari neprevădute, să motiveze absența sa. I. P. S. Mitropolit al Moldovei și P. S. Episcop al Argeșului așa motivat absențile P.P.S.S. Lor. P.S. Dositei Botoșanénu însă nu l-a motivat. Daca am facut greșala să o rectific, daca însă St. Sinod n'a avut nici o cunoștință de motivele absen-

tei P. S. Sale, cum putea biuroul să trăea absențele P. S. Dositei Botoșăneanu de cât ca nemotivate? Fac apel la Sântul Sinod să mă desmintă și să-mi spuna dacă am calcat regulamentul sau nu, și atunci voi face scuzele mele.

P. S. Arhieereu Valerian Rîmniceniu: N'am șis ca ați călcat regulamentul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dați-mi voie, P. S. Vostră ați cerut atunci cuvântul în cestiu de regulament și ați șis, că biuroul a aplicat regulamentul la unii cu o măsură și la alții cu alta. Eu cred în conștiința mea că am aplicat regulamentul pentru toși cu aceeași măsura.

P. S. Arhieereu Valerian Rîmniceniu: Să fac o rectificare: Nu'mi aduc aminte dacă a fost vre-o telegramă din partea I. P. S. Mitropolit al Moldovei, și pe cât am înțeles numai că a cerut congediu până Vineri, care i s'a și aprobat, dar Vineri nu a venit, ci după 2 zile, și cu toate astea St. Sinod 'i-a socotit și aceste zile ca în congediu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Da, I. P. S. Mitropolit al Moldovei a dat telegramă care s'a comunicat de la birou. Dar P. S. Dositei nu ne-a comunicat de loc.

P. S. Arhieereu Valerian Rîmniceniu: Prea bine, dar cu toate astea tot au trecut câteva zile peste congediul acordat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Va să șica staruiți și dice că am făcut neregularitate?

P. S. Arhieereu Valerian Rîmniceniu: Nu, ci am rugat numai ca aceasta față să se facă și celor mai mic, și alt nimic.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Din cele pronunțate de P. S. Valerianu, nu înțeleg alt-ceva de cât ca motivul P. S. Sale este diurnă! că unora li s'a daruit și altora li se refuza; dar aceasta, vă rog, nu vă ataca. Sa mă explic, înțeleg că dacă nu se poate ține ședințe din cauza lipsei unuia sau altuia, acei care sunt de față au dreptul la diurnă. Noi știm că aşa este regulă în Corpurile Legiuitoré;— n'ar trebui să vorbesc aici de diurnă, dar mă văd silit. Prin urmare P. S. Valerian i se va da aceasta diurnă; s'o crează aceasta. Dar atunci întreb: care e motivul care îl împinge pe P. S. Sa, să facă aceste observații? Ingrijirea pentru diurnă P. S. Dositeiu? Nu cred că este aceasta, căci P. S. Sa nu a facut reclamație. D'n

parte-mă congediul care se dice că mi s'a dat prin deferență, 'l las pe séma P. S. Valerian și nu mai am nici o pretențiune.

P. S. Episcop al Argeșului: Văd cu părere de rău nedreptatea pe care P. S. Valerian o aruncă asupra unora din membrii S-tului Sinod, pe care P. S. Sa crede ca St. Sinod î-a favorisat. Ca răspuns la aceasta n'am de dis alt de cât, că eu nici o data n'am făcut vre-o călcare de regulament, în tot-déuna eu nu am lipsit nici o data de la ședințe de când sunt membru al St. Sinod, din contră, 'mă aduc aminte ca P. S. Valerian când era egumen la Biserica St. Spiridon din Iași, au cerut congediu în mai multe rânduri care i s'a acordat de St. Sinod, și s'a luat și diurna regulat pe acel timp. Mă mir dar ca cum P. S. Sa indica astă-dă cestiunea ca s'a calcat regulamentul. Din contra bioului a procedat fără bine.

Vocă: Inchiderea incidentului.

—Se pune la vot inchiderea incidentului și St. Sinod 'l aproba.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: P. S. Secretar a spus în sumar, cum ca S-tul Sinod a primit alaltaeri cuvântul *resplateasca* în loc de *redeea*. Aci este o greșală, și rog pe S-tul Sinod să o rectifice. Sunt două cuvinte: întâi este *ἀπόδοσιων* care s'a tradus de majoritate prin *resplatēsca*; iar de minoritate prin cuvântul *redeea*; și al doilea cuvânt este *ἀνταυειψόμενος* tradus și de majoritate și de minoritate prin cuvântul *resplateasca*; și când s'a votat alalta-eri, s'a admis ca avântul *ἀπόδοσιων* să se traducă prin cuvântul *redeea*, iar pentru *ἀνταυειψόμενος* s'a admis cuvântul *resplateasca*, cea ce nu văd în sumar.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va face aceasta rectificare.

—Pun la vot sumarul cu rectificarea ceruta.

—Sântul Sinod 'l aproba.

I. P. S. Mitropolit Primat: Comunicari nu avem; prin urmare intram în ordinea dilei.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: I. P. S. Președinte, vă rog să mă acordați cuvântul într'o cestiune privitoră la facultatea noastră Theologica.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: I. P. S. Președinte! Multumesc unei întâmplări care ne-a facut pe noi toți să ne gândim asupra unei nedreptăți, ce în mod vădit se face

Bisericei noastre Române autocefale, drept măritore de răsat. Vă aduceți aminte la Aniversarea de 25 ani a Universității noastre din București eram și noi, eu adecă, și P. S. Episcopu al Rîmnicului. Noi ne dusesem acolo fără invitație, numai din dorință de a asista la această frumoasă solemnitate a Universității noastre. Mergând la acea Serbatore universitară avem veselia în inima și aşteptam cu bucurie ca acei însărcinați a vorbi despre viața Universității din București, să spuna tot adevărul asupra nașterei tuturor facultăților, care compun Universitatea din București. Mare a fost decepțiunea noastră în acea zi de bucurie, și de veselia a Universității noastre din București, să nu audim nimic înbucurator pentru Biserica noastră, pentru facultatea noastră de Theologie. Am măsurat întristarea ce vă a cuprins și pe I. P. S. Vostră, și pe noi, și pe Profesorii facultăței de Theologie. Dacă am fi știut una ca aceasta, ar fi fost mai preferabil pentru noi, să nu mai fi asistat la acea solemnitate. Un dispreț mai mare adus Bisericii noastre, fără rar să a vedut în societatea românescă. Biserica fiind lovita și desprețuită, întristare a trebuit să cuprindă inima noastră și vă rog, să mă dați voie, să fac cunoscut S-lui Sinod nedreptatea văzuta ce se face Bisericii noastre și s-o apăr împreuna cu întreg S-tul Sinod contra celor ce o nesocotesc. Universitatea din București, după cum s-a spus în discursul D-lui Rector al Universității, s-a complectat începutul cu începutul, și a trecut mulți ani pana când diferențele facultăți să și capete maturitatea și existența lor legală. Aci era locul ca D-sa să dică un cuvânt bun și despre înființarea facultății de Theologie. Aceasta era și drept și logic. D-sa însă a trecut în tacere înființarea acestei facultăți și a gasit de cuviință să spue M. S. Regelui și celor de față, ca facultatea de Theologie este un mosafir care jenează Universitatea. Nu s-a mai audit pana astăzi în nici un discurs universitar ca o facultate să fie un mosafir jenator pentru o Universitate. După mine aserțiunea D-lui Rector este o concepție nouă care trebuie să se dea cuvântului jenare, adică pre langa semnificațiunile săle de mai înainte să să pună și aceea, ca o facultate jenează o Universitate ! D-nul Rector a recunoscut că facultățile noastre s-au nascut una către una înainte de a avea existență legală, dar să a refuzat să dică că același lucru se va întâmpla și cu facultatea noastră de Theologie, și prin ur-

mare ea, ca cea mai ténără dintre surorile ei, de și nu a fost nascută când s'a facut celor-lalte facultăți partajul localului, totuși îndată ce s'a nascut ea are aceleasi drepturi în palatul Universităței, pentru ca ea este fiica Universitaței, și nimenei nu i poate denega acest drept; acesta este și drept și legal și natural.

Este șre acum nevoie, ca aici în S-tul Sinod, să discutam noi necesitatea facultăței de Theologie? A discuta acăstă necesitate ar fi ca noi să ne îndoim întru căt-va de necesitatea înființării acestei facultăți. Gândesc și cred, că suntem cu toți unanimi să afirmăm nu numai acăstă necesitate, dar dacă am putea să găsim un alt cuvînt prin care s'o exprimam; este o trebuință *sine qua non*. Amânarea înființării facultăței de Theologie este o imposibilitate insurmontabilă. Iara înființarea sa să impune și de religiunea creștină, și de Legea Organică a Bisericei noastre. Domnul nostru Iisus Christos a quis discipolilor săi: Cerceatai scripturile căci într'ensele este viața și adeverul; Noi creștinii plecând de la aceasta porunca instruitore, deschidem domeniul științei, domeniul științei theologice. P. P. S. S. Văstre știți, că științele theologice în nici o parte nu s'așă facut nici desvoltat de căt numai la facultățile de Theologie. De alta parte știți, că Religiunea noastră drept măritore de răsărit are mulți vrăjmași și vrăjmași nu ignoranți, ci vrăjmași culți și instruiți. Luptând cu aceștia trebuie să opunem la știință lor știința theologica, la arma morală să opunem arma morală, și numai luptând cu aceleasi arme, lupta este egala. Lupta între neegali nu este luptă, este asupriea celui nearmat. celui nepotincios; este condamnarea lui. S-tul Sinod, care este supraveghetorul și apărătorul doctrinei noastre, trebuie—cred—ca cu un minut mai înainte, să și dică cuvîntul său asupra facultăței de Theologie. A nu starui, său să lasă ca timpul să o aducă, este a impiedica nașterea și creșterea ei, o nepasare din partea S-tuluī Sinod în acăsta cestiune ar fi mórtea facultăței noastre nascută. Noi trebuie nu numai să lasam să și urmeze cursul natural acăsta școală, ci trebuie încă să căutam să o apara și proteje. S'a facut de mult încercări pentru înființarea facultăței de Theologie în țară; s'a început precum știți întâi la Iași, dar pote atunci era pre-matură, fiind dat lipsa de mijloce pecuniare și gradul de cultură în care se găsea țara. Când însă vedem că tóte ra-

murile universitare s'au desvoltat și s'au luat avântul lor dorit, este bine ca și ramura științei Theologiei să și ia pe al său. A doua încercare s'a facut în 1881, aici în București, cu Profesorii, cu dascali fară de arginți—cum s'a dij atunci—și erau în adevăr fara de arginți, cu toțe ca toți dascali Religiunei creștine erau dascali fară de arginți. Este știut că la noi când este vorba de Biserică, se face totul ca să nu i se dea nimic, ba încă să i se ia și ceia ce se pare ca i s'a dat, și cauza sa'mi dați voe să o spun, în prima linie suntem noi. Știți că copilul care nu plângem mama sa nu'l hranește; ea este prea mult ocupată în afacerile casei, și copilul—dice ea—mai poate rabda, 'l voi alapta mai tarziu, copilul însă care și simte stomacul său golit este nevoie să cera hrana și are dreptate să cera, pentru că mama sa este datore să'l hrănescă; și când este vorba de reclamarea drepturilor ori și cine este îndreptățit să și le cera. O încurajare a căutării drepturilor noastre o gasim în însași învețătura lui Iisus Christos care ne dice, că spre a putea intra într-o împărație lui D-žeū trebuie să forțăm ușa. Când dar noi știm cu toții, ca numărul celor ce doresc progresul Religiunei și al Bisericei noastre este mic; găndesc că S-tul Sinod este dator să să îngrijiască singur de progresul Bisericei și să arăte tuturor Românilor, necesitatea înființării facultății de Theologie. Ca reprezentant al Bisericei, S-tul Sinod să spună același nu odată, nu de două ori, nu de nouă ori, ci de nouă-decăci și nouă de ori câte nouă, ca să să știe că noi simțim lipsa facultății de Theologie, și ne dore inima când vedem că Biserica noastră a rămas îndarat pe terenul cultural.

La tema de a vedea lăsată în nesocotință religiunea noastră, trebuie să adăogăm și acest egoism național, acest egoism omenesc, care este înăscut omului de a nu rămâne îndărât de cei-lalți frați ai săi de aceeași religiune, de și de alte naționalități. Știți că grecii sunt un popor aproape cu patru părți mai mic ca noi, și el are facultatea lui de Teologie înființată încă de la 1832, și s'a înființat atunci numai cu două dascali, unul din ei fiind cleric a fost înaintat la demnitatea de Mitropolit al Athenilor, și a rămas numai bătrânul dascal *Contogonis*, care a ținut singur cursul în timp de câțiva ani; el intra la 8 dimineața și ieșea la 12 a. m.; venea la 2 și făcea curs până la 4 și 5 ore. Bătrân aşa cum se afla, a făcut ceea ce a putut; dar fa-

cultatea a urmat cursul său negreșit cu toate imperfecțiunile ce decurgeau din lipsa de profesor. Biserica greacă însă și poporul Grec gelos de a-și cultiva clerul, a ținut-o astăzi cu un profesor până ce s-a reînscris la studiu tineri trimiși în streinatațe, spre a studia Theologia. Astăzi facultatea Grecilor aspiră la înflorire și aspirația sa a dat rôde satisfăcătoare pentru cultura clerului Grec. Nu trebuie să ne surprindă când vom vedea și pe Serbi și chiar pe Bulgară, înființând facultăți de Teologie; și dar, a înființat noi pe urma Serbilor și Bulgarilor facultate de Teologie, eu cred, că ar fi culmea ridicolului. Cum?! Țara românească care a fost noua Eladă, unde grecii învețau științele, unde grecii și căptăvia lor, unde poporul din orient găsiau pre lângă un asil cu toate ale lui necesare, și o dragoste creștină și cultură; cum, dic, țara României să suferă ca ea să fie întrecută de aceste popore născute abia de ieri la viață libertăței? Nu cred că se va găsi unul din clericii noștri, cari să primească acăstă soră.—Inființarea facultăței de Theologie este dar o dorință unanimă, începând cu Episcopatul nostru și terminând cu cei de pe urmă clerici ai Bisericei noastre. Episcopatul e pândarul viei creștine în țara României, și el trebuie să supravegheze nu numai rôdele viei, ci să se îngrijască de timpuriu ca să aibă lucrători pentru cultura sa. Stăpânul viei care nu să îngrijește în timpul primă-verei s'o desgrăde, și s'o cultive în timpul verei, acela va vea puțini struguri de strâns, și mic va fi profitul său.

Dar nu e numai acăstă grija; vierul trebuie să ia măsură ca viața cea uscată să fie înlocuită, și poate înlocuită cu viață de neam bun, care să resiste și la secete și la insectele distructoare și în același timp să îndeplinească și rod mai mult. Astfel a asemănat Domnul nostru Iisus Christos Biserica sa. Este dar absolut necesar ca St. Sinod să caute astăzi cultiva via spirituală cu lucrători demnă de așteptarea marelui stăpân al viei. Si pentru a putea avea buni lucrători trebuie să încorporeze în pepinierele științifice ale științelor Teologice, pentru ca mai târziu și ei să potă să altui știință Teologică în învețământul religios. Dar necesitatea facultăței noastre de Teologie se impune și din alt punct de vedere; Vă aduceți aminte I. P. Sântețite, că în legea de 1872, lege care a dat ființă legală Episcopatului nostru, s'a stabilit principiul, că după două decenii de la pro-

mulgarea acestei legi nu se va mai putea hirotoni Arhierei fără un grad academic. Deja suntem în ajunul expirării acestei legi de și ar fi trebuit că ea să fi intrat în vigoare imediat. Intârzierea aplicării legei este un punct rău la acei clerici cari au stăruit să se pună în legătura, și va rămânea la pasivul lor. Legile nu trebuie să cuprindă restricțiunile sau latitudinea, ori întâzierii când acestea sunt înjositore; nu era nevoie de acel aliniat care a lăsat curs liber ignoranței în Biserică timp de 20 ani. Dar în fine, Biserica creștină a suferit multe de la ignoranța. Aceia a poporului nostru a îndurat aceeași sărtă și merită să o îndure, dacă nu și deschide ochii la timpul cuvenit. Acum suntem în ajunul expirării acelei latitudini mai avem numai trei ani și Biserica va închide pórta sa ignoranței. Și 'mă place să cred, că nu se va mai găsi vre-o fință românescă care să céră perpetuarea acesteia anomalii, nemotivată nici de cerințele timpului nici de nevoile Bisericii. Suntem dar, în ajunul expirării latitudinei aceluiai aliniat nenorocit și noi trebuie să ne grăbim de pe acum ca să avem o pleiadă de clerici esită din însuși scola noastră Teologică și crescuți la sânul Terei; crescuți de doi—sau cum să dice în Moldova de mance—nutriți cu lapte românesc, ca să nu să mai ducă de nimic că au supt lapte strein, cari ne aduc de acolo împreună cu șință și impresiuni streine, pentru că nu poate cineva să se sustragă de la legea naturei și este netăgăduit faptul că tinerii cari merg în streinătate vin cu obiceiuri cari caută să le aplice în țara sa, dar ceia ce este și mai rău, este să constatăm cu durere că ne aduc tot-déuna nu ceva ce este bun în acele țări, ci ce ceia este rău; ceea ce afirm eu acum o știu că toți și nu este nevoie a mai însista asupra acestei cestiuni. Suntem dar cu toții pătrunși de necesitatea, că este mai bine ca viitorii clerici să stuieze la facultatea noastră de Teologie principiele fundamentale ale Religiunii noastre, dezvoltate de profesori Români ai Bisericii noastre drept mari-tore de răsărit. Când s-a înființat facultatea de Teologie cu dascălii fără de arginți de și nu eram în țară, eu totuși am salutat cu bucurie acest eveniment fericit în viața Bisericii noastre și credeam că acest început fără de arginți, va fi începutul apariției facultăței noastre de Teologie și al propășirei ei. Din nenorocire, facultatea după cât-va timp—după un an jumătate mi se pare—și au închis cursurile.

Cu durere am vădut acésta. Dar fericitele dile ajunse și de țara noastră, au făcut pe Biserică să vadă o rază de lumină, să vadă apropierea împlinirei speranțelor sale, și îndoit m'am bucurat când am vădut că Mitropolitul Calinic - atunci primat a fost audiuț cu bucurie de Domnii Miuistrii de atunci și în special de D. Dimitrie A Sturdza.

P. S. Arhireu Gherasim Piteșteanu : La 1884 când s'a redeschis cursurile facultăței de Teologie, era Ministrul domnului Chițu.

P. S. Episcop al Dunării de-jos : Nu vorbesc eu de anul 1884. Sub Domnul Ministrul Sturdza mi se pare să dat un decret, care cu drept cuvânt se poate numi o *anunțare* facută Universităței cum că în sinul său să a născut încă o altă soră — sorora cea mai mică a celor-alte facultăți ale Universităței din București facultatea de Teologie. Prin acel decret s'a spus Universităței să încunoștiințeze pe surorile cele mai mari spre a se mai strînge, ca să lase loc și surorei lor celei mai mici de curând născută. Se vede însă că se urmăzuță cu facultatea noastră de Teologie, ceea ce se urmăză în Biserica noastră cu copilul, care ca să fie admis la mărturisire, trebuie se aștepte săptămâni. Ei m'ași mulțumi și cu acésta, dacă ani fi sigur că la săptămâni de la nașterea sa facultatea de Teologie are să fie recunoscută în mod legal. Dar este mai bine să grăbim din totul puterile, ca ea să 'și capete drepturile sale cu o săptămână. Sunt informat în mod pozitiv că facultatea noastră de Teologie este îndrumată pe drumul cel adevărat; ea are profesori buni și a început să da rôdele sale; acum nu-i trebuie de căt recunoșterea și ajutorul ce trebuie să se dea ori cărui fințe în pronostic, acest ajutor nu este de căt material, caci ajutorul moral îl poate da St. Sinod, îl poate da Teologii noștri actuali. Copilul născut, facultatea — are viață în sine, e bine pusă pe picioarele sale; are evangelia, are decisiunile Sistemelor Sinode și nu are nevoie de alt conducer; ceea ce trebuie astă-din facultăței și pentru care eu am luat cuvântul, este ca St. Sinod în unanimitate să ceară Guvernului — și să-i ceară cu stăruință — ca chiar în acésta sesiune să prezinte un proiect de lege în Corpurile Legislativore, prin care să recunoască în mod formal existența facultăței de Teologie.

Voci : Prea bine ! Prea bine !

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Am fost cerut cuvânt-

tul, pentru ca să răspund P. S. Episcop al Dunarei de-jos asupra a două observațiuni, ce a facent: întâiu că facultatea de Teologie în palatul Universităței jeneaza; și al doilea să aduc aminte că facultatea noastră de Teologie, încă nu este întemeiată, nu este recunoscută printr'o anume lege; dar cu mulțumire am auzit acum în urma, ca acesta n'a scapat din vederea P. S. Episcop al Dunarei de-jos, că în adevăr, ca să fie ceva legal, temeinic, trebuie o lege; facultatea noastră există numai aşa într'un mod óre-cum bine voitor, și trebuie să i se dea recunoșterea legală.— Asupra acestora am luat cuvîntul, ca adică facultatea de Teologie în palatul Universităței astă dîj jenéz i Apoi nu trebuie să scapăm din vedere—și pôte să socotescă cine-va auđindu-ne vorbind acestea, cum că noi aducem óre-care acuzațiuni asupra celor care conduc Universitatea—că jena este în privința localului. Acolo sunt grămadite multe lucruri, multe instituțiuni, care difera una de alta, buna óra: este muzeul, pinacoteca, biblioteca națională, academia, senatul, și altele. De aceea eu cred, că a avut dreptate domnul Rector al Universităței se dică în discursul său la Sérbatórea de 25 ani a Universităței, cum că profesorii Universităței numai sunt la ei acasa; prin urmare jena ce a exprimat' este în privința edificiului ca este ocupat cu altele.

Intru cât privește cele rostite de P. S. Episcop al Dunarei de-jos n'avem de cât să-i mulțumim cu toții, pentru că asemenea observațiuni privesc la bine; are să se atraga atențunea, are să deștepte pe mulți, să vadă cum că Biserica noastră este modestă, este răbdătoare, insă este vigilenta și aştepta ca să vadă buna-voința celor în drept. Am dis.

P. S. Episcop al Rîmniculuř: I. P. Sânțite, și P.P. S.S. membri și frați! Mulțumesc P. S. Episcop al Dunarei de-jos că între vorbirile dintre noi, s'a mișcat aşa de bine, și a simțit aşa de frumos în ceea ce privește viitorul Bisericei și al țerei noastre; eu 't mulțumesc din suflet pentru sentimentele ce-l însuflătesc și de modul cum le-au desfașurat. Să nu ni se para, că dacă am desfașura mai bine asemenea cestiumi, am perde timpul în zadar; din contră acestea sunt discuțiuni fără prețiose pentru țara și pentru Biserica noastră. P. S. Episcop al Dunarei de-jos fără bine a desvoltat nevoiea facultăței de Teologie în

țara noastră. Eu am să privesc cestiunea dintr'un alt punct de vedere. Eu, care am fost de la începutul facultăței noastre de Teologie, vă rog, să-mi dați voie ca să vă prezint partea reală a acestei cestiuni, dispozițiunile legale pentru existența ei, și ce ne mai rămâne de facut pentru ca facultatea noastră de Teologie să devină o instituție socială, bine fundată pe legi. De la început, acătă facultate, numită a Teologiei, s'a înființat în mod legal.

Majestatea sa Suveranul nostru a dispus la înființarea acestei facultăți: „Sub auspiciile tronului meu, se va înființa facultatea de Theologie în țara românescă”. Iata dar că avem un element de legalitate la baza fundării facultății de Teologie, și noi știm cu toții ce însemnă zacuvântul Suveranului nostru în cele ale Bisericei; pentru dinsul cuvântul și fapta au legăturele dintre cauză și efect. A dispus, cum o știm și s'a facut.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei voind să răspunda P. S. Episcop al Dunării de-jos a căutat — cum dice românul — să împace lucrurile. Iata cum stau lucrurile față cu Universitatea noastră și cu trecutul ei. P. S. Episcop al Dunării de-jos a vorbit despre prima înființare a facultății de Teologie pe lîngă Universitatea din București; n'am nevoie să mai vorbesc și eu despre acesta. Eu vă voi vorbi despre al doilea moment al reînceperii cursurilor acestei facultăți și veți vedea, ca Rectorul Universității avea elementele oficiale pentru recunoșterea acestei facultăți. Când s'a înființat pentru întâia dată facultatea era o corporație numai tolerată, umblam cu traista cu carți subsuoră și cu studenții după noi, rugându-ne să ni se dea o sală unde să ținem cursurile, fiindcă pe atunci nu aveam o sală destinată pentru facultatea de Teologie. Omul bun își face loc pretutindenea, și facultatea noastră de Teologie era o trebuință socială, și prin urmare am putut și noi să ne gândim la sala trebuitore pentru cursurile facultății noastre. Când s'a reînființat facultatea de Teologie în anul 1884, am dispus în Consiliul profesoral, numai merge; facultatea trebuie să se afirme, și să își aibă localul seu ca și cele-lalte facultăți. Atunci eu în calitate de Decan și cu consimțimîntul colegilor mei, am mijlocit la Minister și la Rectorul Universității și ni s'a dat o sală. De atunci și pîna astăzi facultatea de Teologie își are localul ei propriu în Universitatea din București. Prin urmare niște vorbe, ca cele dispuse de Rectorul Universităței,

nu-și așă locul lor și facultatea de Teologie nu poate să fie privită că o povara, ci ca alinatorea suferințelor sufletului omeneșc, dupre cum a diis Maieștarea Sa, kiar în incinta Universitaței din București.

Mai mult, facultatea nostra de Teologie s'a confirmat de către Stat în fie-care an, de la 1884 și până astă-dî, trećând'o regulat în legile sale budgetare.

Fac apel la P. S. Arhiereu Gerasim Piteștenu, Decanul de astă-dî al facultăței de Teologie, sa ne spună, daca se platește regulat lefurí profesorilor sau nu ?

P. S. Arhiereu Gerasim Piteștenu: Se platește regulat de Ministerul Cultelor.

P. S. Episcop al Rîmnicului: De la 1884 și până astă-dî a figurat în budgetul Ministerului de Culte apuntențele Profesorilor facultăței de Theologie, și subvențiunea pentru Internatul Theologic și töte cele-lalte cheltueli ale facultăței. Ei bine, budgetele a fost votate de Camera. sunt legi financiare, prin care s'a recunoscut de Statul Român că există o facultate de Theologie. În fața tuturor acestor dispoziții legale numai este îndoeala precum am diis de la început, ca facultatea este recunoscută de Statul Românesc. Alegațiunea D-lui Rector al Universitaței care în discursul său a cautat să restórne töte acestea dispoziții, și făcerea Ministrului de Culte, care a uitat iscalitura din mandatele eliberate facultăței de Theologie, așă fost corectate și îndeplinite de către Maieștarea Sa Regele, când a diis: Mulțumesc lui D-elu că m'a învrednicit și înfințez în timpul Domniei mele două facultăți: facultatea de Medicină și facultatea de Theologie; una care are menirea de a vindeca suferințele trupului, și alta pentru înalțarea sufletului. Iata încă un element legal alăturaței noastre. Ei. ce mai diceți acum ?

I. P. S. Mitropolit Primaț: Si totuși nu este legală.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Nu putem diice că nu e legală; caci avem o suma de elemente de legalitate, erași nu putem diice că avem totul, fiind-ca mai trebuiește legea organică. De aceia eu vin înaintea S-tului Sinod și'l rog să bine-voeasca a numi o Comisiune din sinul său, care să se ocupe în mod special cu formularea unui proiect de lege pentru facultatea de Theologie, și apoi adaug și pentru Seminarii, care proiect să l' înaintăm D-lui Ministru pentru a'l supune în Corpurile Legiuitoré, și I. P. S. S. Mi-

tropoliți cu Episcopii Eparhioți să l susțină cu tota staruința față de Guvern, și în Senat.

Voeșc să mai adaog ceva, său mai bine ăs, trec la a doua parte a propunerei mele. Maestatea Sa Regele nostru, în virtutea credințelor familiei sale și prin purtarea Sa către Biserică și Instituțiunile noastre și-a câștigat un drept la recunoștința Terei și a clerului ei. Si fiind că acum este vorba, ca facultatea noastră de Teologie să devină o Instituție legală, investită de acea lege organică, care să ființe legală tuturor instituțiunilor sociale, eu rog pe St. Sinod, ca, sau prin o conisiune ad-hoc, său prin birou, dar aş crede mai nemerit, ca noi toti în corpore să mergem la Maestatea Sa în virtutea unei audiențe speciale, și să-i mulțumim pentru a Sa solicitudine față cu Biserica noastră. Să esprimăm viile noastre mulțumiri și să-I arătăm recunoștința noastră pentru îngrijirea, ce tot deînna a avut față cu facultatea noastră de Teologie, față cu Autocefalia Bisericei noastre, și în sfîrșit față cu înbunătățirea sortei clerului nostru parohial. Pentru toate aceste și alte binefaceri datorim recunoștința noastră Maestăței Săle, și noi să mergeam în corpore spre a o exprima în numele Bisericei și al Clerului Român.

P. S. Arhiereu Calistrat Bârladenu : Mulțumesc P. S. Episcop al Dunării de-jos că a adus la cunoștința S-tului Sinod ceea ce s'a petrecut cu ocaziunea Sărbătorii Universităței din București. Facultatea de Teologie în adevăr există, are sala sa la Universitate, are profesori și cărora li se dă diurnă, iar nu lefi cum a ăs P. S. Episcop al Rîmnicului că are totul, și îi lipsește numai legea specială despre care noi am discutat astă-dă și pe care avem s'o cerem Guvernului. Cu acăstă ocazie țin să releviez un fapt: când s'a propus înființarea facultăței de Teologie, generosul și bogatul P. S. Episcop al Argeșului, vădând că acestei Facultăți îi trebuie partea materială, a binevoit în generositatea sa, să-i ofere 30,000 lei, pentru care a și primit mulțumiri din partea întregului St. Sinod; și acel fond fiind dat de mai mult timp negreșit că a fructificat, și negreșit că facultatea are astă-dă un element puternic prin care să se susțină, pe când o lege bugetară se echilibreză de Minister după necesitățile și resursele țerei. Până acum pote că Guvernele au întimpinat dificultăți, și n'aș adus la Corpurile Legiuitorare legea pentru înființarea facultăței

de Teologie. Astă-dî însă avem speranță că o va aduce la Corporile Legiuitor; mai mult încă, astă-dî cu toți ne bucurăm că câțiva tineri absolvenți ai facultăței au depus tezele de licență, și cu atât mai mult trebuie să se bucure P. S. Episcop al Argeșului generosul donator al facultăței de Teologie, că dorința sa astă-dî este fapt împlinit. Și fiind că P. S. Sa precum am dîs a oferit 30,000 lei, care ne apărăt până acum a fructificat, nu rămâne mult Guvernului ca să dea pentru întreținerea facultăței.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am să dîc fără puține cuvinte la adresa P. S. Episcop al Rîmnicului: P. S. Sa a bine voit să-mi dea rolul de împăciuitor. Acăsta mă mulțumește fiind că acăsta este rolul nostru al tuturor, pentru pace; împăciuitor dîc în sensul celor petrecute cu ocazia Serbarei Universităței și asupra celor ce a dîs P. S. Episcop al Dunărei de-jos. Acum dar când m'a recunoscut ca împăciuitor, și rugă P. S. Episcop al Rîmnicului să se împace cu P. S. S. Episcop al Dunărei de-jos, fiind că una a afirmat P. S. Episcop al Dunărei de-jos și alta a afirmat P. S. Episcop al Rîmnicului. P. S. Episcop al Dunărei de-jos a pus cestiunea aşa cum trebuie să fie, și am avut fericirea de a mulțumi pentru discursul său, fiind că asemenea discuționi au efect asupra celor în drept.

P. S. Episcop al Rîmnicului a spus altele că facultatea de Teologie are lege. Cu toți recunoscem cum că o lege fundamentală positivă nu este, căci dacă s'a trecut în budget, s'a dat mandate de plată profesorilor, totă acestea atârnă de la buna dispoziție a celor în drept, cari prin budget adăogă sau suprimă ceea ce vor cu ocazia unea formării budg tului în fiecare an; după cum s'a întâmplat acăsta cu posturile de predicatori și cu subvenția tipografiei „Cărților Bisericești“ cari s'au suprimat.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Și prin cari suprămări Biserica a fost lovită pe totă linia.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Acestea nu sunt lucruri fundamentale, puternice elemente ce ni le relevăză P. S. Episcop al Rîmnicului relativ la existența facultăței de Theologie.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am să aduc la cunoștință S-tulu Sinod următoarele: După cele petrecute la festivitatea Academica, și după discursurile urmate, mai cu séma al Maestăței Sale Regelui, unde a făcut mențiune de exis-

tența facultăței de Theologie, am fost autorisat de Corpul profesoral al facultăței de Theologie a mă prezentat la Maiestatea Sa Regele și a' I mulțumi, ceea ce am și făcut. Maiestatea Sa a avut buna-voință ca în tot-deauna când este vorba de Biserica, de a exprima dorința, sa vada cât mai curind acăsta instituție existând legală. Acăsta am ținut să vă fac cunoscut.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Credeam că după cele desvoltate de P. S. Episcop al Dunării de-jos relativ la facultatea de Theologie numai era nevoie să mai ia cineva cuvântul; fiindcă P. S. Sa a vorbit tot ce a știut. Dar fiindcă P. S. Calistrat vine și reamintește știrii Sinod o promisiune facuta de mine încă din anul 1881, acăsta m'a făcut să iau cuvântul și să pun din nou în vederea Stirii Sinod dorința mea de atunci, și dacă am fost nenorocit atunci când mi s-a respins acea propunere pentru înființarea facultăței de Theologie și contribuția ce faceam acestia, cel puțin acăsta nenorocire a fost de scurta durată și mai mult o fericire, căci facultatea nu mult după acăsta s'a luat ființă ei de astă-dă. Și acăsta iarași după o staruință ce din nou am pus însumi personal pe lângă barbații de Stat și în S-tul Sinod, cerând cu multă caldura înființarea facultăței de Theologie, pentru care am șis ca voi da suma de care spune P. S. Calistrat, numai că să văd înființată acăsta înalta școală bisericescă. Și când am șis acăsta am șis'o nu numai cu gura ci și cu inimii adevărat Românescă, având o îngrijire fără mare ca acăstă facultate să scăde din sânul său bărbății luminați și morali, pentru Biserica noastră națională. Pană acoio a mers cu invidia cei cari nu se asociau cu mine pentru propunere și ofrandă, că a mișcat chiar pe Guvern ca să să respingă aceste donații împreună cu propunerea. Lucru ce s'a și întâmplat. Guvernul de atunci în urma staruințelor ce se făcea pentru respingerea propunerii mele, a și însarcinat pe decedatul Vasile Conta fost ministru pe atunci, ca să declare în Sinod că Guvernul având înțeles și contopită avereala Bisericei în avereala Statului, nu poate primi a înființa facultatea de Theologie cu ofrande de pe la unii și de pe la alții. Și astfel propunerea mea și cu ofrandă împreună, a fost respinsă. Cu toate acestea facultatea s'a înființat nemai puțind Sinodul cât și Guvernul face altfel. Suma despre care este vorba este a mea și a nimănui altul. Eu fac ce

voesc cu ea, și voi face. Mi s'a imputat că sunt bogat. Nu sunt bogat, mă știe D-țeul, dar sunt bogat în aspirațiunile mele, sunt bogat cu inima și cu sufletul și mă rog lui D-țeului să-mi păstreze acăstă bogăție a inimelui până la sfîrșitul vieții. Eș din mica-mi copilărie am avut dragoste către sfânta noastră Biserică; și de când D-țeul m'a adus aci mă sălesc cu slabele mele mijloace ca să îngrijesc de Biserică, și în tot cursul vieții mele voi face tot ceea-ce mă va povătui puterea Divină; astfel ca restul vieții ce'l voi mai avea să fie după voia lui Dumnezeu. Cred că prin acestea mi voi satisface dorința inimelui către Biserica noastră națională, și către religia părinților noștri plini de credință.

I. P. S. Mitropolit Primat: Iata ce doresc a vă spune: Văd cu mulțumire sufleteasca că toți membrii S-tului Sinod au primit cu bucurie și recunoștință propunerea făcută de P. P. S. S. Episcop al Dunăreț de-jos și al Râmniciului; adică că S-tul Sinod se stăruiească pe lângă locurile competente.....

P. S. Episcop al Râmniciului: N'am ăs numai atâtă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Da! ați manifestat dorința, că acăsta instituțione să fie recunoscută pe cale legală, adică prin o lege specială. Dacă acăsta este dorința unanimă a S-tului Sinod, vă rugă atunci și formulați o propunere și să o punem la vot.

P. S. Episcop al Dunăreț de-jos: Voi să cer o explicație: P. S. Calistrat Locotenent de Huși, ne-a surprins cu o frumoasă noutate acea adică: că facultatea de Theologie a obținut o donație de 30,000 lei de la P. S. Episcop al Argeșului?

P. S. Episcop al Argeșului: N'a obținut nimic. Cum putea să obție când ea nu era recunoscută ca persoană morală.

P. S. Episcop al Dunăreț de-jos: P. S. Sa a spus că a obținut și că acăsta donație fructiferează. Acum aud pe P. S. Episcop al Argeșului dicând: că numai a făgăduit-o dar n'a dat-o; când însă facultatea va avea ființă legală o va da.

P. S. Episcop al Argeșului: Acolo unde voi să voi ca lucrul meu și nu al altuia.

P. S. Episcop al Dunăreț de-jos: Mai mult: P. S. Sa ne invită să contribuim cu toții.

P. S. Episcop al Argeșului: Acestea le-am ăs atunci când să facă propunerea, dar nu acum.

P. S. Episcop al Dunărești de-jos: Vă spun drept că este o mare contradicere între ceia ce a afirmat P. S. Calistrat și între ceia ce Titularul de Argeș, a declarat, și de aceia rog să mi se dea explicaționi ca să să știe de cei ce citesc că nu s'a dat nimic și are să să dea.

P. S. Episcop al Argeșului: Nu s'a dat nimic, da.

P. S. Arhierul Innocentie Ploeșteneu: Facultatea noastră de Theologie nu e recunoscută de legală, nu are o lege. Prin acăstă lege noi să stăruim să i se recunoască și dreptul de persoană morală pentru a putea primi donațiuni și atunci P. S. Episcop al Argeșului va da acăstă sumă de 30,000 lei.

P. S. Episcop al Argeșului: Eu cred că în asemenea cestiune nu este bine să se pronunțe cuvinte fără multă gândire. Eu am explicat Sfântului Sinod, că atunci când am venit cu propunerea mea, am oferit jumătate din salariul meu numai ca să se înfințeze facultatea de Theologie, dar mi s'a respins. Pe urma am venit și am facut și acăstă ofrandă despre care sunt hărțuit, dar D-l. Conta pe atunci Ministrul mă-a spus că nu primește nimic. M-am consultat cu Dl. V. Boerescu și D-sa mă a dispărt să aştept până ce se va recunoaște facultatea ca persoană morală. Prin urmare dacă primeați propunerea, primiați și banii cu totă nesiguranță facultăței, dar năță voi să primiți propunerea, mă ați respins-o, ați respins și banii și acum n'aveți alt de facut de cât să rabdați ca cei neprevedători. Acăstă sumă despre care este vorba am și cheltuit-o de mult pentru bisericile din Eparhia mea și chiar pe la cele din Eparhia Sfintei Mitropoliilor de prin București, fiindcă mă-a esit cuvențul din gură și cuvențul este al unuia Arhierelui, al unuia Episcop, banii aceștia dic, numai sunt ai mei, sunt oferiti Bisericii, să înțelegeți odată acăstă; și acela care a învețat Theologia să știe ce va să dică Theologia și puterea cuvențului, căci unuia Arhierelui după canone nu î este permis a nu îndeplini făgăduința dată lui Dumnezeu prin oferirea ce el face.

P. S. Arhierul Calistrat Bârlădenu: Nu știu care din noi doi spune adevărul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog să retractați cuvențul.

P. S. Episcop Argeșului: N'am ce retracta. Însă din slabele și miciile mele economii mai pastrez și pentru studenții facultății de Theologie cei fără mijloace; și dacă mă va ajuta Dumnezeu voi da mai întai Bisericii de cât în alta parte, fiindcă Biserica este lovita din toate părțile. A-

vereia este trecută la alte destinații de căt pentru interesele ei. Prin urmare noi se venim cu obolul nostru pentru a o susține, și susținând Biserica susținem și facultatea de Theologie, care face parte din reionul Bisericei noastre naționale. Póte că între noi sunt și alții mult mai bogăți de căt mine, dar nu le înput; eu sunt bogat cu inima; am inima mea care în totdeauna a simțit și simte compatire pentru starea Bisericei de cum stă astă-dă. Sa' mă ajute D-ru și Fraților Voști ca pînă în sfîrșit să fim cu adevărată inima pastorească.

P. S. Arhiereu Calistrat Bîrladenu: Când un membru al St. Sinod face o donație și St. Sinod vine și îl mulțumește că aceea donație este un fapt împlinit, nu înțeleg de ce P. S. Episcop al Argeșului voește a se susțrage de la promisiunea făcută și îmi dice că nu știu ce vorbesc. O dată promisiunea făcută P. S. Sa știe că acesta trebuie să fie un fapt împlinit, noi astfel îi am mulțumit că de un fapt împlinit, caci un cuvînt eşit din gura unui Episcop trebuie să fie îndeplinit. Acum P. S. Sa o cîm încurcă dicînd ba că acei bani sunt puși la păstrare...

S. Episcop al Argeșuluț: Cine te-a pus stăpân pe avearea altuia.

P. S. Arhiereu Calistrat Bârladenu: Sunt și corect P. Sântite, să facă donaționi în faptă nu numai cu vorba să te laudă.

P. S. Episcop al Argeșuluț: Eu nu dau, nu scotori în punga altuia. Eu nu mă bag în sérăcia P. S. Tale care îți-ai creato.

Voci: Inchiderea incidentului.

—Sântul Sinod închide incidentul.

—P. S. Archiereu Valerian Rîmnicénu raportor, citește raportul Comisiunei relativ la apelul Preotului Nicolae Constantinescu din comună Olănești jud. Vâlcea, făcut contra sentinței Consistorului Eparhiei Rîmnicului pîn care 'l condamnă la catherisire.

Comisiunea găsind neîndeplinite unele formalități din procedură, opinéști a se înspoiă dosarul spre complectare.

—Sântul Sinod aproba.

Idem apelul Preotul Ión Gitzulescu din comună Urziceni și județul Teleorman contra sentinței Consistorului din eparhia Mitropoliei Ungro-Vlahiei prin care 'l condamna la catherisire.

- Comisiunea, opinéđă a se respinge apelul.
 — Sântul Sinod aprobă.
 — Se citește de la biuroū următoreea propunere:

Propunere,

„Sub-semnații membrăi aî S-tuluř Sinod, în virtutea ar-
 „gumentelor desfășurate de P. P. S. S. Episcopă al Du-
 „nărei de-jos și a Rômnicului, propunem:

„I. Să se alégi o Comisiune din sînul S-tuluř Sinod
 „care să aibă însărcinarea de a elabora un proiect de Lege
 „Organică pentru reorganisarea Seminarielor, și a se recu-
 „noște existența legală a Facultăței nóstre de Teologie.

„II. S-tul Sinod se róge o audiență la Majestatea Sa
 „Regelă, pentru a-I mulțumi de solicitudinea ce tot-déuna
 „a purtat și pôrtă pentru Biserica nóstă și în particular
 „pentru facultatea de Teologie.

Semnați : *Ghenadie al Rômniculuř, Parthenie al Dună-
 „rcti de-jos, Silvestru al Hușilor, Calistrat Bârladénu. Ge-
 „rasim Piteștenu, Ionichie Bacașnul, Inocentie Ploieștenu.*

— Se pune la vot acésta propunere și Sântul Sinod o
 aprobaă în unanimitate.

P. S. *Episcop al Dunăreț de-jos*: Pentru că St. Sinod a primit cu sufletul și cu inima cuvîntările ce s'au făcut astă-dîi în privința facultăței de Teologie, gândesc c'ar trebuie să procedăm și la alegerea Comisiunei de care vorbește propunerea tot cu aceiași matuřitate. O Comisiune alésă din St. Sinod eü o cred insuficientă pentru a elabora o legă organică a facultăței de Teologie. Este ade-vîrat că aveaă în sînul nostru foști și actuali profesori la Facultate, dar eü cred că St. Sinod ar putea să aléga astă-dîi din sînul sěu o Comisiune a cărei însărcinare să fie a convoca consiliul profesoral al facultăței de Teologie și împreună cu dînsul să elaborede acest proiect de lege.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Mě unesc și eü cu acésta.

— Pun dar la vot propunerea P. S. Episcop al Dună-
 „reț de-jos de a lua parte în Comisiune și profesori fa-
 „cultăței de Teologie.

— Sântul Sinod o aprobă.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Din partea S-tuluř Sinod propun a fi în Comisiune pe P. P. S. S. Episcopă: al Rômnicului, al Hușilor, și al Dunăreț de-jos. Primiți acésta propunere?

Vocă: da, primim.

— Se pune la vot și St. Sinod aprobă.

P. S. Episcop al Hușilor: S'a ales Comisiunea pentru facerea Legei Organice a facultăței de Teologie, dar în propunere este și organizarea Seminariei. Comisiunea trebuie să facă și aceasta împreună cu Profesorii Facultăței de Teologie?

I. P. S. Mitropolit Primat: Da, și aceasta.

P. S. Episcop a Hușilor: Mă uneșc.

P. S. Episcopal Dunărești de-jos: I. P. S. Președinte. Am asistat ieri cu toții la deschiderea Corpurilor Legiuitore și mi s'a umplut inima de bucurie când am audit cetindu-se de însuși Majestatea Sa Regele cuvinte măgulitore pentru Biserica noastră în genere. Cu toții am fost mulțumiți cu atât mai mult, cu cât am vădut introdus în mesajul regal pentru a doua oară opinia S-tului Sinod ce a dat-o prin raportul său asupra împărțirei Parchiilor și a ameliorării sörtei clerului. Ceea ce dar altă dată s'a făcut sub o altă formă și poste, de datorie, acum aș fost luat ad litteram după cum aș propus S-tul Sinod. Băilele noastre la ușă s'audit, ușa este gata a se deschide, trebuie dar să fim vigelenți și să ne ținem gata a spune din nou Guvernului hotărârea noastră ce am luat aici. Pentru aceasta eș rog pe S-tul Sinod ca prin bioul său, să facă din nou cunoscut Guvernului ca să prezinte Camerilor acest proiect de lege pentru regularea Parohiilor și ameliorarea sörtei clerului aşa cum a fost făcut de S-tul Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Dunărești de-jos.

— Sântul Sinod o aproba în unanimitate.

I. P. S. Mitropolit Primat: Așa dar bioul conform propunerei P. S. Episcop al Dunărești de-jos, care s'a admis în unanimitate va face mijlocire la Guvern în acăstă privință.

P. S. Gerasim Piteștenu raportor, citește raportul Comisiunii relativ la revisuirea cărței didactice intitulată: Morala creștină a Preotului Stefan Călinescu profesor în București. Comisiunea este de opinie de a se admite că carte didactică, însă să i se pună în vedere autorului că la o nouă ediție să introducă șăre-care modificări, anumite specificate în raport.

P. S. Episcop al Dunărești de-jos: Eș vă rugă ca

acăstă cestiune să se amâne pe alta dîi, căci acum nu mai avem timp.

— Să pună la vot amânarea și se aprobă.

— Orele' fiind înaintate, ședința se ridică anunțându-se cea viitoră pe dîua de 17 Noembrie orele 9 a. m.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar *Gerasim Piteștenu*.

Sedinta de la 17 Noembrie 1889.

Şedința se deschide la ora 9 a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

Să face apelul nominal și răspund prezenți 15 P.P. S.S. membri, fiind absent P. S. Episcop al Romanului care este bolnav.

— Să citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvîntul ca să rog pe biuroă de a prezintă propunerea facută de noi în toate punctele ei esențiale. Acăstă propunere are două parti; partea întâia: este privitoră la formarea Comisiunei ce are să ocupe cu facultatea de Theologie și cu reorganisarea Seminariei; iar partea a doua sună ca I. P. S. Președinte să mijlocească la Majestatea Sa Regele o audiență, pentru ca noi să mergem și să mulțumim Majestăței Săle în corpore pentru sprijinul, ce a dat și dă facultății de Theologie și Bisericei în genere. Acăsta rog să se intercaleze în sumar.

P. S. Gerasim Piteștenu: Propunerea de care mi menționați P. S. Văstra este trecută întocmai în Prescriptul Verbal.

P. S. Episcop al Argeșului: Nu văd trecut în sumar întocmai precum am re pînă eu P. S. Calistrat. Aș rugă deci să să facă mențiune că ofranda care am facut-o eu pentru facultatea de Theologie, a fost făcută odată cu propunerea pentru înființarea facultății de Theologie care mi s'a respins; și că tot în acel timp am intervenit pe lângă D-l. Ministrul de Culte Conta, și D-lui mi a respuns tot așa cum a răspuns și Sinodului că nu poate înființa facultatea de Theologie cu donațium, de oare ce Statul care are ave-

rea Bisericei în mâna, este dator să înfințeze, și că acăstă donațiune mi s'a respins din invidie.

I. P. S Mitropolit Primat: Va să dică P. S. Văstră nu vorbiți asupra fondului ci asupra sumarului, că nu vi s'a reprodus cuvintele.

P. S. Episcop al Argeșului: Da, am vorbit asupra sumarului ca să să deee înțeles cuvintelor mele.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să vor reproduce.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Așă voi să complectez sensul unui cuvânt trecut la începutul sumarului și anume: ca P. S. Arhiereu Valerian Römnicénu s'a formalisat de cuvântul de diferență rostit de I. I. P. S. Mitropolit Președinte la adresa unor membri ai S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am să fac și eu o mică rectificare și anume: în loc de cuvântul că Președintele a dovedit său dovedește că nu s'a calcat regulamentul, așă cere să să dică că crede că nu s'a călcăt regulamentul.

—Să pune la vot sumarul și se aprobă cu rectificările cerute.

Să comunică de la biroiu o adresă din partea D-lui Socec, pe lângă care trimite la S-tul Sinod patru icône lucrate în atelierul D-lui, și cere autorisația său sprijinul S-tului Sinod pentru a le putea distribui în țară.

—Să trimită la Comisiunea de petiționi.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: S-tul Sinod a votat Archieraticonul și eu am rugat pe S-tul Sinod să mi'l dea, pentru a introduce într'insul cuvintele admise. Acum dar vă rog să mi'l trimită cu adresa, și tot în același timp să scriți și tipografiei să primescă manuscriptul Archieraticonului ce îl voi trimite eu, când va fi complectat de mine pentru a'li tipări. Asemenea rog pe St. Sinod să numească o Comisiune care să lucreze regulele după care trebuie să urmeze Arhiereul în diferitele serviciuri Dumnelești, ca odată cu tipărirea Archieraticonului să avem și regulele acestea. Necesitatea de a avea o regulă generală o cunoșteți cu toții; știți greutățile ce întimpină Arhiereii cu Diaconi în timpul când servesc ei, neavând nicăi o regulă după care să se conducă în serviciu, așteptă ca noi să-i tragem de mâncă pentru fie-care mișcare ce trebuie să facă în Biserică. Eu dar aş rуга pe St. Sinod să numească o Comisiune care să elaboreze acăsta mică regulă de disciplina, sau mai bine dis de tipic, ca odată cu imprimarea

Archieraticonului să se imprime și acesta. Comisiunea care va lucra acest tipic, să numai aibă nevoie de al aduce la St. Sinod, ci să l cătărească I. P. S. Mitropolit Primat, și I. P. S. Sa de'l va găsi bun să'l admittă, căci I. P. S. Sa precum știți cunoscă regula destul de bine.

I. S. P. Mitropolit Primat: Cred că nimenei nu este în contra idei de a se face tipicul despre care vorbește P. S. Episcop al Dunărei de jos. Mă unesc și eu cu această propunere, dar vă declar că nu aș putea primi sursina, ca numai prin citirea și aprobarea mea, acel tipic să fie recunoscut de bun, căci eu nu sunt o autoritate în asemenea materie, ci St. Sinod. De acea duc ca Comisiunea care va lucra tipicul, să'l supună aprobării S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu cred că, dacă St. Sinod. vă autorisă pe I. P. S. Văstră ca să'l reprezentați în acăstă lucrare—pentru a nu se mai face amânări—numai e nevoie ca Comisiunea să'și supuna lucrarea sa S-tulu, Sinod din nou. I. P. S. Văstră sunteți unul din cei mai competenți în acăstă lucrare, cunoșcând rânduiala serviciului archieresc încă de la răposatul întru fericire Mitropolit Veniamin; și cine altul poate să cunoască mai bine acest serviciu de cât I. P. S. Văstră? Membrii Comisiunei vor face tipicul după formularele vechi și I. P. S. Văstră aveți să'l revedeți și să dați autorisația pentru tipărire. Eu vă rog I. P. Sântite să primiți acăstă sarcină, pentru ca tipărirea unui asemenea tipic, fără necesar pentru cei noi chirotoniți, să se poată face odată cu Archieraticonul.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am cerut cuvântul ca să fac o declarație. Fiind că P. S. Episcop al Dunărei de-jos a găsit de cuviință ca să mai repete astă-dăi cestiunea Archieraticonului cu acăstă ocasiune, tin să declar că să fie cunoscut tuturor că n-am luat parte la discuțione și aprobarea Archieraticonului atât de dorit și mult recomandat de P. S. Episcop al Dunărei de-jos, fiind că împrejurările independente de voința mea m'a ușor impiedecat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sa'mi dați voie să răspund P. S. Episcop al Hușilor că persist în părerea mea adică ca nu pot să'mi asume o autoritate: supra tipicului, și iată pentru ce: sunt crescut în Biserica din Moldova; acolo sunt alte obiceiuri în serviciul arhieresc, iar în Muntenia sunt altele; nu numai atât, dar chiar și în București sunt

deosebite aceste servicii. Ești dar revisuind acel tipic, aș inclina naturalmente, la tipicul în care am fost crescut; și prin urmare n'ășt putea să primesc ca să fac o unificare generală.

Stărui dar în refusul meu, și Comisiunea ce o vești alege să prezinte lucrarea S-tului Sinod ca singur să decida.

P. S. Episcop al Rîmniciului : Declar de la început că mă unesc în totul cu opinia emisă de P. P. S. S. Episcopii al Dunării de-jos și al Ilușilor. I. P. S. Președinte, I. P. S. Văstră a 'ți observat, ca dacă St. Sinod v'ar autoriza cu revederea tipicului elaborat de Comisiune, ar rezulta de aci nu știu ce inconveniente. După mine însă inconvenientele sunt înlaturabile și apoi trebuie să mai de căt înlaturate. Dacă astă-dă există deosebire între tipicul din Moldova și cel din Muntenia, aceste deosebirile trebuie să fie unificate. Nu nu mai suntem astă-dă două Biserici, ci numai una; și unitatea Bisericei trebuie să se arete nu numai în ce privește dogmele, dar și în cele mai mici amanunte. Rog dar pe St. Sinod, spre a să putea înlatura și grija, de care este ocupat I. P. S. Președinte, să compunem Comisiunea în așa mod, în căt în aceea Comisiune să fie unul din membrii, crescunți pe lângă Biserica din Muntenia și un altul pe lângă cea din Moldova, rămânând ca I. P. S. Președintele să dea ultimul său cuvânt în aceste materii.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Înțîndându-se discuția asupra unui fel de tipic secundar—ca să mă fie permis să dic așa tipic secundar, fiind că tipicile pentru funcțiunile, pentru lucrările arhierestii se coprind în Liturgie, să nu mă permită să spune și eu cuvântul meu în această cestiune.

P. S. Episcop al Dunării de-jos : Nu știam că să cuprindă în Liturgie.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Atunci eu nu știu ce vorbesc, sau P. S. Ta mă fac să număvorbesc.

P. S. Episcop al Dunării de-jos : Nu, vă rog, vorbiți; dar nu știam că să coprindă în Liturgie.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : P. S. Ta 'l aș pus fiind că aș vorbit îndestul al altă-erii pentru tipicile—in cursul servicielor arhierestii. Acela e fundamentalul tipicului servirei arhierestii, și acesta despre care este vorba, ar fi ceva secundar. Póte că nu m'am exprimat clar adineaori. Așa dar acest fel de tipic, ca să mă servească de cuvintele P. S. E-

piscop al Hușilor diferă precum s'a recunoscut în diferite localități ale României ; unele obiceiuri erau în Biserica vechei Valachii, și altele în Biserica Moldovei ; și P. S. Episcop al Hușilor a amintit numele mult veneratului și întru tot fericitului părinte Mitropolit Veniamin spunând că I. P. S. nostru președinte a servit la P. S. Sa, și ține minte obiceiurile de atunci. Pentru că s'a amintit acesta, cred că sunt dator să vă comunic că un asemenea tipic este scris, însă lung cât și liturgiarul P. Sântătului Episcop al Dunărei de-jos ; eu l-am găsit în Mitropolia Moldovei, există chiar și acum, este scris de un venerabil părinte Arhimandrit — mi se pare Vartolomei egumenul monastirei Putna, care a fost la Petersburg împreună cu Comisiunea trimisă din țară acum 100 de ani. El a găsit acolo un asemenea tipic într-o totă amănuntele, s'a pus de l-a tradus. Eu în dorință de a avea asemenea lucrare am pus de l-a copiat acum în particular. Din multe pușcte de vedere poate să fie greu acest tipic, eu însă m'am crezut dator să pun în cunoștința P. P. S. S. Vostră a tuturor că dacă va fi trebuință, după ce se va elabora doritul tipic al P. S. Episcop al Dunărei de-jos, atunci voi aduce și eu pe acela și le vom confrunta, și ce se va găsi de cuvînță se va admite ; iar ce se va găsi de prisos vom înălatura.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvîntul pentru-o să arăt, că tipicul cerut de noi nu se clasează în clasa I, II-a III-a și altele, ci tipicul Bisericii noastre este unul și același și tot de aceeași categorie. Pute că nu m'am exprimat destul de clar? Pute că nu s'a ținut socotelă de cele ce s-au făcut aci cu tipicurile formulate, până acum? Cele lucrate de Comisiune și votate de St. Sinod, privesc nu mai hirotoniile și hirotoniile treptelor ierarhice, iar cel care să cere să formula acum, are să coprindă o rânduie după care are să servescă Arhieereul său liturghie. Noi am rugat pe St. Sinod, ca să aléga o Comisiune care să formuleze tipicul de la liturgie și de la cele lalte servicii bisericești și această lucrare să fie și ea votată de St. Sinod. Când dar I. P. S., Mitropolit al Moldovei face declarații în mijlocul nostru că are o carte specială de asemenea tipicuri, cred că exprim dorința S. Tulu Sinod, de a-l ruga, ca acea carte să o pună la dispoziția Comisiunii pentru ca astfel să luăm și din ea ce se va găsi cu cale. Lucrarea Comisiunii, propusă de

noi, să fie văduța de I. P. S. Președinte și cu acela condițune să fie considerată, ca eşit din sinul St. Șnod.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Răspund P. S. Episcop al Rîmniciului că nu credeam că în vîrsta în care mă găseam, nu credeam, dic, că am trebuință să-mi dea lectiuni de cunoștințele tipiului P. S. Sale. Își amintesc că în prezent am înțeles nici și tipicul general său fundamental; ci acela al servirei așa reșei, adică acela care spune că după lucrarea cutare se face cutare etc., precum și a diferit lor pompele ceremoniale ale servicielor arhierești; aceasta am înțeles eu prin tipic secondar, și când am spus acătoare, cred că n' am făcut nicio eresie când am spus că acesta este un tipic secondar, și nu merită să-mi dea lectiune P. S. Episcop al Rîmniciului.

P. S. Episcop al Rîm nici lui: Declăr, că mulțumesc I. P. S. Mitropolit al Moldovei pentru explicațiunile ce ne-a dat.

P. S. Episcop al Argeșului: Tot așa am înțeles și tu că și I. P. S. Mitropolit al Moldovei, că tipicul său condar este acela care arată cum trebuie să se rverseze Arhiereul în biserică. Și are dreptatea P. S. Episcop al Dunărei de judecătore să ceară să se face un asemenea tipic căci sunt unii dintre noi mai tineri care nu au prea diaconit cu Arhierei așa de mult pentru a învăța totalele reguli, și nu au cunoștință potrivită în destul cum să fac ceremoniile mai pompoză, și cum trebuie să lucreze și să se conduce un arhier în biserică. Din acest punct de vedere mă unesc și eu că să facă un tipic secondar pentru că să învețe și cei care nu știu.

Locuitor: Protejam

P. S. Episcop al Poni i-l: Pentru uniformitatea serviciilor ceremoniale și pentru știința Domnului lor care să rverseze cu Arhiereul, iar nu pentru că P. P. S. S. Arhierei nu ar ști să slujască.

P. S. Episcop al Argeșului: Diaconul trebuie să se învețe de la Arhiereu; dar dacă Arhiereul nu cunoște în dejuns regulile și dacă nu există un asemenea tipic, apoi și Diaconi nu știu cum să se conducă în serviciu și de aici vine confuziuni și neregularități. S'a întâmplat că să audiu vorbindu-se că unuia din Arhierei servește mai pompos de cât altuia; de unde provine a cărui? din faptul că Arhierul care servește mai pompos știu mai bine ceremonialul, că

și-a dat ostenă în timpul diaconieſ, înveſtând și imitând pe Ierarhi ca Veniaminii, Grigoriuſ și Nifoni.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: La ce voiții să conchideſti Prea Sântite?

P. S. *Episcop al Argeșuluſ*: La acea ca să se facă un asemenea tipic pentru o egală splendore în slujirea Arhierei.

P. S. *Episcop al Dunăreſ de-jos*: Gândeam ca propunerea mea relativ de tipic departe de a fi explicată pieziș, va obișine aprobarea tuturor chiriaſchiilor noſtri, batrâni și tineri. Tara Româneſcă compusă din două domniate sau unit în contra voinței multora din fiuſi săi, dar pentru ca acéſta era dorința unanimă, unirea s'a făcut rămâneñd ca cei nemulțumiți sa' ſi îngliha ei veninul lor, și să se învenieze pe ei însuſi. De atunci totul merge catre unire și unitate. S-tul Sinod al noſtru însuſi, cuprinde în sine tot clerul româneſc. Prin însuſi acest fapt că este un Sinod care decreează și legiferează în Biserica româna, să îndrițuiesc cei ce propun o unitate de acțiune în Biserica. Fără bine a spus P. S. Episcop al Romeniculuſ ca noi trebue să avem în biserici o unitate, și de vederi și de mișcară. Nu știm dar pentru ce să face diuſiune asupra acestei cestiuñi care pentru mine este secondară,—ca să mă serveſc de expresiunea I. P. S Mitropolit al Moldovei. Când însă este vorba de tipicul după care Arhieoreul are să se conducă în servicii, sau diaconul care serveșce pe Arhieoreuſ, numai este vorba de tipic principal sau secondar, unul este tipicul; iar nu unul mai mare și altul mai mic. Prin urmare eu am cerut—ſi cred ca S-tul Sinod are se defere la rugăciunea mea — ca să formuim un tipic după care avem noi să urmăm și după care diaconi au să ne servescă. Noi voim să dam o regula pentru diaconi, nu voim să ſătărăm de mâneca prin biserica cum să facea pe timpurile de trista memorie, când li se da și ghiontuř. Era un spectacol degradator ca în timpul serviciului divin când Arhieoreul se ruga în acelaș timp să ſi bleſteme și să bată pe Diaconi. Acele timpuři de trista memorie voim să dispare, voim să le îmormântăm cu totul. Mie mi să ſaſie inima când văd un preot facând în public observație în timpul serviciului divin unui cântareſ că nu a ăſis cutare sau cu bune condac. Ei bine, cu atât mai mult să cere cuvioaſia d- la un Arhieoreuſ, ca să ſtie cum să se conducă în ser-

viciul divin, precum și diaconul la rândul seu cum trebuie să serveasca, și să nu aștepte a i se face observație de către Arhieș și de a fi târât de mâneca la drepta și la stânga, fiind că creștinii cari vin la biserică, vin și să roge și nu să asculte și sa vada necuvioșia unora și nepricepera altora. În biserică trebuie să domneasca regula și buna cuvîntă pentru ca acolo stăm înaintea Creatorului nostru și cerem ertarea păcatelor noastre. Eu am cerut să să facă tipicul pentru că știam că nu există. I. P. S. Mitropolit al Moldovei ne spune că există. I. P. S. Vostra sunteț Arhieș de multă vreme; sunt alții mai bătrâni de cât mine, dar n'am audit pe nică unul din aceștia să'mi spună că există un asemenea tipic, după care să să conduca Arhieșul și diaconi. Unii din noi se laudă că ar avea acasă asemenea tipic. Pe noi puțin ne importă ce va fi având fiecare pe acasă. Ceea ce cine-va are acasă este al său și nu al tuturor. Un singur exemplar de tipic nu poate folosi de cât unuī singur. Aceasta este prea elementar că sa fi mai fost nevoie de lauda. Să vă spun drept, eu nu mă laud cu ceia-ce am acasă, ci cu ceia-ce am în capul meu. Celor ce dic că tipicul să cuprindă în Liturgia Arhieșului?!? eu î-i-aș întreba să spue în care Liturgie să găsește.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Tipic tipărit nu este, ci numai în liturgiile manuscrise ale arhieșilor.

P. S. *Episcop al Dunării de-jos*: Prin urmare cestiunea că există un tipic e înlaturată. Că s'ar fi găsit unul de la Putna și s'a tradus nu știu de cine și din ce limbă, noi nu știm nimic din toate acestea; dar să presupunem că e tradus de un Arhimandrit, după cum se dice, după un altul din Rusia. La ce ne-ar avansa? pentru noi un asemenea tipic n'are valoare. Noi voim să formulăm un tipic pentru Biserica noastră română, pentru că să să evite mulțimea de practice care sunt uneori neexplicabile.

I. P. S. *Mitropolit al Moldovei*: Am cerut cuvîntul că să fac cunoscut numele Arhimandritului care a tradus din Rusește tipicul de care am vorbit. El să numește Vartolomei Măzărenu, egumen la Mănăstirea Putna. Când D-lui Ureche, care se ocupa foarte mult cu literatura, l' am spus despre manuscriptul acesta că există în Mitropolia Moldovei, mi l'a cerut, l'a cercetat și a dispărut că este foarte important. Acest egumen a făcut parte din Comisiunea care acum 100 de ani a fost trimisă de țară la Petersburg, împreună cu

Inochentie al Hușilor și cu alți boeri. El stănd în Petersburg și ocupându-se de ale bisericice', a găsit și acest tipic, pe care încă odată dic că este un tipic secundar; și răspund P. S. Episcop al Dunării de-jos ca însuși P. S. Sa a vorbit de tipic și a țis ca știe că este un tipic în Arhiepiscopatul care l'a tradus. Es e tipic și tipic. Acela este tipic principal și acesta despie care ne este vorba este un tipic secundar, pentru multe obiceiuri și ceremonii în biserică, care la noi nu există. În Moldova acest tipic secundar s'a introdus de mai mult timp chiar după acel tipic de care vorbi.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Dacă este tradus din rus să nu este bun. Noi vom să fie tradus după original să în sensul practicei noastre de pana acum.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Dacă vorbiți aici în S-tul Sinod cum se vorbește în Camera, unde sunt deosebite spirite, diverse curente, dacă aici în S-tul Sinod ne atacăm unii pe alții, apoi eu numai săd aici. (Esa din Ședința).

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Noi nu atacam pe nimeni.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dați mi voie să resum cestiuinea. După atâta discuțiuini urmărite, eata ce înțeleg eu: totuși recunosc, temi necesitatea unui tipic care să prescrie unitatea de lucrări ale Arhieereului în timpul serviciului Dumnezeesc. Discuțiuinea după socotința mea, a fost cu totul inutilă, fiindcă nu a avut loc asupra fondului cestiuinei, asupra cărnia toți suntem de acord Vă rugă dar să închidem cestiuinei, și să procedăm la alegerea Comisiunei.

— Se proc de la alegerea Comisiunei prin vot secret și se aleg :

P. S. Episcop al Hușilor cu 14 voturi.

, Argeșului cu 11 voturi.

, Arhiecreu Innocentie Ploieșteanu 13 voturi.

P. S. Episcop al Rîmniciului: Rog să se noteze în preșcriptul-verbal că I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei lipseste de la vot.

I. P. S. Mitropolit Primat: Proclam dăr ca membru în Comisiune pe iu elabora et tipicul serviciilor arhi resti p. P. P. S. . Făscolă de Huia, Argeșu, pe P. S. Arhiecreu Innocentie M. Ploieșteanu.

P. S. Episcop al Argeșului . Mulțumesc S-tului Sinod

pentru onórea ce 'mă-a făcut, de cât cu părere de rěu mě věd nevoit să declar că nu pot să iaă parte în acéstă Comisiune.

P. S. Episcop al Rômniculuř: Eū rog pe P. S. Episcop al Argeșului să nu refuse, o însărcinare a St. Sinod; căci adineaori ne a spus cătă valore are cunoştința unui om experimentat ca P. S. Sa, care a fost atâția ană Arhidiacón pe lângă un Mitropolit.

Incă odată îl rog să nu refusę.

P. S. al Dunăreř de-jos: Pentru o mai repede terminare a lucrării Comisiunei și a tipărirei acestui tipic, propun S-tului Sinod să bine-voiască a ruga pe președintele nostru, se primescă a asculta citirea acestui tipic, și a'l aproba, dacă 'l va găsi bun iar dacă nu, a introduce în el observațiunile ce va găsi de cuviință și cu aceste observațiuni să se trimetă imediat la imprimerie.

I. P. S. Mitropolit Primař: Am onóre a repeta ceea ce am ăs și mai 'nainte: numai St. Sinod e îndrept a aproba sauă desaproba o lucrare făcută de o Comisiune alăsă din sînul sěu. Să ne mărginim dar în ceea ce am hotărît astă dì. Comisiunea va prezenta lucrarea sa și St. Sinod va decide asupra ei.

P. S. Episcop al Dunăreř de-jos: Vě rog să consultați St. Sinod, punând la vot propunerea mea.

— Se pune la vot propunerea P. S. Episcop al Dunăreř de-jos și intruneste 7 voturi.

I. P. S. Mitropolit Primař: A intrunit numai 7 voturi și deci este paritate.

P. S. Episcop al Hušilor: Votul președintelui în acest cas prevalează.

I. P. S. Mitropolit Primař: Eū sunt contra ei; prin urmare propunerea este respinsă. Acum dar intrăm în ordinea dilei.

P. S. Arhiereř Gerasim Piteșteńu Raportor, citește următorul raport :

Inalt Prea Sânțite Stépâne:

Comisiunea alăsă de St. Sinod în ultima Ședință a sesiunii trecute pentru cercetarea a cincă manuale de conținut religios, lăudând în cercetare acele cărți a găsit că :

1) Manualul de morală creștină a Pr. St. Călinescu, de

și lasă de dorit în privința metodului, claritatea espune-rei precum și mai ales în privința materiei ce tratează în partea întâi, folosindu-se ca isvor mai mult de filosofie, de căt de St. Scriptură din care s-ar putea scăpa cu abundență materialul necesar; având în vedere că în ra-mura acesta nu avem manuale bune, cari să se poată introduce în școală, iar manualul P. Călinescu fiind deja introdus și tipărit încă din anul 1884 în a 5-a ediție, Comisiunea este de părere a să aproba și de St. Sinod, cu condiție ca la o altă ediție, autorul să țină semnă de ob-servările făcute de cele două comisiuni.

2) Manualul de Istoria Sacră a Vechiului Testament prelucrat de Diaconul N. Ionescu, în privința conținutului nu expune materii improprii pentru studiul Vechiului Testament folosindu-se ca isvor de Sânta Scriptură, dar lasă mult de dorit în privința limbii și a clarităței espu-nerei. Acest manual poate fi aprobat de St. Sinod cu ob-servării ca la o altă ediție să țină semnă de observările făcute de cele două Comisiuni, cari în mare parte sunt în-semnate în text. Cartea este tipărită la Ploiești în 1885.

3) Prescurtare de Istoria Sacră a V. și N. Testament și explicațiunile Credului, Decalogului, Tatăl nostru și Po-runcile Bisericei, sufere de multe lacune; în ceea ce pri-vește Istoria Sacră a V. T. tratând-o numai până la Solomon; iar cea a N. T. este și mai defectuosă, multe fiind neconforme cu textul Evangeliei, prea puține fapte și nici o parabolă. Explicațiunile Credului, Decalogului și Tatăl nostru să fi-depărtează în multe locuri de text. De și cartea este apro-bată de Onor. Minister ca carte didactică și tipărită deja, Comisiunea este de părere ca D-l Al. Ionescu, autorul a-cestui manual să completeze partea privitor la V. T. tot în mod intuitiv, iar partea la N. T. să o prelucreze ra-dical espunând cu claritate faptele și învățăturile evan-gelice și mai ales parbolele.

In ceea ce privește explicațiile Credului, Decalogului, Ta-tăl nostru și poruncile bisericei să le elmineze cu totul din manualul său fiind materii tratate în Catehismul P. Stefaneli făcut anume pentru clasa IV primară și după tōte regulile catihetice nelăsând nimic de dorit în privința meto-lulu, cîrte aprobată de St. Sinod și de Onor. Minis-ter care se află imprimată în mai multe mări de exemplare și e proprietatea St. Sinod.

4) Istoria Sântă a V. și N. Testament de un Anonim, manuscrisul, nu este alt-ceva de cât o traducere nereușită din un manual francez. Acesta să poate cunoște bine din cauza multor neologisme introduse în limbă, precum și din construcția gramaticală care este foarte defectuosă. Autorul să folosește de ortografia reposatului Tel și împarte materia în 30 de capitole, dintre care 24 sunt pentru V. T. iar celelalte pentru N. T. La finea fiecărui capitol este căte un cestior. Înbele Comisiunii său pronunțat în favoarea acestei lucrări și de aceea suntem de opinie a cărui aproba asemenea lucrare ca carte didactică, de și de altmintrele nu conține nimic contra învățăturei ortodoxe.

5) Text religios-moral-social lucrat de Pr. St. Ionescu este o amestecatură de materii religiose care lasă mult de dorit în privința metodului, a expunerii, precum și a limbii. Comisiunea ținemend sămă și de observările celor două Comisiuni, este de părere a nu se admite acest text ca carte didactică.

Acesta fiind rezultatul cercetărilor noastre cu respect îl supunem St. Sinod spre deliberare.

—Să pună la vot concluziunile raportului și S-tul Sinod le aprobă.

—P. S. Arhierel Dositei Botoșaneanu citește următorul raport al Comisiunii relativ la cercetarea cărților: *Istoria Sântă a Noului Testament* pentru clasa a III-a primară și *Noul Catechism orthodox*, amândouă prelucrate de Economul Pr. St. Călinescu:

Inalt Prea Sânge Președinte,

Sub-semnatii aleși de S-tul Sinod în ședința de la 13 Noembrie curent pentru cercetarea cărților religiose didactice, conform a Ireniei Inalt Prea Sângei Vostre No. 93 din 13 ale curentei, am luat în cercetare manualele: *Istoria Sântă a Noului Testament* pentru clasa III-a primară și *Noul Catechism orthodox* pentru clasa IV primară, amândouă lucrate de Economul St. Călinescu.

Observațiunile și considerațiunile Comisiunii asupra acestor manuale sunt cele următoare:

1). Istoria Sântă a Noului Testament este lucrată într-un stil ușor și curgător; narativă este limpede și fără amestec de reflexiuni. Istoria începe cu nașterea lui Iisus

Christos și termină cu pogorârea Duhului Sânt și predicația Evangeliului de către Sântii Apostoli.

Ca istorisire, potrivită cu înțelegerea copiilor, cartea nu lasă nimic de dorit. O importanță deosebită capătă acest manual :

a). Prin introducerea, ce face autorul, făcând cunoscut de la început cine este Iisus Christos, a căruia viață și învățătură o învață copiii, și cum se află omenirea înainte de lumina Evangeliului.

b). Prin notele arheologice și geografice, ce se află mai pe fiecare pagină, pentru înțelegerea narării din text.

c). Prin harta Palestinei, care face să se concretizeze studiul istoriei sânte, arătându-se locurile, unde Mântuitorul a săvîrșit faptele pentru mântuirea omenirei.

d). Prin citatele profetice, puse în note, mai pe fiecare pagină, relative la fiecare fapt din viața pămîntească a lui Iisus Christos.

Citarea profetiilor Vechiului Testament, dovedește legătura strânsă dintre Vechiul și Noul Testament, și istoria din carte raportată la acele profeti dovedește realizarea planului iconomiești Dumnezeuști pentru mântuirea omului. Prin aceste lucruri carte este cu totul nouă, și putem spune unică în felul ei. Greșeli dogmatice sau morale nu am găsit, fiind scrisă carte în spiritul Bisericii noastre ortodoxe, pentru care merită să fie aprobată de S-tul Sinod.

2). *Noul Catechism* pentru clasa IV a primară. Acest manual cuprinde învățătura despre toate articolele simbolului credinței în spiritul curat al ortodoxiei; despre cele 7 taine și principiile de morală, toate trebuințioase ori căruia fiu al Bisericii noastre. Toate învățăturile din acest manual sunt expuse în forma obișnuită *cathetica*, prin întrebări și răspunsuri.

Cu bucurie am constatat în acest manual un progres însemnat pentru învățămîntul religios din școalele noastre primare. Autorul formându-și planul, n'a uitat să adauge explicarea serviciului divin de séră, de diminată și explicarea Sântei Liturgii potrivită cu înțelegerea copiilor. Trebuința acestei explicări era tare simțită. Poporul nostru ortodox stă în Biserică și nu înțelege nimic din cele ce să săvîrșesc, și cum să înțeleagă fără explicație. Este un merit pentru o carte didactică, ce deschide acăstă cale pentru cultivarea sinușului religios, prin înțelegerea serviciului divin.

Prin cunoștința ce dă despre Sântă Scriptură, și despre serviciul divin acest manual respunde la o trebuință mult simțită, pentru educațiunea copiilor Români în spiritul Bisericei noastre orthodoxe. Pentru aceste însușiri acest Catehism merită aprobarea S-tului Sinod. Arătând calitățile bune ale acestui catehism, socotim trebuincios a se atrage atenția autorului asupra cător-va greșeli de tipar prin omiterea de cuvinte, și asupra cător-va cuvinte și expresiuni, care ar putea fi înlocuite cu altele spre a fi mai leșne de înțeles, sau spre a se înlătura repetițiuni de cuvinte. Aceste greșeli de tipar și cuvinte de înlocuit sau de suprimit sunt notate în carte de la pagina 29—45.

Terminând lucrarea sa Comisiunea, și rezultatul cercetărilor fiind cel arătat mai sus, cu respect supune acestea S-tului Sinod spre deliberare.

Inocenie Buzești.

Raportor, *Dositheiul Botoșeneanu.*

—Să pune la vot acăstă opinione a Comisiunei și St. Sinod o aprobă.

P. S. Valerian Rîmnicénu raportor citește următorul raport al Comisiunei relativ la adresa cu No. 1130 a P.S. Episcop al Rîmniculu și Nouului Severin, prin care mijlochește ca St. Sinod să intervină la Guvern pentru ca : Cântăreții și Paracliserii să fie scuți de prestațiuni și de serviciul militar în timpul serviciului divin.

Inalt Prea Sângele Steptâne,

Comisiunea de petițiuni a St. Sinod, luând în observație adresa P. S. Episcop al Rîmniculu Nouului Severin Nr. 1130, a vădut cele ce urmăză :

P. S. Sa amintește că în mai multe rînduri a mijlocit cătră St. Sinod pentru scutirea cântăreștilor de prestații, și acum motivat de nenunărate reclame ce primește atât din partea preușilor, care sunt lipsiți de ajutorul indispensabil al cântăreștilor la oficiarea liturgiei, cât și din partea acestor omeni, cari pe lângă mulțumirea sufletescă ce aș de a servi Domnului, n'aș altă usurare materială.

Drept care P. S. Sa rögă pe St. Sinod, ca în interesul complectării și a susținerii acestui element vital, cântarea, în oficiile Bisericești, să trateze din nou acăstă cestiune, și să intervie din nou cătră Onor Guvern spre a da o soluție favorabilă cultului S-tei noastre Biserici.

Comisiunra observând lucrările anterioare, constată că cestiunea prezintă, s'a adus în discuția St. Sinod tot de P. S. Episcop de Rîmnic și Noul Severin în sesiunea de Primă-véră a anului trecut 1888, și St. Sinod deliberând în ședința de la 7 Mai acel an, a admis cererea P. S. și ca consecință a decis a se interveni la Guvern, ca Cântăreții și Paraclisierii, să fie scuțiți de exercițiul militar în timpul de Duminică și Sărbători, pentru motiv că Bisericele și personalul absolut trebuie incos, nu pot funcționa.

Și fiind că tot d'auna Cântăreții și Paraclisierii, au fost scuțiți de atare serviciu. Tot odată pentru mai bună lămurire s'a regulat a se înainta Guvernului și în copie adresa P. S. Episcop respectiv.

În dosar se vede că lucrarea menționată s'a înaintat d. Ministrului de culte, încă de la 12 Mai anul trecut.

Comisiunea crede că: fiind că până în prezent nu s'au văzut rezultatul așteptat, ar fi trebuie să se repeteze din nou cererea din partea St. Sinod, la Onor. Guvern, arătându-se și noul motiv, ca să nu sufere întrerupere serviciul divin prin bisericele parohiale.

Acăstă opiniune cu respect să supune în deliberarea St. Sinod.

Ar. Valerian Romnicénu, Innocentie M. Ploësténu, Dionisie Craiovénu.

St. Sinod aprobă concluziile raportului

Să citește următorul raport al Comisiunei relativ la manualul de cântări bisericești, puse pe note liniare de Pr. George Ionescu.

Inalt Prea Sâńțitor Stepâne,

Comisiunea de petiționi a St. Sinod, luând în observație suplica Iconomului Gh. Ionescu, a descoperit următoarele :

Suplicantul arată că anul 1887 a prezentat St. Sinod două manuale muzicale, care conțin cântări bisericești luate în mod melodic, reproduse pe note liniare din muzica orientală, conform proiectului de regulament pentru îmbunătățirea cântărilor Bisericești în România ; care s'a votat în sesiunea de toamnă a St. Sinod în 1881. Si fiind că manualele citate s'au trimis în cerveza unei Comisiuni, care nu s'a putut uni într'o singură opinie, cere Sân-

țiea Sa a se mai cerceta numitele manuale în interesul învățământului muzical.

Comisiunea studiind lucrările precedente în acăstă cesiunie a descoperit că în adevăr manualele prezentate de suplicant au fost rânduite în cercetarea unei Comisiuni compusă de doi membri, anume; D-niș A. Podo'enu profesor la liceul st. Sava și St. Popescu profesor la Seminarul Central din București, cari luând în cercetare operile numite față cu autorul, nu s'a putut uni în aceeași părere; căci D. Podolenu pe baza unor condițiuni ar fi favorisat lucrarea autorului, pe când D. St. Popescu s'a pronunțat: că, cu note liniare nu să poată reproduce esact expresia muzicei orientale.

Sântul Sinod deliberând asupra casuluī, a luat de normă propunerea P. P. S. S. Episcopiei, de Argeș, de Huși și de Dunărea de Jos, prin care să propuna, a să cere D. Ministrul de Culte, să prevadă în budgetul anului viitoruī o sumă satisfacătore pentru înființarea unei Comisiuni care să cerceteze opurile de cântări bisericești, și pentru înființarea de scoli de muzică la fie-care Eparhie.

Acăstă propunere era de alt-feliu prevăzută și în regulamentul cântărilor bisericești votat de St. Sinod; dar Onor. Guvern să vede că din lipsă de fonduri, precum n'a sănctionat citatul regulament, asemenea n'a putut responde favorabil nicăi la propunerea făcută din nou de St. Sinod.

Comisiunea să crede datore a aduce în amintirea St. Sinod că tot în ședință când s'a tratat rezultatul Comisiunei D-lor profesori cități mai sus, a fost la ordinea dilei și raportul Comisiunei de petițiuni asupra propunerei de cercetare a mai multor opuri de cântări melodiice bisericești, transpușe pe note liniare de către un comitet de maistri de cântări bisericești din Moldova de la Iași, și care asemenea cerea a să observa de St. Sinod, și găsindu-se lucrarea folositore Bisericei, să fie sprijinită macar moral de St. Sinod, recomandându-o pentru studiul în Seminar și scolele normale. De și raportul Comisiunei de petițiuni de atunci era favorabil ceririle D-lor maistri de cântări de la Iași, totuși St. Sinod a amânat ori-ce luare de măsură, până va vedea rezultatul propunerei făcute Onor. Guvern.

Acesta fiind punctul culminat la care s'a ajuns cu cesiunea cântărilor bisericești, Comisiunea de petițiuni crede

că oră cât ar fi de spinosă acăstă cestiune, și oră-cât ar îngreuea o lipsă de mijloce pecuniere, totuși trebuieța Bisericel și lucrările înaintate ale autorilor de cântări cu scop de a comunica cântările de pe Psalmichie și pe notele liniare, vine a cere cu stăruință, ca S-tul Sinod să ia o decisiune în acăstă privință chiar în lipsă de mijloce bănești în care se află, spre a-l înlesni calea intr'un mod órcare.

Este dar de opinie, a se institui două Comisiuni pentru cercetarea opurilor ce s-ar prezenta la aprobarea St. Sinod. Acelea Comisiuni să fie compuse din căte trei membrii onorifici, una în București și alta în Iași, ambele sub privigherea Inalt Prea St. Mitropolit respectiv, ca competență în cunoștința cântărilor bisericestii. Comisiunile s-ar putea compune din Șefii corurilor Mitropolitane, din profesorul de cântări bisericestii al Seminariului central respectiv, și din acel de cântări al celu Liceu din localitate.

O dată compuse aceste Comisiuni, St. Sinod va putea trimite operile primite, întai în cercetarea Comisiunei de București, și apoi cu observațiile făcute de acăstă, la cea din Iași. După rezultatul primit de la amândouă Comisiunile St. Sinod ar putea statua în cunoștință de cauză; și acea operă, care ar fi mai precisă și mai exactă, ar putea să aibă beneficiul a fi recomandată uzului din Seminariu, unde studiindu-se psalmchia, să fie obligat profesorul de cântări a preda elevilor acele cântari și pe note liniare.

Acăstă opinioare, Comisiunea crede că St. Sinod, în lipsă de altă soluție mai rațională, pentru moment ar putea-o lua în deliberare.

Ar. Valerian Römnicénu, Innocentie M. Plochesténu, Dionisie Craiovénul.

P. S. *Episcop al Ilușilor*: I. P. Sânțite. Oră cât de grea să pare a fi—și chiar este—calea arătată de raportorul Comisiunei asupra casulu de față, totuși și după mine pare că nu poate fi alt mijloc pentru rezolvirea acestei cestiuni. Sunt persoane care se ocupă cu transpunerea cântărilor bisericestii de pe note orientale pe note liniare, și vin la noi și le dăm aprobare. Ce să facem cu acestea? Pentru cărțile didactice-religiose, să schimbăm óre-cum lucrul, și să hotărîm a se cerceta de unul din membrii S-tului Sinod; dar acăstă este cu puțință astă-dă. Nu se poate face însă același lucru și cu cântările, fiindcă puțin sunt între noi—dacă

nu toții—cară cunosc notele liniare, și prin urmare suntem necopentenți. De aceia ești susțin conlusiunile raportului de a se institui două Comisiuni, căci nu putem face altfel.

P. S. Episcop al Dunării de-jos : Năș avea nimic de quis contra propunerei Comisiunei, dacă P. S. Sa facă un raport asupra unei propunerii venită din sinul S-tuluș Sinod, ca să arate mijloacele prin care St. Sinod ar ești din impasul în care se spune că să găsește. Dar misiunea Comisiunei a fost alta, adică : aceia de a se pronunța asupra supliciei a unui autor ; ea trebuea să ne spună pur și simplu ce crede de acătă lucrare. Comisiunea năș aș spus ceva, dar acel ceva aș fost spus numai în trăcat ; când însă a fost vorba de conlusiuni, a făcut ceea ce se spunea *a avansa* o cestiune, a nu responde la ea, și găsi o cale păreșă prin care să iasă din impas. Noi voiam să știm opinia Comisiunei ; ea ne spune că până nu se va numi o Comisiune nu poate să se facă nimic, dar că, nefind mijloace ale retribuiri, acea Comisiune să lucreze gratuit, cum s'ar spune fără de arginti. Acătă propunere însemnează a amâna lucrarea din di în di, a nu face nimic, fiindcă știm ce rezultat ne aș dat Comisiunile neretribuite pentru cercetarea cărților bisericești. Pe de altă parte mă tem că dacă s'ar institui asemenea Comisiuni ele nu ar lucra cu totă imparțialitatea cerută în darea verdictului lor, căci ele se vor compune ori din muzicanți cără știu muzica vocală, și aceia vor vota pentru muzica vocală ori din muzicanți cără știu muzica orientală și aceia vor vota pentru muzica orientală. Dacă vom admite opinia Comisiunii raportorului, ca să numim Comisiuni, vă spun drept că ori ce raport al unor asemenea Comisiuni trebuie să fie bănuitor, și deci năș primi de către cu mare rezervă atestațiunile unor asemenea Comisiuni. Atunci când petiționarul a cerut ca St. Sinod să dea avrobare cărților sale, s'a făcut o propunere — mi se pare că după opinia P. S. Episcop al Romanului — care propunere nu era de către o avansare, pentru ca St. Sinod să nu ia nicăi o decisiune. Mie mi se pare că în toate aceste cestiuni se evită a se spune cuvântul cel drept ; dar noi suntem un matur corp. Am văzut că Guvernul nu voește să dea nimic, pe de altă parte vădeni resultatele Comisiunilor că sunt nepractice ; a rândui și acum Comisiuni tot de acest gen sunt sigur că vom avea tot același rezultat. În asemenea casă ce trebuie să facă St. Sinod ? Ești voi spune îndată opinia mea ce trebuie să

façă, dar mai înainte voesc a vă aduce la cunoștință ceva. Am avut onore să fiu și eu, ca delegat al St. Sinod în Consiliul General de instrucțiune, care consiliu a fost presidat cu multă demnitate de P. S. Episcop al Rîmnicului prin de'gațiune. Intre altele venind în discuțiune o propunere a renumitului maistru de muzică de la Iași D-l Musicescu, și când i s'a dat cuvântul să și desvolte acea propunere, am fost surprins vădendul că să agață de mine, care nu luasem parte la desbaterile consiliului, fiind cestiuni cari nu ne privea.

P. S. Arhierul Calistrat Bârladeanu : Ce conținea propunerea ?

P. S. Episcop al Dunărei de-jos : Propunerea, ca să se schimbe notele cele vechi pe cele noi. D. Musicescu fără să știu pentru ce mi-e ia pre mine la refec, dicând că aș fi contra muzicei vocale. Președintele nostru îi spune. D-le ce aici cu P. S. Episcop al Dunărei de-jos, căci până acum nu-i aici audiat opiniunea ca să te aperi. Vă spun drept că ani fost surprins de focul cu care s'a agațat de mine; părea că ar fi fost preventit; și găsesce ocazie ca să-mi dea mie în cap; și-i mulțumesc P. S. Episcop al Rîmnicului care atunci era președinte, căl a chemat la ordine. Acum dacă el a avut reson nu știu, dar când am vorbit în particular 'i-am spus: D-le, D-ta nu-mi ești prieten, cu toate acestea 'ti dau dreptate dacă aici; pentru ce mă acroșeai? Când voi vorbi în ședință, atunci numai poți să știu dacă eu sunt pentru, sau contra muzicei vocale. După aceia luând cuvântul în ședință am spus: Eu nu sunt contra muzicei vocale, dar găndesc că nu e de atribuțiunea Consiliului General al instrucțiunii de a se ocupa cu cântările bisericesci; ci de atribuțiunea S-tului Sinod. Cu aceste două cuvinte s-a închis incidentul acesta pe care eu l-regret, fiindcă, Președintele a fost nevoie să cheme pe D-nul Musicescu la ordine. Incidentul acesta nu aici fost trecut în procesul-verbal pentru onorea Consiliului și demnitatea membrilor lui.

Ei nu sunt contra nici unei muzici, mai cu seamă că nu știu nici pe una nici pe alta, dar 'mi plac amândouă. și aceia 'mi place mai mult care este regulată, care vorbește înimei omului așa cum trebuie să vorbească o muzică cîtă din note cît se poate de precise. Aceasta este opiniunea mea. Comisiunea ce noi am numit-o ca să judece

Opera de care este vorba a fost compusă din doi membri: unul adorator al muzicei vechi și altul al muzicei noi; de aci paritate, neînțelegere; unul în ruptul capului nu a voit să primească cartea pe motiv, că această muzică nu redă totă gorgonile — ca cum noi am avea numai de cât trebuie să de gorgone — cel-lalt a susținut contrariul; fie-care dar și apără muzica lui I. P. S. Președinte, mi se pare că a'ți fost arbitru în această cestiune. D-l. Podoleanu cel de muzică vocală, v'a cântat piesele puse pe notele liniare de petitionar, și mi se pare că le-ați găsit că redă bine notele cele vechi.

I. P. S. Mitropolit Primat: Da, aşa este.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: În urma afirmațiunilor așa de categorice ce ne face I. P. S. nostru președinte, eu nu am nimic de adăogat. De acea ar fi bine ca St. Sinod să dea aprobarea sa pentru tipărireua unei asemenea lucrări, mai cu seamă că Statul abia mai dă profesorii la Seminarul pentru muzica orientală, și dacă îndă, îi dă de mare silă, de temă că noi Episcopii îi vom face răsboi, pe când muzica vocală e introdusă în toate școalele și se învață de toți copiii. N'avem ce face; acesta îi legea progresului pe care trebuie să o urmăm și noi. Eu dar rog pe St. Sinod să lase la o parte concluziunile raportului și să primească a se imprima de către autor opurile acestea, căci nu e nimic contrar spiritului și dogmelor Bisericei noastre. Cei ce știu muzica vocală vor cânta în biserică pe note liniare; iar cei ce nu știu vor cânta pe notele muzicei orientale. Noi trebuie să înlesnim calea autorilor care și dau ostensibil de se ocupă cu cântările bisericesti.

P. S. Arhiercă Innocenție Ploieșteanu: Am cerut cuvenitul ca să dau explicații. Este prea adevărat că Comisiunea a trebuit să aplice o cale piezișe, în cestiunea care ne ocupă. Pentru ce? Pentru că s'a făcut din capul locului o scăpare din vedere — ca să nu dic o greșală —; trebuie ca Comisiunea să fie compusă din trei membri și nu din doi, spre a nu să face paritate. P. S. raportor a observat această greșală și de acea a propus ca Comisiunile ce să vor înființa, să fie compuse din trei membri. În ceea ce privește însă cartea Pr. G. Ionescu, St. Sinod este suveran să o primească, sau nu.

P. S. Arhiercă Valerian Rămniceanu: Dați-mi voie să relevез câteva cuvinte ce s'au dis de P. S. Episcop al

Dunărei de-jos. P. S. Sa dice, că Comisiunea nu a răspuns la îndatorirea ce i s'a pus de St. Sinod de a se pronunța asupra cererei suplicantului. Acăsta e adevărat, căci suplicantul dice că lucrarea sa să se rânduiască din nou în cercetare. Comisiunea având în vedere rezultatul ce a ieșit din Comisiunea cu doi membri, a crezut cum că și acum va avea tot același rezultat, dacă va fi trimisă tot la o asemenea Comisiune. Si de aceia Comisiunea St. Sinod s'a crezut datorei aī da un drum, prin care să poată ajunge la un rezultat mai precis. Acum P. S. Sa în loc să răspundă la cererea care a făcut-o suplicantul, de a fi trimisă lucrarea sa din nou la Comisiune, și pentru care P. S. Sa ne a acusat că nu ne-am pronunțat; P. S. Sa dic, vine cu o altă propunere de a se autoriza tărirea acestor cărți, cea ce suplicantul nu a cerut.

P. S. *Episcop al Rîmniculuī*: După cât mă aduc aminte, acăsta petiționează să a citit de la biurou, și urmărind de aproape discuționea, văd, că Comisiunea n'a răspuns la cea-ce cere petiționarul, iar F. S. Episcop al Dunărei de-jos ne propune să-i primim lucrarea. Suplicantul cere: rog să se trimită din nou acăstă carte la aceiași Comisiune care a mai esaminat-o. Acăsta pe mine mă formalizat.

P. S. *Arhiereu Valerian Rîmniceniu*: Nu dice la aceiași Comisiune, ci să se trimită din nou la o Comisiune pentru a o mai cerceta, și dacă voți să vă citesc petiținea lui.

Iată ce dice în petiție: (citește).

P. S. *Episcop al Rîmniculuī*: Vedeți că cererea este așa cum am spus eu, și Comisiunea trebuie să și esprime opiniunea sa, dacă acăstă lucrare mai trebuie trimisă la o Comisiune, sau tot la aceia, ce a cercetat-o. Așa dar am văzut, că nicăi Comisiunea nu i-a dat o soluție acestei cereri. De acea eu cred că trebuie să luăm lucrurile mai serios, și să stabilim mai naivitate, că sunt omeni și ce s'ar hotără să studieză acăstă lucrare, și apoi acestor persoane ar trebui să le dăm un fel de normă, sau cel puțin niște antecedente după care să urmeze.

I. P. S. *Mitropolit Primul*: Să mă dați voie să resum discuționea. P. S. *Episcop al Rîmniculuī* dice: că petiționarul nu a cerut alt de cât ca opera sa să fie rânduită la aceiași Comisiune; dar făcând acăstă cerere, ce a avut în vedere de câtprobarea? Comisiunea de peti-

țiunii și-a dat părerea care de să ar fi bună, dar e fără nepractică; am făcut experiențe în trecut cu asemenea Comisiuni. Viu acum asupra lucrului de care e vorba. Cântările Pr. Ionescu s-au cântat în salonul Mitropoliei față fiind amândoi membrii Comisiunei. Eu de să nu cunosc notele liniare, dar audul 'I am fără deschis, am luat cartea veche de psaltilie și după cât audul mi-a permis, am constatat că cântarea era fără fidel reproducă pe note liniare. Eu dar aș fi de părere, ca să venim la un rezultat practic, și pentru a satisface dorința petiționarului de a vedea lucrarea lui tipărită, aș ruga să admitem propunerea P. S. Episcop al Dunării de-jos, adică de a să permită tipărire.

—Să pună la vot propunerea P. S. Episcop al Dunării de-jos de a se aproba cartea de cântări a Pr. G. Ionescu, și Sântul Sinod o aprobă.

P. S. Arhierul Valerian Römniceanu raportor, citește raportul Comisiunei de petițuni, relativ la proiectul de buget al St. Sinod.

—Asupra acestei cestiuni, Comisiunea este de părere a să amâna discuțiunea până va fi față și d-nul Ministrul Cultelor.

—Sântul Sinod aprobă.

—Sedinta se rîdici la orele 12 din ăi, anunțându-se cea viitoră pentru Sâmbătă 18 Noembrie, orele 9 a. m.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat

† Secretar, Gerasim Piteștenu.

Sedinta din 18 Noembrie 1889.

Sedinta se deschide la orele $9\frac{1}{2}$ a. m., sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

Să fie apelul nominal și răspund prezență 11 P. P. S. S. membri, fiind 5 absenți și anume: I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, P. P. S. S. Arhierul Innocentie Ploieștenu, Calistrat Bărладenu și Dionisie Craiovenu, iar bolnav P. S. Episcop al Romanului.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. P. S. S. Părință, nefiind în numărul cerut de regulament, nu putem ținea sedință.

Tot-odată anunț St. Sinod că P. P. S. S. Arhierை Innocenție Ploëșténú, Calistrat Bêrladénu și Dionisie Craiovénu mi-aு făcut cunoscut de eră, că nu pot veni astă-dí la ședință, fiind chemați a sëvîrși servicii religiose, și deci se rögă a li se da congediu pentru asta-dí. Asemenea și I. P. S. Mitropolit al Moldovei mă anunță că nu poate veni astă-dí să ia parte la ședință. Așa dar anunț viitora ședință pe lună 20 Noembrie.

P. S. Episcop al Rômnicului : Rog să se trăcă în prescriptul-verbal fie-care membru care lipsesc de la ședință, și cauza pentru care lipsește.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va trece.

— Ședința se ridică.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar, Gerasim Pitesténú.

Ședința din 20 Noembrie 1889.

Ședința se deschide la orele $9\frac{1}{4}$ a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

Să facă apelul nominal și răspund prezenți 14 P.P. S.S. membri, fiind 2 absenți și anume : P. S. Episcop al Romanului care este bolnav și P. S. Dionisie Craiovénu, absent nemotivat.

— Să citește sumarul ședinței de la 17 ale curentei, și se aproba.

— Să citește asemenea sumarul ședinței de la 19 ale curentei, și se aproba.

— Să comunică de la biurou petițiunea P. S. Arhierை Dionisie Craiovénu prin care cere congediu pentru ziua de 20 ale curentei; St. Sinod aproba.

— Idem 2 adrese ale S-tei Mitropolii Moldovei relative la calugariri și se trimit la Comisiunea de petițiuni.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. S. Președinte, Eu de și am citit Arhieraticonul, dar tocmai partea din urma care tratază despre hirotonia arhiereilor locoteneni de la noi, n-am cedit'o. Aș dori dar să știu un lucru: în acăstă parte din urma a Arhieraticonului s'a prevăzut, ca la hirotonia de locotenent al unei Episcopii, să oficieze de drept, și Epis-

copul eparhiei pentru care să hirotonisește acel locotenent?

I. P. S. *Mitropolit Primat*: La aceasta poate să răspundă P. S. fost raportor.

P. S. *Episcop al Dunării de Jos*: I. P. S. Sântite Președinte, respund la întrebarea P. S. Episcop al Hușilor urmatorele: În Arhieraticon, relativ la hirotonia unui Arhier locotenent, nu se prevede, sau mai bine ăs. nu se specifică, dacă Episcopul titular este unul dintre Arhierei care să ia parte la hirotonia Arhiereului locotenent

P. S. *Episcop al Hușilor*: Eu aş dori ca să se prevadă în Arhieraticon că Episcopul respectiv, să ia parte de drept la hirotonie.

P. S. *Arhiereu Calistrat Bărладenii*: Nu este prevăzut în original, fiindcă în Grecia, Arhiereii nu sunt locotenenti, ci toți sunt Episcopi.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Iată ce înțeleg eu din cele ăsise de P. S. Episcop al Hușilor: P. S. Sa doresc, că atunci când s-ar întâmpla să se hirotonisească un locotenent de Episcopie, să ia parte la hirotonie și Episcopul respectiv.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Este statoricie de canone, că Mitropolitul unde se sevărăște hirotonia, invită la hirotonie și pe Episcopul respectiv.

P. S. *Episcop al Dunării de Jos*: Vă rog să puneți la vot propunerea P. S. Episcop al Hușilor, și dacă se va primi să'mi comunicați pentru a o introduce în Arhieraticon.

— Se pune la vot propunerea P. Sântitului Episcop al Hușilor și St. Sinod o aprobă.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Fiindcă la orele 10 avem să fim primiți în audiență la palat de către Majestatea Sa Regele, suspendând ședința pe care o vom redeschide după ce ne vom întoarce.

— Sedința se suspendă la orele 9 și jumătate.

La orele 10 și jumătate se redeschide ședința.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Ședința este deschisă, prin urmare intram în ordinea dilei.

P. S. *Episcop al Dunării de Jos*: I. P. S. Președinte. Dacă S-tul Sinod a făcut astăzi un mare act de respect către Sf. Statului spre a exprima mulțumirele sale pentru Angajații săi care au avut și au către Bisericii, eu în calitate de membru al S-tului Sinod — și cred că sunt interpretul tuturor confrăților mei de aici — mă cred

dator să vă mulțumesc, și rog pe toți P.P. S.S. membri ai S-tuluī Sinod, să să unească cu mine pentru a vă mulțumi cu toți de frumosele cuvinte ce ați adresat Majestăței Sale Regelui. După cele ce I. P. S. Vostră ați exprimat Majestăței Sale Regelui, în marea înțelepciune ce ați avut și aveți, eu gândesc că dorințele noastre sunt pe jumătate îndeplinite. Ați dis Majestăței Sale tot ce trebuia să diceți, ca un mare Ierarh al Bisericei. Rog dar pe S-tul Sinod să să unească cu mine pentru a vă aduce mulțumirile noastre.

Voci: Suntem unaniști în cele exprimate de P. S. Episcop al Dunărei de Jos.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dați-mi voie P.P. S.S.; suntem toți părtași la acest act; și prin urmare nu e unul mai meritos de cât altul. La toți se cuvine dar și fie căruia în parte și întreg S-tuluī Sinod să dătoresc aceste mulțumiri cări le adresați mie astăzi. Intrăm dar în ordinea dilei.

La ordinea dilei avem următoarele:

1). Raportul Comisiunii de petiționi relativ la cererea ce o fac membrii Comitetului redactor al Jurnalului „Biserica Ortodoxă Română“ pentru datoriile ce au de încasat de la toate Eparhiile.

—2). Idem la cererea D-lui Socec pentru iconele bisericești.

—3). Propunerea P. S. Episcop al Argeșului, ca S-tul Sinod să fie deschis în sesiune de primă-vară la 1 Mai, și în sesiune de toamnă la 15 Octombrie.

—4). Mai multe rapoerte relativ la călugării.

P. S. Episcop al Argeșului: Cer cuvântul asupra ordinei dilei. Eu cred că ar fi mai bine a începe întâi cu discuțiunea propunerei mele în privința convocării sesiunii S-tului Sinod, fiind mai interesantă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt Sinod voește a se întoarci ordinea dilei, după cum cere P. S. Episcop al Argeșului?

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: Eu fiind unul din propunători, aderez la cele dîse de P. S. Episcop al Argeșului.

Voci: Și noi ne unim.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci să luăm mai întâi pe aceasta în discuțiune.

P. S. Arhierul Gerasim Piteșteanu, Secretar, citește propunerea, care e în următoarea cuprindere:

Propunere.

Propunem ca S-tul Sinod să se convóce, conform art. 13 din Legea Organica a Sântei noastre Biserici autocefale ortodoxe Română, de două ori pe an; Primă-vara la 1 Mai și Tómna la 15 Octombrie, spre a fi conform și canonului 37 apostolic.

Semnății: *Genadie al Argeșului, Partenie al Dunării de-jos,*

I. P. S. Mitropolit Primaț: Ești cred că această propunere nu mai are trebuință de desvoltare, fiind că suntem cu totuși uniți.

—Se pune la vot propunerea de mai sus și S-tul Sinod o aprobă în unanimitate.

P. S. Arhierul Valerian Römniceanu, raportor, citește raportul Comisiunei de petițuni asupra raportului No. 157 al Comitetului redactor al jurnalului „Biserica Ortodoxă Română“, relativ la datorii ce sunt de încasat de la protoierei din abonamentele la jurnal, și din vîndarea cărților bisericești.

Asupra acestei cestiuni Comisiunea este de opiniune pe de o parte a se comunica P. P. S. S. Chiriarchi câte un tabloiu de toate datorii ce sunt de încasat, pentru a pune în vederea Protoiereilor de a activa împlinirea acestor datori, iar pe de altă parte a lua dispoziția ca pe viitor, pentru înlesnirea preoților, jurnalul, să se distribue pe numele fiecărei parohii după cum parohiile s-au regulat de S-tul Sinod în sesiunea trecută, și abonamentul să plătească din casa epitropiei. Tot-oata Protoiereii să stăruiescă a se înzestra bisericile cu cărțile necesare serviciului divin.

—Se pune la vot concluziunile acestui raport și S-tul Sinod le aprobă.

P. S. Arhierul Valerian Römniceanu, raportor citește raportul Comisiunei de petițuni, relativ la adresa D-lui I. V. Socec, librari din București, cu care trimite S-tuluș Sinod, patru icône editate în stabilimentul său grafic, cerând a-i se acorda sprijin spre a le putea desface credincioșilor noștri Români. Asupra acestei cereri Comisiunea este de opiniune a se da autorisarea cerută de D-nul Socec, iar pe de altă parte Comisiunea crede că ar fi bine a se face cunoscut d-niei Sale, ca să știe de mai nainte că pentru altă ediție de icône, să ceară încuviințarea S-tuluș

Sinod, care urmărește și este dator să-și exerce controlul său în acăstă privință.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: I. P. S. Președinte. Sunt surprins că unii dintre noi admiră concluziunile raportului! Dar nu este vre-o mare filosofie să-mi răspundă că primește un lucru sau nu. I. P. S. Președinte sunt unul din vrăjmașii acestor vîndetori de icone strelne, dar ca membru al S-tului Sinod sunt și în contra ori cărei lipse de control, fie că aceste obiecte ieș dintr-o oficină sau dintr-o imprimerie românească. Până acum în Biserica Română n'a fost un control pentru pictura biserică, și de aci a provenit variațiunea de stil, în cele mai multe cazuri dacă nu în toate, departe de stilul bizantin, fără să vă mai spun eu ele sunt departe de orice estetică și aproape de caricatură. Sentimentul pios este înrădăcinat în inima poporului, dar e lipsit de ori și ce gust estetic. Astfel noi vedem că până acum mai fie-care comună mică, ba încă și cătune mici de țigani de câteva case s'aș apucat și ei să facă biserici! dar ce biserici! fără plan și fără nici un rost, aşa că nu seamănă a fi destinate cultului divin. De aci a provenit îmulțirea escesivă a numărului bisericilor, pe care noi, când am regulat parohiile, am fost nevoiți să le reducem, intrunind mai multe biserici la o singură parohie. Acum, cei neștiutori de aceste lucruri ne spun că St. Sinod închide bisericile! Aceasta fie să în parantes, provine din cauza că St. Sinod să mai bine să — autoritatea biserică nu a ținut socotelă de ceea-ce trebuie să fie biserică, că ea este casa lui Dumnezeu, și trebuie să fie potrivită cu ființa pe care mergem să o adorăm într-însa. Dar mi se va da că nu sunt mijloce ca să să facă o lucrare de artă; când nu sunt mijloce să se facă de exemplu o pictură de artă în biserică, de ce să facă sănătă mulți pe pereți și să nu facă doar și bună? Numai atunci putem intra pe calea ce ne o dictă religiunea noastră; căci să-mi dai voie, să vă spun, n-am nevoie să cunosc pe un om dacă este religios sau nu, de cât să mă duc, să văd modul cum se închină și casa în care se închină și acestea să-mi spun mie ce fel de creștin este el. Nu este vorba de a face lux, fiind că între lux și frumusețe este mare deosebire. Prin urmare rog pe St. Sinod să nu se precipite să da aprobarea sa unor icone, pentru care St. Sinod nu a fost mai năște consultat. Editorul trebuia de la început

să ne înainteze prima copie spre a face observațiunile noastre, și când dicém că e bună de imprimat, atunci dicém cuvântul nostru. D-l editor 'mă-a trimis și mie din aceste i-cóne; dar ca membru al S-lui Sinod și ca Episcop, nu am să dau autorizația ce o cere editorul și prin urmare vă rog, ca nici P. P. S. S. Văstre să nu-i dați. Știu că D-nul Socec este un român de laudă, dar trebuie să să știe în țara românescă că St. Sinod în asemenea cestiuni bisericești este întăriu chemat să-și dică cuvântul său. Trebuie să deprimdem pe popor și pe toți artiștii, ca St. Sinod are dreptul de control în privința arhitecturiei și picturei bisericești. La mine în Eparhie, când mi se cer permisiuni pentru clădiri de biserici, eu întăru cer să mi se aducă planul în care eu fac corecțiunile mele, apoi cer să 'mă spună cine e pictorul, și numai când 'mă inspiră încredere, dau permisiune pentru clădirea și pictura acelor biserici. Am avut multe procese de acest fel cu țărani; ei se învoeau cu câte un zugrav lipovean sau bulgar, încheiau contractul, și când le spuneam că acel om cu care a contractat, nu este pictor—și că prin urmare nu-i pot da voe—mi se obiecta faptul împlinit, adică că nu pot să strice contractul. Vădând aceste neregularități am dat circulare Protocolelor, să pună în vedere tuturor Primarilor și Epitropilor bisericilor,—căci parohii erau puși în cunoștință—să nu mai angajeze nici un zugrav fără autorizația mea sau a locotenentului meu.

Prin urmare dar sunt contra concluziunilor raportului.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvântul să declar, că împărtășesc și eu concluziunile raportului. Și când dic acela mai adao, că nu deosebesc întru nimic în vederile ce le a desvoltat P. S. Episcop al Dunărei de Jos. Controlul St. Sinod trebuie să se exercite asupra tuturor artelor care intră în Biserica noastră, dic asupra arhitecturiei, picturei, ornamentațiuniei, și chiar asupra muzicanților; și adao că trebuie să genere controlat tot ce intră în biserică. Acest control exercitat de Biserica noastră din cele mai depărtate timpuri și până astăzi, este prescris de canonele săntei noastre Biserici. Cu toate acestea trebuie să o mărturisim, că acest control n'a fost tot-déuna destul de vigilent și puternic ca să împedice introducerea pe fură în biserică a multor lucruri contrarie condițiunilor artistice, și alătarea cu dispozițiunile cano-

nice. Sunt și eu de opiniunea P. S. Episcop al Dunărei de-jos, ca să existe un control în toate până și în facerea pânei eucaristice.

Ce se întâmplă însă în casul de față despre care tratează raportul Comisiunelui? Un român care și-a pus în serviciul țării sale inteligența și capitalul său bănesc, vine astăzi—pote prea târziu și ne înfățișază patru icone, ce le-a lucrat în atelierul său, rugându-ne să îl dăm sprijinul nostru. P. S. raportor fără bine a conchis prin raport, când a șis, ca să se primească aceste icone însă cu o rezervă, ca pentru viitor d. Socec—și ori care altul—trebuie să fie prealabil supus la controlul St. Sinod. Eu am mai multe de șis de cât P. S. Episcop al Dunărei de-jos în privința controlului și adaog, că controlul Bisericei se întinde și în cazele creștinilor; fiindcă toate iconele trebuesc aduse la biserică de credincioși spre a fi sănătate, înainte de a se introduce în cazele lor. Aceasta este o veche practică a Bisericii, un mijloc prin care putem controla ori-ce iconă. De aceia în casul de față mă unesc în total cu concluziunile raportului, rămâind ca controlul să-l exercităm fie-care în eparhiele noastre și în tot ce privește artele din Biserica noastră.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot închiderea discuției.

— Sântul Sinod aproba.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot opiniunea P. S. Episcop al Dunărei de-jos, ca cea mai departată.

P. S. Episcop al Argeșului: Cer cuvântul spre a vorbi și eu în această cestiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Discuția s'a închis deja.

P. S. Episcop al Argeșului: Cum s'a închis, când eu deja cerusem cuvântul în acastă cestiune. Nu s'a închis și eu trebuie să vorbesc.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu puteți vorbi întru cât discuția s'a închis.

P. S. Episcop al Argeșului: Atunci cer cuvântul contra închiderii discuției.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiindcă văd că insistați atât de mult, cu permisiunea S-tuluī Sinod, vă acord cuvântul să vorbiți și în fond.

P. S. Episcop al Argeșului: Insist cu drept cuvânt căcă discuția nu se închise când am cerut cuvântul. Eu

am patru modele de icône ; și de aceea să'mi permiteteți a vă face un mic istoric. Modelurile acestor icône esită din atelierul D-lui Socec, sunt lucrate de D-l Le Comte de Nuy, arhitectul care a restaurat biserică Episcopiei de Argeș, fiind însărcinat de D-l Maiorescu încă de când Domnia sa era ca Ministru de Culte, voind astfel să ne scape de icônele streine. D-l Socec vine acum și cere ca St. Sinod să vada aceste icône, și să-i dea sprijinul pentru ale distribui. Recunosc că în ce privește culorile ce s'a întrebuințat, lasă puțin de dorit aceste icône, și chiar am atras atenția despre acăsta D-lui Socec, spre a face corecturile cuvenite, cum și ca chipurile de pe icône să fie mai apropiate de stilul bizantin, și D să mi-a răspuns că acestea sunt prima ediție, dar când va mai scăde o alta ediție o va supune mai dinainte la cunoștința S-tului Sinod spre a să face modificările ce să vor crede de cuvînta. Cred dar că este bine că în loc de icône ungureste, nemîștești și rusești să primim mai bine pe acestea, care aș o artă într'însele însă cu condiția din conclu-siunile raportu lui.

P. S. Arhiereu *Innocentie Ploieșteanu* : Numai atât am voit să întreb : Domnul Socec de sigur că are să tipărească aceste icône într'un număr mare de exemplare. N'ar putea Domnia să, să facă înainte ore care îndreptări la modelurile ce ne a prezentat ? Caci chipurile din icône sunt prea blonde, și cred că s'ar putea îndrepta, dându-le un color mai închis.

P. S. *Episcop al Rîmniciului* : Dar dacă le va fi facut ?

P. S. Arhiereu *Innocentie Ploieșteanu* : Dacă le va fi făcut să înțelege că nu să pot îndrepta.

Punându-se la vot concluziile raportului, se aprobă.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat.

• † Secretar, Gerasim Piteșteanu.

Sedintă din 22 Noembrie 1889.

Sedintă să deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenți 13 P. P. S. S. Membră, fiind 3 absenți și anume I. P. S. Mitropo-

lit al Moldovei și P. S. Arhieereu Dionisie Craiovénu, absent nemotivat, și P. S. Episcop Romanulu care este bolnav.

— Sé citește sumarul ședinței de la 20 ale curentei.

P. S. Episcop al Dunarei de-jos: Asupra cestiunei din urmă unde sé dice că urmează o discuțiune la care au luat parte P. P. S. S. Episcop al Argeșul și Dunareide-jos și alți în privința icónelor trimise de D. Socec; eū am cerut să nu sé mai tréca în procesele verbale acésta discuție, și mențin acésta rugăciune de a nu sé trece, fiind-ca am spus că mě esplic ca in familie, caci dacă este vorba să sé tréca în procesele verbale tóta acea discuțiune, ar trebui sa'mi dați replica.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci consult pe toți membrii St. Sinod cari a luat parte la acea discuțiune, dacă aderéz la suprímarea ei din prescriptul-verbal ; la care și eu consimt.

P. S. Episcop al Rônnicului: Sa bine-voésca a răspunde cei ce au vorbit.

P. S. Innocentie Ploësténu; Rugăm pe toți să nu sé mai tréca în procesul-verbal de Sâmbata acésta discuție.

P. S. Episcop al Argeșului: De óre-ce St. Sinod sé resimte, și eu consimt la acésta, și n'am nimic de dis.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Dunarei de-jos.

— St. Sinod aproba.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prin urmare acea discuțiune sé va scôte din procesul verbal.

Acum pun la vot sumarul ședinței precedente.

— St. Sinod aproba.

— Se comunica de la biurou raportul primăriei Șomănești din Plasa ocolului, județul Gorju prin care arétând că biserică din acea comună, având un venit anual de 1000 lei plus o 100 lei la Casa de consemnațiuni ; precum și 21 pogóne pamēnt care sunt de ajuns pentru întreținerea unui preot și a celor-lalți servitori ai Bisericei, cere ca sus disa biserică sa fie scósa din numărul parohiilor precum s'a regulat de St. Sinod sesiunea trecută.

I. P. S. Mitropolit Primat : P. Sântiților, Eū cred că acésta cestiune ar trebui recomandată Episcopului respectiv, ca P. S. Sa studiind cestiunea, va da relațiuni S-tului Sind ; și eată pentru-ce cer acésta : acésta cestiune nu este propriu dis de resortul administrațiunei nunăt al unei

singure Episcopii, ci este o cestiune care privește pe întreg S-tul Sinod. St. Sinod în cestiunea regularei parohiilor a decis cum trebuesc parohiile regulate, și primăria Șomânește cere ca biserică din acea comună în vedere că are venit suficient pentru întreținerea clerului său, să fie exclusă dintre bisericile prevăzute prin regulamentul S-tului Sinod, de aceia ducă că mai înainte de a ne da cuvântul nostru, ar fi bine să o recomandăm Episcopului respectiv, ca P. S. Sa să vie cu lamenările necesare.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: N'ani să mă opun la propunerea I. P. S. Vostre, de a să trimite aceasta cerere la Episcopul respectiv. Fiind că el este șeful legal și de drept al bisericii despre care este vorba, pentru a studia această cestiune; dar eu mă întreb; dacă mai trebuie să dăm de ostenelă pe Chiriacul respectiv ca să facă referat asupra unei cestui, în privința căreia S-tul Sinod deja să a pronunțat. Îmi închipuesc că referatul Chirarchului respectiv, are să fie sau pozitiv sau negativ; dar și într'un caz și în altul, pentru înlesnirea Sântului Sinod, și pentru a ne ține de norma admisă, eu cred că nu e trebuință de un asemenea referat. Să dice însă că primaria respectiva are mijloce pentru întreținerea acelor biserici; dar trebuie să stim că sunt și biserici întreținute de Stat, independente de Chirarchie, în cele materiale, și cu toate acestea S-tul Sinod le-a înglobat pe toate la un loc în împărțirea parohiilor. Deci cum am veni să scotem această biserică din numărul parohiilor? Dacă biserică și primaria are venituri de unde poate să plătească personalul bisericii, cu atât mai bine; fiind că după ce să vor vota parohiile astfel precum le-am hotarit noi, acele fonduri să vor trece la economie. Pentru aceste cunțe, ca să asupra acestei cestui, S-tul Sinod să trăcă pur și simplu la ordinea dilei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot opiniunea emisă de P. S. Episcop al Dunărei de-jos.

—Sântul Sinod aproba.

—Se comunică de la biuroul petițiunea P. S. Arhierului Ioanichie Bacăoanul prin care solicită de la S-tul Sinod să se acorde congediu până la finele sesiunii, cu începere de mâine 23 Noembrie.

—Sântul Sinod aproba.

—Se comunică și se citește de la biurou urmatoreea propunere.

Propunere.

Subcrișii, având în privire ca este timpul, ca cu ocazia regulărei poziționei materiale a clerului mirean, propusă de M. S. Regele prin mesajul de deschidere al Corpurilor Legislatore, și promisă de M. S și verbal, când I s'a prezentat S-tul Sinod în corpore, spre a' l depune mulți miri pentru solicitudinea ce are în privința Bisericei noastre naționale; credem ca ar fi bine să se aibă în privire și pozițunea materială a Arhieilor-locoteneni sau Vicari ai Episcopilor țerei, cart că membri ai S-tului Sinod sunt de o însemnată utilitate Bisericei, și totuși n'au niciodată mijloc de existență, rămâind expuși simplu numai la grația întâmplătorelor servicii bisericești, când creștini ar avea necesitate, iar în casuri de bolă, expuși la cea mai de pe urma miserie.

Pentru care rögă pe S-tul Sinod de a interveni catră Dl. Ministrul de Culte, cu o zelosă compătimire, ca să se prevada în bugetul Ministerului pentru pozițunea de Arhieeu locotenent sumă de căte 500 lei pe luna.

P.P. S.S. Eparhioț, după lege sunt ridicăți la Episcopat tot dintre Arhieci-Vicari și prin urmare cunosc personal strântorarea în care aceștia se află, și la câtă suferință se găsește un Arhieeu care neavând vre-un salariu său altă resursă, este redus la cea mai extrema lipsă.

Drept care, cu respect se atrage luarea aminte a S-lui Sinod, spre a sprijini cu caldura, adică pe toate caile legale, această legitima dorință a Arhieilor-Vicari, care nu cere alt de cât un mijloc de existență; și aceasta cerere modestă o fac în virtutea prețului pe care Biserica ortodoxă l'a pus în dezmintea Arhiereasă, totdeauna susținută și venerată, ca cea mai înaltă treapta în ierarhia S-tei noastre Biserici.

Semnați: *P. S. Arhieeu Valerian Römniceanu.*

" "	<i>Ioanichie Bacăoanul.</i>
" "	<i>Calistrat Bărладeanu.</i>
" "	<i>Innocenie Ploșteanu.</i>
" "	<i>Gerasim Piteșteanu.</i>
" "	<i>Dositeiu Botoșaneanu.</i>
" "	<i>Ieremia Galățanu.</i>

I. P. S. Mitropolit Primat: După regulă, o asemenea propunere trebuie să mărgă la o Comisiune.

P. S. Episcop al Dunăreſ de-jos: I. P. S. Președinte, Acéſta cestiune a fost trimisă și alta data la Comisiune și ea și a diſ cuvēntul său. Acum dar este vorba de a sta-tua asupra acestei reſnoiri de propunere, și de aceia eu nu gândesc ca ar trebui să mărga la o Comisiune, mai cu séma ca sunt sigur ca Comisiunea va fi favorabila a-ceſtei propunerii, cu atât mai mult ca ea vine din partea Archiereilor-locotenentii, și mi place să cred că și Episcopii aderăza din tōta inima la realisarea acestei dorințe a P. P. S. S. locotenentii. Prin urmare știm de pe acum care ar fi rezultatul ce ni l-ar aduce Comisiunea, și de aceia eu și ruga pe St. Sinod să decidă asupra acestei cesti-unii chiar acum. A să aștepta pâna va veni d. Ministrul— fiind-ca să diſe că aci este o cestiune banăsa, cea-ce e adevărat—nu cred necesar. fiind-că Domnia-sa nu ne va avansa întru nimic, caci eu de pe acum vă declar că am să vorbosc contra D-lui Ministrul, când Domnia sa va vorbi contra acestei propunerii.

—Sărta Archiereilor titulari am gustat-o și eu, dar din a mea norocire numai câteva lună—este amarnica în sensul material. Nu cred de prisos să adaog că modul cum capătă Archiereii locotenentii existența nu e tocmai flătator pentru Biserica; și I. P. Sântite cum ei aștepta pe fie-care di venirea unui serviciu religios, caci nu au alte mijloace de trai. Pentru mine, și chiar pentru Archierei când sunt chemați la asemenea servicii, cred că demnitatea lor de Archierei este ore-cum atinsă. Noue ne place să vedem pe Episcopi noștri înconjurați de o aureola sănătă, și când îi vedem trecând din stradă în stradă, din trăsura în trasură, din morment în morment din biserică în biserică, eu vă spun drept că de multe ori anii diſ că ei nu să întorec acasa de cât atinsă în demnitatea lor, mai cu séma că creștini astă-di din cauza acestui progres de civilizație păruta, nu prea dați consideraținea cuvenită șefilor Bisericei când îi văd continuu înaintea lor. Pentru mine consider, când intind mâna sa i se plătesca, o înjosire, atât de mult țin eu ca demnitatea de Archierei să fie respectată—Pentru aceste motive, rog pe St. Sinod ca odată cu intervenirea ce va face catră Onor. Guvern pentru sărta clerului mirén, să facă demersurile cuvenite și pentru acăstă cestiune; eu cred că dorința acăsta e legitimă și nu mai poate suferi nici cea mai mică întârziere,

St. Sinod să céra, și să céră cu stăruință și însuși noi Episcopii în particular trebue în toate ocaziunile să spunem și Regelui și Guvernului și tuturor oménilor noștri de Stat, că trebuie să se resolve odata cestiunea bisericăescă în care intră și Arhierei titulari imediat după Episcopi, apoi clerul cel-l-alt. Eă vă rog dar, ca să puneti la vot propunerea mea de a să interveni cu de-adinsul la Guvern, și resolve și acesta cestiune.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: I. P. S. Președinte, Dîsesem astă-dă în particular, că acesta cestiune fiind o cestiune de bani, trebuie să se discute în St. Sinod, când va fi și d. Ministrul de față. Acum însă când văd, că propunerea Arhierei titulari de a se regula și sôrta lor să pune în discuție, de aceia intru și eu pe acest drum și rog pe St. Sinod să mă acorde atenția sa, ca să privesc cestiunea din alt punct de vedere.

P. S. *Episcop al Dunării de-jos* ne-a prezentat în cîrlorile cele mai impresionătoare poziția Arhierei titulari, cum să muncesc el, dar mai drept ar trebui să să numească locotenentii de Episcopi.

Până acum Societatea noastră să a deprins să privească la acest element însemnat din Biserica noastră, la Arhierei despre care vorbim, nu cu destulă considerație; și pot lice, că atât societatea cât și Biserica noastră o fi avut dreptate, când știm că toții că până în timpurile din urmă, pe care noi le ținem minte, veneau la trépta Arhierei titulari dintre străini, și dintre Români, toți într'un mod neregulat. Numai suntem în starea în care ne aflam atunci, Să nu uităm că Arhierei titulari pe cari îi are astă-dă Biserica noastră, sunt veniți în mod regulat la această tréptă; mai mult, fie-care din aceste persoane are un titlu științific, ca un Episcop. Ei bine! Mă întreb, și vă întreb și pe P. P. S. S. Vîstră: drept este că acești omeni cu titluri științifice să fie lăsați de societate în starea de miserie în care să află astă-dă? Cum? Un om cu un titlu academic în litere, în medicină, în drept i se dă toate onorurile, toate recompensele de către societate, și un om cu un titlu teologic să nu aibă nică o considerație! Vedeți cât este de anormală poziția Arhierei noștri cât e de părăsită sôrta lor de societatea noastră? De aceea trag o concluzie particulară și dic: că cu toții să căutăm prin toate chipurile fie în întrevorbiri, fie prin publicitate, că

să schimbăm din societatea noastră acele vederi greșite, ce ea are despre Arhiereii titulari, și să arătăm că ei sunt membri legali ai S-tei noastre Biserici și ai S-lui Sinod, veniți la acăstă demnitate pe lângă alte calități canonice și cu titluri științifice. După acăstă voesc să privesc cestiunea și din alt punct de vedere adică din punct de vedere al punerei ei în practică și anume voi pune cestiunea aşa. Legea Organică a Bisericii, prevede ca Arhiereii titulari să fie locoteneni ai Eparhilor, și noi știm cu toții că fie-care Eparhie are câte un locotenent la Episcopie; pe de altă parte, legea budgetară în fie-care an prevede salariul unor asemenea locoteneni. O practică greșită a făcut ca la Episcopii să fie locoteneni de Episcopi nu Arhiereii carii ar putea fi bine să înlouescă pe Episcop în toate împrejurările, și să-i fie adevărat un locotenitor atât întrale administrațiunei, cât și în serviciile bisericesti; o practică dică greșită, impusa de legea budgetară face ca Episcopul să aibă în un asemenea loc pe un arhimandrit, numit de scaun. Acum mă întreb pentru ce nu ar fi locotenentul de Episcop, în locul Arhimandritului de scaun; în împrejurări mai grele Episcopul ar avea cu cine să se consulte și să fie ajutat în cele Arhierești mai cu seamă în timpul, când Episcopul este nevoie să lipsescă de la Episcopie pentru a veni la Senat în timp de 5 până la 6 luni pe an. Dacă ne uităm în legea budgetară vedem că chiar Guvernul este ajutat în realizarea cererii, făcută de Arhiereii locoteneni, și că cum știm că pentru postul de Arhimandrit de scaun la Mitropolii este prevăzut în buget un salariu de 300 lei pe lună. . .

P. S. Arhiereu Innocentie Ploșcînu; S'a redus la 270 lei.

P. S. Episcop al Rîmnicu'ul: Fie și atâtă. În noi pe la Episcopii acești Arhimandriți aș dace nu me însel, 150—160 lei; va să dică statul are o sumă prevăzută prin buget pentru scopul dorit. Ce s-ar cere acum? Un plus la aceste sume, ce se da astă-dăi, și cu modul acesta și Guvernul s-ar înlesni de a regula odată acăstă poziție neregulată a Arhierelor titulari. De aceea rog pe St. Sinod mai cu seamă din punctul de vedere al practicei lucrului; ca acăstă propunere a mea să o primescă și să o susțină cu stăruință.

P. S. Arhiereu Iónichie Bacaónul: Mai 'nainte de a răspunde la o cestiune particulară a P. S. Episcop al Rîmnicului vin cu profund respect să mulțumesc P. S. Episcop al

Dunarei-de Jos precum și P. S. Episcop al Rîmnicului, nu numai pentru propunerea ce au făcut, dar chiar pentru susținerea și dezvoltarea ce i au dat în interesul Arhiereilor titulari precum, și în interesul Vicarilor ce să cer astă la Episcopii și Mitropolii. Când această propunere va fi realizată, adică când Sunt Sinod se va uni cu aceasta propunere cea ce sunt sigur că o va face— și se va uni și Guvernul, atunci de sigur că sora Archiereilor-Vicari să îi numesc așa, caci acesta este titlul pus în legea fundamentală a Sinodului, cu numele de Vicar adică *locotenent* ai Episcopilor—, atunci dică, sora acestor Archierei să va ameliora și vor fi ridicăți din starea de cerșetorie în care să gasesc astă-di, la demnitatea de Arhiepri. Un lucru însă așa avea de observat, pentru care cred că nu să va supara P. S. Episcop al Rîmnicului. P. S. Sa a emis opiniunea sa particulară ca Archierei titulari să fie puși în buget în locul Arhimandriților de scaun. Intre alte funcțiuni ce sunt pe la Episcopii și Mitropolii este și aceasta funcțiune de Archimandrit de scaun, care este foarte însemnată, pentru că pe când Vicarul său locotenentul de Episcop are atribuțiunile sale respectiv de interiorul bisericii și de a oficia serviciile bisericești în locul și în lipsa Episcopului și a Mitropolitului, Arhimandritul de scaun—care e prevăzut acum în budget are atribuțiuni de Econom în partea esterioră a bisericii, în locul Economilor care său desființat, ei au îngrijirea localului, bisericii, a averei Episcopiei cum și a tuturor dependințelor de Episcopii.

(In acest moment Domnul Ministrul ad interim la Culte intră în sala ședințelor).

Așa dar termin dicând: Arhimandriții de scaun au atribuțiunile lor cari sunt foarte necesare pentru Mitropolii și Episcopii, de asemenea și Arhieprii titulari, locotenentii de Episcopii și Mitropolii, au și ei atribuțiunile lor în interiorul bisericii, pe lângă aceasta mulți din Episcopii sunt bătrâni precum și Mitropolii, și pe lângă că sunt bătrâni, dar chiar tineri de ar fi, cu toate acestea sunt în două ipostase: unul politic și altul eclesiastic. (a ipostas politic trebuie să vie în capitală și să stea câte 5 și 6 luni pentru a lua parte la lucrările Senatului, și atunci în locul lui cine poate să facă serviciile la Sărbatorii și Duminici, ba chiar și la alte imprejurări, precum și la aprobatarea sentințelor pronunțate de Consistoriul respectiv, de căt Vicarul Mitro-

politulușau Episcopului. Când lucrurile vor fi așa și să vor pazi cu exactitate, nu să va mai întâmpla să să înapoeeze de St. Sinod apeluri cu formalități neîndeplinite. Așadar eu cum am ăis multămind P.P. S.S. Episcopă al Dunării de-jos, și Rōmnicului, și S-tuluș Sinod și anticipando și Guvernului pentru salariele ce să ar pune în bugetul Arhieilor titulari, rog ca S-tul Sinod să staruească astfel, de a ni se da și nouă un mijloc de existență pentru a avea cu ce trai, și a nu mai ajunge să intindem mâna, sau să aşteptăm pana va veni prasnicul cutare sau cine știe ce împrejurare.

I. P. S. Mitropolit Primate: Suntem datori, cred, să punem în cunoștință pe Domnul Ministru asupra obiectului care este în discuțiuie.

Domnule Ministru, discutăm asupra unei propuneri venita în S-tul Sinod din partea tuturor Arhieilor titulari și care este urmatoreea:

(P. S. Secretar Gerasim Piteștenu citește propunerea de mai sus).

Acesta este. Domnule Ministru, conținutul propunerei care este în discuțiuie. S-tul Sinod în unanimitate primește aceasta propunere care nu este nouă; ea s'a mai repetat și cu alte ocazii, și acesta dorință a S-tului Sinod s'a adus și la cunoștința Guvernului, dar nu a avut o sórta favorabila pana acum. Credem însă ca Guvernul actual, însuflețit fiind de cele mai bune sentimente pentru Biserică, credem dic ca va îndeplini aceasta dorință legitima a S-lui Sinod.

Domnul Ministru ad interim la Culte: I. P. Sânțite, Guvernul actual va fi în tot d'aura doritor de binele Bisericii, și va face tot ce'i va fi cu putință pentru a se ridică prestigiul S-tei nóstre Biserici pe care noi o considerăm ca una din temelele Statului Român. Dacă până acum dorințele ce s'aș esprimat de către St. Sinod pentru ameliorarea sórtei clerului, atât de jos cât și de sus nu au putut fi îndeplinite de Guvernele de pâna acum, aceasta nu a fost nică o dată ca o lipsă de interes sau de dragoste către Biserică, motivele le cunoștești și P. P. S. S. Văstre că aș provenit din cauza strâmtorărilor budgetare, cu care a avut a să lupta tóte Guvernele. Cu tóte acestea eș sper că în anul acesta să va face ceva în aceasta privință. Eș voi face ca să se prevadă o sumă pentru acest scop în

budgetul Ministerului Cultelor, și nu ne rămâne alt de cât ca după stăruința unanimă ce atât Ministerul cât și P.P. S.S. Vóstre vəți depune pe lângă domnii deputați de la care atârnă solițiunea cestiunilor bugetare, să obținem ca acéstă propunere să fie consimțită și de Cameră.

I. P. S. Mitropolit Primat: În numele întregului St. Sinod vîm a exprima adânci mulțămiri de recunoștință Guvernului. Cu bucurie am primit acéstă promisiune solemnă din partea d-lui Ministru care reprezintă Guvernul, spre a fi deplină încredință că acéstă promisiune va deveni o realitate și cred că toți P. P. S. S. Vóstre mă aprobați în cele ce am esprimat către domnul Ministru.

Vocți: Suntem cu toți de acord.

I. S. P. Mitropolit Prinat: Acum pun la vot propunerea de care este vorba.

—Sântul Sinod o aprobă în unanimitate.

I. P. S. Mitropolit Primat: Așa dar acéstă propunere să va comunica Înalțului Guvern.

Vocți: Da, da.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. P. S. S., Biuroul obser-vând ca mai la tóte sesiunile S-tului Sinod, cari au ținut câte o dată mai mult timp, alteori mai puțin, nicăi o dată sumele înscrise în budget pentru St. Sinod n'au fost suficiente, din care causă am fost nevoit să cer complinirea de la Guvern, care în tot-déuna a cerut credite la Cameră; dar fiind că și Guvernul meu în tot-déuna întimpină dificultăți în obținerea creditelor, de acea biuro-ul a formulat un budget care s'a trimes la o Comisiune ad-hoc spre a și da părerea sa și a o supune la cunoștința S-tului Sinod. Comisiunea, în una din ședințele trecute, venind cu raportul său, a opinat că acest proiect de budget să nu se pună în discuțiunea St. Sinod până nu va fi făță d. Ministru. Profitând acum de prezența d-niei vóstre domnule Ministru și cu voia St. Sinod, să se dea citire acestui proiect de budget.

—P. S. Valerian Römnicén rapportor, citește următorul raport:

Inalt Prea Sântite Stepâne,

Comisiunea de petițiuni a primit de la biuroul St. Sinod un proiect de budget, pentru diurnele și cheltuelile

de transport ale membrilor St. Sinod și personalului cancelariei, pentru ambele sesiuni anuale.

Acest proiect de buget nu este însotit nicăi de o expunere de motive, nicăi provocat de vre-o discuție sau vot al St. Sinod, și nicăi este format în baza unei legi sau regulament.

Cu toate acestea ar fi de dorit realizarea lui, căci atunci nu ar mai fi strâmtorat St. Sinod, nicăi forțat și închide sesiunile sale mai curând, fiind în neajungere fondul diurnelor P. P. S. S. membrii.

Proiectul în cestiu, vine a fixa timpul sesiunelor la câte 30 zile de fie care sesiune, socotind diurna dilnică a fiecărui membru câte 25 lei, precum este a deputaților și senatorilor, ceea ce s-ar socoti pentru 16 membri în 60 zile pe un an 24,000 lei.

Al doilea paragraf, proiectul de budget prevede 1000 lei pentru cheltuieli de transport.

Al treilea paragraf, salarul Secretarului a 200 lei pe lună în permanență, lei 2400.

Al patrulea paragraf, Șeful cancelariei delegat de Ministerul Cultelor iar permanent a 150 lei pe lună, în total lei 1800.

Al cincilea paragraf, doi copiști pe timpul sesiunelor a câte 300 lei pe sesiune sau lei, 1200 pe an.

Al șaselea paragraf, doi stenografi idem lei 1200.

Al șaptelea paragraf, doi servitori a 50 lei unul, iar anual lei 200.

In total acest proiect de budget să ridică la suma de de lei 31,800.

Comisiunea condusă de spiritul de economie de care Statul are trebuință în acest timp, propune o modificare a proiectului, la § 1 să reduce din numărul salariilor de sesiune la câte 20 în loc de 25, ceea ce anual ar da o economie de lei 4000.

La § 2. Cheltuielile de transport, de 1000 lei crede că ar putea fi suprimată căci P. P. S. S. Eparhioți au bilete în permanență, și asemenea s-ar putea da și P. S. Arhierei.

Crede însă că mia aceasta de lei tot ar trebui să figureze în budget, însă pentru cheltuielile materiale de cancelarie, luminat, încăldit, și reparația localului.

Venind la paragrafele unde să stabilește diurnele și retribuțiunile personalului cancelariei, Comisiunea fără a preju-

deca suma alocată de 6800 lei specificată și împărțită cum s'a arătat mai sus, crede că acăsta ar trebui să se regule după prescripțiunile art. 8, din regulamentul interior al S-tului Sinod aliniatul din urmă, unde se dice: amplioiații cancelariei St. Sinod vor fi retribuiți cu diurne analoge cu serviciile lor, pe timpul cât durează sesiunea S-tului Sinod. Diurnele acestea St. Sinod le va fixa prin înțelegere cu d. Ministrul Cultelor.

Conchide dar că proiectul prezentat de biurou cu reducerea făcută de Comisiune, ar fi bine să se ia în discuție de St. Sinod, când va fi present și d. Ministrul de Culte.

Acăstă opiniune cu respect să supune St. Sinod spre a se lăua în deliberare.

Semnată: *Valeriam Römnicénu,*
Innocentie M. Ploșténaru,
Dionisie Craiovénaru,

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu cred că acest proiect de buget să se primească aşa cum e propus de biurou. Cât privește opiniunea emisă de Comisiune prin care fixea zilele unei sesiuni năști fi de parere să se primește, pentru că noi nu putem prevedea durata sesiunei, fiind că uneori am avut trebuință de mai mult de 40 zile — cum a fost sesiunea în care am fixat parohiile, altă data a fost de 20 zile, aşa că sesiunile să se prelungesc sau se scurtează după lucrările cărăi vin la S-tul Sinod. De aceia aş fi de parere să nu se fixeze durata sesiunei, și descendental ce va rezulta negreșit că va trece la casa Statului. Eu cred dar să admiteți proiectul biouroului. Domnul Ministru, cu aceiași bunăvoieță cu care a primit prima propunere, sunt sigur că și pentru acăsta va face tot ce-i va sta prin puțință.

Să pună la vot proiectul de buget aşa cum s'a format de biurou, și S-tul Sinod îl aproba.

P. S. Episcop a Hușilor: I. P. Sântite, mai e o cestiune foarte importantă, aceia a regulației Epitropiilor bisericicești, și eu aş ruga pe S-tul Sinod, ca acăstă cestiune să o reguleze chiar în sesiunea acăsta.

I. P. S. Mitropolit Primat: S-tul Sinod nu a fost sesizat până acum de acăstă cestiune; Când însă propunerea va fi facuta și admisa de S-tul Sinod atunci ne vom ocupa de densa.

P. S. Episcop al Ilușilor: Propunerea este deja facuta în sensul în care am vorbit, și v'ăși rugă să să ia în discuțiuie.

Domnul Ministrul ad interim la Culte: P. P. S. S., Cesiunea Epitropilor bisericești este strâns legată cu o alta cesiune administrativă de ramura laică, cu cesiunea administrației comunelor urbane și rurale; și ori-ce s'ar face în acesta privință, trebuie să ținem seama de organizarea comunelor, care se va face, pentru ca după Legea comunala bisericile comunale să nu fie cum sub controlul primariilor în ce privește partea administrativă. În momentul acesta, colegul meu de la Interne lucreză un proiect de reformă al Legei comunale, al comunelor urbane și rurale. Prin urmăre eu cred că ar fi pre matur, de a se veni la S-tul Sinod cu un proiect pentru reorganisarea Epitropilor bisericești, pana ce mai întâi nu va fi stabilită baza administrației comunale. De aceia v'ăși rugă să amânați discuțiuie acestei cesiuni pâna ce să se fixe noua Lege de organizație comunala, ca în urmă să se pună în concordanță cu organizarea, care să va da comunelor urbane și rurale.

I P. S. Mitropolit Primat: Fără bine. Așa dar acesta cesiune rămâne în suspensiuie, pâna să se face noua Lege comunala.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: I. P. Sântite Președinte; În ședința de alalta-eră cu ocazia unei cereri a D-lui Socec de a începe primii câteva icone de S-tul Sinod, cu acea ocazie, duc vă aduceți aminte, ca am cerut S-lui Sinod să ia o decisiune în cesiunea picturii Bisericei noastre în genere. Tot asupra acestei cesiuni voi vorbi astă-dă. Mie mi se pare că cesiunea picturii noastre în biserică merita totă solicitudinea Episcopatului nostru român. Biserica Română, frica sau putem spune, sora Bisericei celei mari de Constantinopole—a admis că pictura, arhitectura și ornamentează liturgica stilul bizantin, încă din cele dintai timpuri ale apariției acestor arte frumoase în Biserica Creștină. De atunci ele au format obiectul de venerație al poporului român. Cu întristare însă am vedut că de câteva timp acest stil bizantin a început să se goni din biserică și să înlocuiască modeluri noi și necunoscute poporului român, de altminterile modeluri ce în mare parte sunt neconforme cu sentimentul nostru re-

ligios și național. În timpurile noastre de nefericire când țara nu avea conștiință de sine și de cea ce trebuie să aibă și să păstreze, s'a putut permite vânzătorilor de aceste obiecte și pictorilor—mai mult sau mai puțin acreditați în sensul cel bun—sa debiteze marfa lor; țara însă redeșteptata dorește să și revandice tōte drepturile sale și noi astăzi cu bucurie la aceasta evoluțione, care să urmărește în societate. Tot pentru acest motiv s'a dat ființă S-tuluī Sinod, ca el, autoritate înaltă a Bisericii, sa supravegheze mersul Bisericii spre a nu sa abate din calea sa de mai înainte, din calea adevărata a Evangeliei și a decisiunilor părinților Bisericii.

Sântul Sinod dar nu numai e în drept, ci e chiar dator să se îngrijească ca Biserica să rămână nestrămutată în doctrina Divinului seu fondator, și sa păstreze așezările și decisiunile Sinodelor. Pentru înlesnirea sentimentului religios, sau mai bine spus pentru a pironi acest sentiment și mai mult al legă de persoanele cără se adorează și se veneră în Biserica încă din cele mai vechi timpuri, Biserica a deschis porțile sale artelor frumos și anume: picturăi, arhitecturăi și ornamenteațiunei. Prin aceste arte ea a transmis generațiunilor viitoare imaginea vie a Dumnezei și a tuturor eroilor Bisericii.

Acestea constatate, găndesc că necesitatea conservării stilului bisantin să impune de sine stătătoare; și S-tul Sinod care este dator să păstreze tesaurul sacru aşa după cum l-a în bogățit Biserica și Sinodele, e dator totodata să supravegheze ca nimic străin să nu se introducă în Biserica. Pentru aceia am cerut alalta-erii ca S-tul Sinod să exercite un control prin P. P. S. S. Episcopii asupra picturăi, care de aici înainte să se va introduce în Biserică, și nu numai asupra picturăi ci și a arhitecturăi și ornamenteațiunei. În acest sens dați-mi voie să fac propunerea următoare:

Propunere.

Sânta noastră Biserică cea drăptă măritore de răsărit, gloriosă de învețătura Dumnezeescului său fondator, cum și de tradițiunile și așezările sale, a lucrat în tōte chipul la înțărirea sentimentului religios printre popore și la mantuirea sufletelor lor.

Dorind a ține pironită vederea și simțul fiilor săi asu-

pra Dumnezeirei și Sântilor ; Ea a deschis artelor frumose porțile sale și a transmis posteritatei icôna vie a tuturor persoanelor Sânte, cărî sunt în adorațiune și venerațiune la popoarele creștine.

Sub-semnațiū :

Considerând pictura bizantină și împreună cu dênsa și pe cele alte arte frumose, ca fiind singurele întru a reprezenta cu splendore, magnificență și cuvioșie persoanele cele mari și sânte ale religiunii creștine și a întreține în popor adevăratul sentiment religios ;

Avînd în vedere că artele frumose bizantine au fost introduse în Biserica noastră Română, încă din cele dintâi timpuri ale aparițiunei lor, și prin acesta deprinderea poporului nostru cu ele și apropierea lor de cătră artiștii și artișanii noștri Români ;

Vădend cu durere góna tacită ce să aduce acestor arte spre ale scôte de prin biserici și ale înlocui cu altele noi și necunoscute poporului nostru.

Vădend marea afuentă de tot felul de icône streine, cărî au inundat țara din tóte părțile ;

Vădend că prin unele biserici să fac zugrevele și să întrăbuințeză arhitectură, iar prin casele românilor creștinî să introduc icône cărî sunt departe de a înfătișa dupre cum să cade imaginea Dumnezeirei și chipurile Sântilor, din vechea și păzita de Dumnezeu Biserică a Românilor ;

Vădend că ornamentațiunea bisericescă în genere, ce să introduce de cât-va timp este lipsită aprópe și de cerințele artistice și cele liturgice ale ritualului nostru, și prin urmare departe de a ajuta geniul cultural al poporului român întru desvoltarea sentimentului său religios și național ;

Și dar, temându-ne ca nu cum-va prin introducere de noi arte în Biserică și prin casele creștinilor, să să zdruncine drépta credință în popor, și în el însuși, rugam pe St. Sinod să ia dispozițiunile următoare :

I. P. P. S. S. Episcopii Eparhioi să supravegheze cu dinadinsul în juridicțiunea lor ca, pictura, arhitectura și ornamentațiunea care să va introduce de acum înainte, fie prin bisericile cele vechi, fie prin cele noi sau reînnoite, să fie conforme stilului bisantin deja în us în Biserica noastră Română autocefală, drept măritore de răsărit.

II. Să pună îndatorire preoților și Epitropilor tuturor

bisericilor ca, înainte de a să contracta zugrăvirea vreunei biserici, să să presinte la aprobarea prealabilă a Chiriarhiei tablourile ce au să să introducă în biserică cu modelurile lor de zugrăvelă.

Aceeași regulă să va urma și în ceea ce privește arhitectura și ornamentea bisericilor.

III. Să oblige pe preoți a nu primi în biserică spre sănătire de cât numai icone, cari sunt aprobată și recunoscute de Chiriarhie sau esite din atelierele pictorilor noștri români, cunoscuți și probați cel puțin de doi sau trei Chiriarhi ai ţării.

Icōnele cele nesănătite după ritualul sântei nóstre Biserici, să vor scôte cu încetul de prin casele creștinilor prin influența morală a preoților, și în locul lor să li se recomandă cele autorisate de Chiriarhie.

IV. Să céră autorităților județelor ca să îndatoreze pe primari, a respecta și ei din parte-le dispozițiunea de mai sus și a nu îngădui vînđare de icone și obiecte sacre în cuprinsul administrației lor, rămânând ca aceste obiecte creștinești să li se procure numai prin biserică parohială.

V. Prescurile să vor fabrica de către femei creștine pișote sau numai de creștini

VI. Abaterea de la dispozițiunea a două de mai sus va atrage pentru preot caterisirea, și pentru Epitropi distituiră și darea lor în judecată, spre a despăgubi parohia de sumă cheltuită cu o pictură, arhitectură și ornamentea contrară dispozițiunilor Bisericei nóstre Române autocefale, adăptate măritore de răsărit.

~~În Noul~~ Biserica a cărei pictură, arhitectură și ornamentea să a făcut contra acestor dispoziții, este și rămâne închisă.

Ob. ~~În Noul~~ Abaterea de la dispozițiunea a treia să va pedepsi - înămuirea parohiei pe 3 luni, 2-lea cu oprirea pe un an, și 3-lea cu interzicerea

:

iu ேங்கென்டுமா கூ

ia ~~இணையிலீஸ் பெர்ஸனேஜ் எபிஸ்கோபி : Ghenadie al Rîmnicului,~~
~~எலியூனிபல் ஹெஸ்டிக் பார்தெனீ அல் டுனாரீ டெ-ஜோ.~~

கூ பிரைட்டிஸ் பிரைட்டிஸ் : Calistrat Bîrladenu, Gerasim Pitești, Ioanissiu Potești, Ionie Ionichie Bacănu, Valerian Rîmnicenu, Ieremiu Galbeniști, Dosoteiu Botoșenenu.

e

1889 Noembre 22.

Acésta este propunerea mea său mai bine dîs nu a mea, ci aprópe a întreg S-tului Sinod, căci este iscalita de un numér de 10 P.P. S.S. membrí. Rog pe S-tul Sinod sa primeasca acésta propunere pentru intărirea Bisericei nóstre.

I. P. S Mitropolit Primat: Mai cere cine-va cuvîntul?

P. S. Arhieră Ioanichie Bacaoanul: Numař asupra unui punct cer cuvîntul spre a mi se da o explicație.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dar P. S. Vóstră atî sub-scris propunerea.

P. S. Arhieră Ioanichie Bacaoanul: Da, am sub scris'o, fără însă ca s'o citesc, fiind-ca am avut multă confiență când am vîđut că este acoperită de atâtea semnături, și știam că acésta propunere e fôrte bună. Cer însă explicaționi numai asupra unui punct. Așî voi sa întreb ve P. S. Episcop al Dunarei de-jos : Care stil de pictură bisantină din Biserica sa'l adoptăm, cel de la început de la Constantin cel mare pana la Iustinian, sau cel care a fost de la Iustinian pana la începutul luptei contra icônelor, pentru că la început pictura bisantina în timpul lui Coustantin, a avut un stil frumos, dar sub Iustinian a fost pictura cea mai elegantă; iar în timpul luptelor pentru icône degenerase cu totul. Cer dar sa să fixeze care stil sa fie, acela care este mai elegant din timpul lui Iustinian, iar nu cel din urmă, caci în urma după Iustinian pictura ajunsă un fel de mânjitură.

P. S. Episcop al Rîmniculuř: Am cerut cuvîntul, ca să declar de la început ca sunt pentru propunerea P. S. Episcop al Dunarei de-jos. În adevăr I. P. Sânșite, noi cu toți, cari avem administraționa bisericescă, cunoștem ca sunt biserici cari să construesc în mod neregulat, și cea ce să numește pictură și ornamentea bisericescă, numai ornamentea și pictură nu este; și ti să sfăsie inima când veđi expresiunile acestor arte din bisericele de pre la sate ca ajung a fi niște caricatură. Am dîs și o mai repet încă odată, sunt pentru propunerea P. S. Episcop al Dunarei de-jos ca aceste lucruri să să reguleze odata. P. S. Ioanichie Bacaoanul ar voi bucuros, ca să fixăm în asemenea materiil stilul bisantin, care să să aiba în vedere pe viitor. Dar tot P. S. Sa să preocupă spunêndu-ne, ca în stilul bisantin fie pictural, fie arhitectonic, sau ornamen-tativ, au fost mai multe direcționi, mai multe școle. Da ! și eř o recunoșc acésta; dar pentru noi Români, pentru

Biserica năstra, care nu începe viața sa bisericescă astă-dă; pentru noi Sinodul de astă-dă, care suntem datoră sa facem numai o continuare a vieței năstre bisericești, starea lucrurilor să limpezește forte ușor. Noi nu suntem ținuți să primim în aceste arte stilul cutare sau să primim pe a lui Iustinian, cum se dicea mai adiniore. Acest stil este prea departat de epoca năstra, și în cele ale picturii iconoclastii aș venit după Iustinian... Noi avem stilul bisantin, introdus în Biserica năstra cu mici modificări, ceea-ce să întâmplă în istoria ori-carei arte. Acum ca este o mica schimbare în Biserica năstră nu face nimic; acăsta este partea năstra românescă. Uneori am înclinat către un stil alte-ori către altul. Numai departe, de cât iconele cari să află înaintea năstra (arată iconele D-lui Socec), la ce stil le putem tacsa? Si apoi putem noi să stim, care este particularitatea unui stil bisantin pictural din veacul al VI-lea? Dac și eu cu P. S. Ioanichie Băcaonu stil bisantin, dar allegerea acestui stil rămâne la Episcopul priveghetor—sau cum îl numește P. S. Episcop al Unariei de-jos, pândar și apostol. Mulțemita lui Dumnezeu, am trait destul și bisericește, și prin mănăstirile și bisericele năstre să află destule modele de ale acestor arte, din care Episcopul, allegând pe cel mai propriu și mai bisericesc, să împuna zugravilor noștri și să le dică: dupre acest model are să să lucreze cutare sau cutare iconă. Mai mult, eu îndrăznesc să dică, ca sunt nuanțe deosebitore chiar între stilurile picturale, ornamentative și arhitectonice, întrebunțate de Olteni, Munteni și Moldoveni; și aceste nuanțe deosebitore să găsesc nu numai în viața lor bisericească, dar și în cea ico-nomică și casnica. Este tot-dăuna ceva deosebitor între o turlă model de biserică moldovenescă, pe care deosebire nu o veți gasi nică la Olteni nică la Munteni. Acăsta arată individualitatea năstră. Si când noi cerem, ca modelurile de pictură, arhitectură și ornamentațiiune să să prestabilăsească de Episcop, acăsta însenmăza, că noi cerem, ca Episcopul să privigheze, ca aceste arte să nu schimbe întru nimic din stilul lor național; mai mult, ele să arate chiar deosebirile fiecăria localității. Așa a trăit până acum Românu nostru bisericește și datoria năstră este să priveghem ca și de acum să traiască tot astfel; adeca să alătă de basă stilul bizantin cu nuanțele lui deosebitore românesti.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea des-

voltată de P. S. Episcop al Dunărei de-jos.

—Sântul Sinod o primește în unanimitate,

(In acest moment Domnul Ministrul ad interim la Culte țesă din sala ședințelor).

I. P. S. Mitropolit Primat: Suspend ședința pentru 10 minute.

—La redeschidere să dă cuvântul P. S. Episcop al Rîmnicului.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: I. P. Sânțite Președinte, am cerut cuvântul sa rog pe S-tul Sinod, ca propunerea votata de noi acum, să se tipărească în formă de decisiune a S-tului Sinod, prin frontispiciul jurnalului „Biserica Ortodoxă Română“ timp de un an de către, și iată pentru ce: Sunt dispozițiuni, în acăstă propunere care privesc pe Epitropii bisericelor și pe preoți, pentru a cărora neobservare noi îi facem responsabili. Nu este drept ca noi să luăm hotărâri și să le lasam necunoscute unor omeni, carii în cas de abatere pot să fie dați în judecata.

— Să pune la vot acăstă propunere și St. Sinod o aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat : Avem mai multe rapórte relative la calugariră. Rog pe P. S. Raportor al Comisiunii de petițiuni, să bine-voiască a le da cetire.

P. S. Arhierul Valerian Rîmnicenii cetește raportul Comisiunii de petițiuni prin care lasă la aprecierea S-tului Sinod, de a să admită tunderea în monachism a soarei Ana I. Moraru din monastirea Tiganești, în etate de 36 ani.

— Sântul Sinod aproba calugărirea numitei surori.

Idem cetește raportul pentru tunderea în monachism a fratelui Gheorghe Petrea, în etate de 43 ani din monastirea Căldarușani, prin care conclide a să aproba călugărirea numitului frate.

— Sântul Sinod aproba.

P. S. Ionichie Bacaonul cetește raportul Comisiunii de petițiuni prin care conchide a să admită în schimă monahică. 1). Fratele Avraam Ionescu în etate de 39 ani. 2). Pr. Gheorghe Mirodot de 70 ani, 3). Ioniță Constantinescu de 68 ani, 4). Nicolae Anton de 40 ani, toți aflațorii în monastirea Cernica, având îndeplinite formalitățile cerute de regulament.

— Sântul Sinod aproba călugărirea menționatilor frați.

P. S. Episcop al Dunării-de-jos cetește raportul Comi-

siunei de petițuni, prin care conchide a să aproba calugărirea surorilor Elena Popazu de 68 ani și Marghiola Mincu Marcu de 54 ani, ambele din monastirea Samurcăsești, Eparhia S-tei Mitropolită a Ungro-Vlahiei, având îndeplinite toate formalitățile cerute de regulament.

— Sântul Sinod aproba calugarirea numitelor surori.

Idem cetește raportul Comisiunel de petițuni prin care conchide a să recunoște calugăriarea fratelui Stoian Dragăan de 88 ani din monastirea Ghighiu, călugăr în casă de boliță, având îndeplinile formalitățile cerute de regulament.

— St. Sinod recunoște calugărirea numitului frate.

Idem cetește raportul Comisiunel de petițuni prin care conchide a să recunoște călugăriarea soarei Maria Nicolescu de 26 ani, din monastirea Zamfira din Plaiul Prahova, Eparhia S-tei Mitropolită a Ungro-Vlahiei, călugără fiind grav bolnavă, dându-i-se numele Magdalena.

— Sântul Sinod recunoște călugărirea numitei surori.

Idem cetește raportul Comisiunel de petițuni prin care conchide a să admită călugăriarea suorei Salonia Stârcu de 40 ani, din monastirea Vîforata și a suorei Flórea Mihailescu de 60 ani, din monastirea Nămaestii, Eparhia Sântei Mitropolită a Ungro-Vlahiei, având îndeplinile formalitățile cerute de regulament.

— Sântul Sinod le aproba.

Idem cetește raportul Comisiunel de petițuni prin care conchide a să admită în monahism fratele Nicolae Obrejanu, de 27 ani, din monastirea Caldarușani, Eparhia s-tei Mitropolită a Ungro-Vlahiei.

— S-tul Sinod aproba călugărirea numitului frate.

Idem cetește raportul Comisiunel de petițuni prin care conchide a să aproba calugăriarea suorei Paraschiva Haniciu de 54 ani, din monastirea Dintr'un lemn, Eparhia Sântei Episcopiei a Rîmnicului.

— S-tul Sinod aproba.

Idem cetește raportul Comisiunel de petițuni prin care conchide a să admită tunderea în monahism a suorei Maria Cotora de 41 ani, a suorei Eva Gheorghe Stoica de 70 ani, ambele din monastirea Văleni Județul Argeș, cum și a să recunoște călugăriarea suorei Ioana Mihai Diaconu Dinu de 50 ani tot din monastirea Văleni, călugărită fiind pentru caz de boliță.

— Sântul Sinod aprobă concluziunile raportului.

Idem citește raportul Comisiunei de petițiuni prin care conchide a să admită călugărirea fratei Ioan Purcaru de 59 ani, din monastirea Polovraci Eparhia Rîmnicului.

— St. Sinod aprobă călugărirea numitului frate.

Idem citește raportul Comisiunei de petițiuni prin care conchide a să aproba tunderea în monahism a surorilor:

1) Maria Constantinof de 42 ani, 2) Ecaterina Popa de 41 ani, 3) Maria Tudor de 43 ani, 4) Tasia I. Diaconu de 41 ani, 5) Sultana Barba-Nouă de 43 ani, 6) Vasilica Dumbravă de 43 ani, toate din monastirea Adam Eparhia Hușilor, având îndeplinite toate formalitățile cerute de regulament.

— St. Sinod aprobă călugărirea numitelor surori.

P. S. Valerian Rîmniceniu raportor, citește raportul Comisiunei de petițiuni prin care conchide a să recunoască tunderea în monahism a suorei Zoița V. Ciocan de 56 ani, din monastirea Agapia, călugărită pentru cas de băla.

— St. Sinod recunoște călugărirea numitei surori.

Idem citește raportul Comisiunei de petițiuni prin care conchide a să amâne tunderea în monahism a fratei Demetru Fasole, din schitul Isvorale sau Crasna județul Prăhova.

— St. Sinod aprobă concluziunile raportului.

Idem citește raportul Comisiunei de petițiuni prin care conchide a să aproba călugărirea surorilor; Ecaterina Stamatopol de 60 ani, Ana Lepădatu de 40 ani, Aglaia Sandu de 40 ani, și Elisabeta Gafencu de 41 ani, din monastirea Agaftonu Eparhia S-tei Mitropoliei a Moldovei, având îndeplinite formalitățile de călugăriri.

-- St. Sinod aprobă călugăriarea numitelor surori.

P. S. Episcop al Hușilor : I. P. Sântite, s'a făcut cunoscut în particular D-lui Ministrul Cultelor necesitatea pentru retipărirea Cărților bisericești, și prin urmare pentru prevederea prin budget a subvențiunii de mai naînte. Nu ar trebui ca să se facă și mijlocire oficială de către însuși St. Sinod? Pre lângă acesta mai sunt și alte paragrafe cari s'au suprimat din budgetul anului curent finanțiar, ca de exemplu salarele predicatorilor de pe la Mitropolie și Episcopie, servitorii neapărat trebitorii de pe la Seminarii etc.

P. S. Arhierul Ioanichie Bacăoanu : Servitorii s'a u prevedut în proiectul de budget al anului viitor.

P. S. Episcop al Hușilor: Nu știu despre acăsta ; dar întreb : nu ar fi de nevoie ca să repetăm cererea făcută către D-l Ministrul Cultelor în anul trecut, ca să pună la loc tot ce s'a suprimat din bugetul Cultelor pe anul acesta ?

I. P. S. Mitropolit Primat: Primesc și eu propunerea făcută de P. S. Episcop al Hușilor, adică de a se repeta mijlocirea către Guvern pentru a se pune în bugetul anului viitor, ceea ce s'a suprimat în anul acesta din bugetul Cultelor. Sa ia act de propunerea P. S. Voastre și cu aprobația Sfântului Sinod, se va face cuvenita adresă din partea biouroului.

— St. Sinod aprobă.

Şedința se ridică, anunțându-se cea viitoare pe mâne 23 Noembrie orele 9 a. m.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar, Gerasim Piteștenu.

Şedința din 23 Noembrie 1889.

Şedința se deschide la ora $9\frac{3}{4}$ a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

Se face apelul nominal și răspund prezenți 11 P.P. S.S. membri, fiind 5 absenți și anume : I. P. S. Mitropolit al Moldovei și P. P. S. S. Arhiepiscop Innocentie Ploășteanu și Dionisie Craioveanu absenți nemotivați ; P. S. Episcop al Romanului bolnav și P. S. Ioniție Bacaonul în congediu.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. P. S. S-Lor, pentru că nu suntem în numărul cerut de regulament nu putem tine o ședință. Ridică dar ședința anunțând pe cea viitoare pe mâne, Vineri orele 9 a. m.

— Ședința se ridică.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar, Gerasim Piteștenu.

Şedința din 24 Noembre 1889.

Şedința să deschide la orele 9 și jumătate a. m. sub președința I. P. S. Mitropolit Primat.

—Să face apelul nominal și răspund prezenți 12 P. P. S. S. membri fiind 4 absenți și anume: I. P. S. Mitropolit al Moldovei și P. S. Dionisie Craiovénu absenți nemotivați. P. S. al Romanului bolnav și P. S. Ionichie Bacăonul în congediu.

—Să citește sumarul ședinței de la 22 ale curentei.

P. S. Episcop al Rîmniculu lui: În ședința de alătăerii am votat propunerea, facută de P. S. Episcop al Dunărei de-jos și îscălită de mai multă P. P. S. S. membri ai S-tului Sinod în privința picturei, arhitecturii și ornamentează unei bisericești. Tot atunci ești am cerut că aceea propunere să primește forma unei decisiuni a S-tului Sinod, și ca atare să să publice în frontispiciul revistei „Biserica Ortodoxă Română“ în timp de un an. Astăzi însă după ce am reflectat asupra acelei propunerii, vin a ruga din nou pe S-tul Sinod, ca acestei decisiuni să i dam formă chiar de regulament, și iată pentru ce: Dacă cuprinderea acestui act s-ar adresa numai la membrii clerului, forma de decisiune a S-lui Sinod ar fi prea de-ajuns pentru punerea ei în aplicație. Dar noi știm, că în decisiunea noastră sunt dispoziții, care privesc pe primari și alte autoritați civile, și aceste autoritați pentru a se mișca și a fi la înalțimea lor, ar trebui să decret Regal. De aceea, eu rog pe S-tul Sinod ca acestei decisiuni să i se dea formă de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dacă acăsta păreră a P. S. Episcop al Rîmniculu lui să primește, urmăză ca toti P. P. S. S. membri să o subsemneze.

Vocă: Primim.

—Să pună la vot propunerea P. S. Episcop al Rîmniculu de a să transformă decisiunea în regulament, și S-tul Sinod o aprobă în unanimitate.

—Să pună la vot sumarul ședinței de la 22 și să se aproba.

—Să pună la vot procesul-verbal al ședinței de la 23 ale curentei și să se aproba.

I. P. S. Mitropolit Primul: Intrăm în ordinea dilei. La ordinea dilei avem raportul Comisiunii relativ la proiectul de lege pentru facultatea de Theologie și 2 raporte

pentru calugaririi. Să începem mai întai cu raportul facultății de Theologie ca cel mai important.

P. S. Episcop al Dunării de-jos citește urmatorul raport:

Inalt Prea Sânțite,

In urma însarcinarei date de S-tul Sinod în ședința de la 16 currenț, comunicată prin adresele №. 97, sub-semnatuș intrunindu-ne în Comisiune sub Președinția P. S. Episcop al Rîmnicului, și conform votului S-tului Sinod consultând și pe profesorii facultății de Theologie, am elaborat anexatul proiect de Lege pentru facultatea de Theologie, care cu tot respectul îl supunem deliberarei S-tului Sinod.

Cât pentru proiectul de reorganisare al Seminarilor, Comisiunea și va prezenta lucrarea sa în sesiunea viitoare.

Președinte, *Ghenadie al Rîmnicului.*

Membri: *Silvestru al Hușilor, Parthenie al Dunării de-jos.*

ESPUNERE DE MOTIVE.

Știința despre Dumnezeu, ocupându-se de universalitatea principiului său, își are partile sale abstracte, elementele sale constitutive, care compun un întreg sir de științe, știință care se desvoltă în facultatea de Theologie. Trebuie unei asemenea facultăți la popoarele cu o cultură mai veche, a fost simțita înaintea celor-lalte facultăți, și aproape toate Universitățile în organizația lor au început cu facultatea de Theologie, urmând după aceasta, cea de litere, drept, știință etc. Noi însine în reorganisarea culturei noastre celei noi, am început tot cu facultatea de Theologie pe lângă Universitatea din Iași, dar din împrejurările ea a încetat și trebuie că ei să simță mult pe lângă Universitatea din București, unde un număr de mai mulți profesori împinsă de trebuință științifică a acestei ramuri culturale a omenirei, au început cursurile theologice pe lângă Universitatea din București în mod gratuit și sprijiniti numai de adevărații doritori ai culturei Bisericii noastre. De la 1884 însuși Statul s'a convins de acăstă trebuință și prin legile sale financiare, adică prin bugete, a prevăzut regulat onorariile și acestor

profesorii; în fie-care an s'a tot adăos câte o catedra de theologie, până la definitiva ei complectare, aşa că la sfîrşitul anului școlar încetat, facultatea de Theologie de pe lângă Universitatea din Bucureşti, așa cum primii săi absolvenți ai cursurilor înalte Theologice, din care doi au și obținut în virtutea regulamentului provisoriu al facultăței, titlurile de licențiat în Theologie. În cît astă-dî Universitatea din Bucureşti cu facultatea de Teologie să cum a bine-voit Majestatea Sa a o numi într'o ocasiune solemnă „alinatorea suferințelor sufletești ale omului“ este de fapt o Universitate complecta; își are licențiații ei și în Theologie; îi lip-ește însă numai Legea organică, care să dea ființă legală și acestei facultăți, egalând-o în drepturi și datorii cu cele-l-alte surorii ale ei, din numita Universitate.

Facultatea de Theologie, astă-dî se impune Statului Român și ca o trebuință socială, reclamata de legile noastre positive și de nevoiele în bunătățirei sărăcilor nostru parochial. Legea Organica a Sărbătorii Bisericii pentru alegerea Mitropolitilor și a Episcopilor, precum și pentru constituirea St. Sinod cere la art. 2 al. 4, ca de la 1892 în treptele de Episcop și Mitropolit să intre numai persoanele cu titluri Theologice; și aceste titluri, este mult mai bine și mai în interesul țărei de a fi date de catre o Universitate Română și emanate în virtutea unei legi, conforme constituției noastre. Însuși în bunătățirea sărăcilor clerusului nostru parochial reclamă, ca preutul în predarea cuvîntului lui Domnului să fie egal nu numai în nivelul său cultural cu cele-l-alte clase ale societății noastre; mai mult încă, cultura lui trebuie să aibă timbrul deplinei legalități a Statului, și diplomele în Theologie să aibă același valoare și aceleiasi drepturi sociale, ca toate diplomele celor l-alte facultăți din Statul Român.

Sunt dispozițiunii în alăturatul proiect de lege ca cele cuprinse în art. 4, 8, 10 și 12 (transitoriul), rezultate numai din principiul fundamental al științelor Theologice, care principiu este și trebuie să rămână neclintit și al căruia supraveghetor după constituția și Legea Organica a Sărbătorii Bisericii, este numai St. Sinod. Daca St. Sinod prin art. 4 și 12 și-a rezervat dreptul de a participa la facerea concursurilor și la numirea profesorilor, acesta a făcut-o numai și numai de a nu se fură între profesorii

acestei facultăți persoane de credințe streine S-tei noastre Biserici, și tot pentru același cuvânt prin art. 8 s'a pus facultatea sub nemijlocita privighere a St. Sinod; iar prin art. 10 St. Sinod ține de a se revisui regulamentul de disciplina al facultății, pentru ca nu cum-va și aci să se introduca dispozițuni contrare S-telor Canóne.

In sfîrșit prin art. 9 din proiect, St. Sinod își rezervă și dreptul de judecată asupra abaterelor corpului facultăței Theologice pentru cuvintele exprimate chiar prin alieniatul întaiu al aceluiași articol. Si în adevăr ori care altă instanță afară de St. Sinod, nu e în stare de a aprecia și judeca adevărata valoare a abaterilor de la învățatura, tradițiunile și așezările S-tei noastre Biserici. Pentru ori-ce Biserica creștina și în particular pentru Biserica noastră cea drept măritore de răsărit, învățatura, tradițiunile și așezările ei sunt obligătoare pentru tot creștinul și cele mai mici schimbari ne pot duce la eterodocsie.

Președintele Comisiunii Ghenadie al Rîmniculu

Membrii: Silvestru al Hușilor, Parthenie al Dunărei de-jos.

PROECT DE LEGE.

Art. 1. Facultatea de Theologie de la Universitatea din București, are aceleași drepturi și privilegi ca și cele-lalte facultăți, și se recunoște de persoana juridica.

O alta facultate Theologica să va înființa mai târziu și la Iași.

Art. 2. Studiile ce să propun la facultatea de Theologie sunt:

- a). Enciclopedia și Metodologia studiilor Theologice.
- b). Limba ebraica, Arheologia biblica și cea Eclisiastică.
- c). Exigisa și Introducerea în cărțile Vechiului Testament.
- d). Ermineutica biblica și Gramatica idiomului în care sunt scrise cărțile Vechiului și Noului Testament.
- e). Exegesa și Introducerea în cărțile Noului Testament.
- f). Istoria Eclisiastica și Istoria Bisericii române.
- g). Patrologia și Istoria Dogmelor.
- h). Theologia Dogmatică.
- i). Theologia Morala.

j) Theologia Practică: Pastorala, Liturgica, Omiletica și Catihetica.

k). Dreptul Canonice.

Aceste studii se propun în curs de patru ani.

Studentii facultăței de Theologie vor fi obligați a audia:

- 1) La facultatea de Litere, cursurile: d-a Filosofie, limba Elena, limba Latina, Istoria Universală și Istoria Românilor;
- 2) La facultatea de Drept: Dreptul roman și 3) la facultatea de Medicina: Medicina legală.

Art. 3. Gradul ce conferă facultatea de Theologie, este de Licențiat în Theologie.

Ea va putea confiere însă și titlu de Doctor în Theologie, *honoris causa*.

Art. 4. Pentru numirea profesorilor facultăței, juriul examinator se va compune din profesorii definitiv ai facultăței, sub președinția unui membru delegat al S-tului Sinod. Juriul examinator înaintează prin Președintele său S-tului Sinod rezultatul concursului. Sântul Sinod aproba sau căsează rezultatul. În casul întaiu el recomandă Ministerului Cultelor și Instrucției Publice, pe candidat.

Art. 5. Aspiranții la catedrele vacante, pe lângă condițiunile prevăzute în legea Instrucției Publice, vor trebui să fie membri ai S-tei noastre Biserici, drept maritore de răsărit.

Art. 6. Doctrina creștină, tradițiunile și așezările S-tei noastre Biserici drept maritore de răsărit, se vor predă, învăță și profesa cu religiositate de profesorii și studenții facultăței de Theologie.

Art. 7. Profesorii ca și studenții facultăței de Theologie datoresc apărare și respect S-tei noastre Biserici, și trebuie să arate prin însuși exemplul vieții lor că sunt membri zelosi ai Bisericei.

Art. 8. Facultatea de Theologie stă sub nemijlocita apărare și supraveghere a S-tulu Sinod.

Art. 9. Pentru abaterile de la învățătura, tradițiunile și așezările S-tei noastre Biserici, profesorii facultăței de Theologie sunt justificabili înaintea unui juriu instituit ad-hoc de S-tul Sinod.

Licențiații ca și studenții în Theologie sunt justificabili înaintea Corpului profesional al facultăței.

Juriul decide în prima instanță despre culpa sau necul-

pabilitatea acusatului. În cas de culpabilitate decisiunea să pronunță cu drept de apel la Sântul Sinod.

Art. 10. Un regulament elaborat de corpul profesoral al facultăței, revădut de S-tul Sinod și sanctionat de Majestatea Sa Regele va regula mersul facultăței.

Art. 11. Pentru orice alte cestiuni neprevăzute în legea de față, să se urmă conform legiei Instrucțiunei publice.

Art. 12. Pentru aceasta unică și singură dată S-tul Sinod recomandă Ministerului Cultelor și Instrucțiunei Publice pentru numirea definitivă dintre profesorii actuali, pe cei prevăzuți în tabloul anexat pe lângă aceasta lege.

(Semnată): I. P. S. Iosif Mitropolit Primat.

P. S. Episcop Ghenadie al Rîmniciului.

" " " Inocentie Buzen.

" " " Silvestru al Hușilor.

" " " Ghenadie al Argeșului.

" " " Parthenie al Dunării de-jos.

" " " Arhiereu Jeremia Gălațenu.

" " " Valerian Rîmnicenu.

" " " Calistrat Bîrlădenu.

" " " Innocentie M. Ploșteniu.

" " " Gerasim Piteștenu.

" " " Dositeiu Botoșanenu.

TABLOU

de

Numele și pronumele profesorilor recomandanți de St. Sinod Ministerului Cultelor și Instrucțiunei Publice, pentru a fi numiți definitiv la catedrele facultăței de Teologie.

1. P. S. Archiereu Gerasim Piteștenu.

2. D-l Dr. Barbu Constantinescu.

3. " " Niculae Nitulescu.

4. D-l Constantin Erbicenu.

5. D-l Dr. Ión Coroň.

6. Pr. Cuv. Archim. Dr. Pimen Georgescu.

7. Cucer. Econ. stavrofor, Dr. Al. Mironescu.

Semnată: I. P. S. Iosif Mitropolit Primat.

P. S. Episcop Ghenadie al Rîmniciului.

" " " Inocentie Buzen.

<i>P. S. Episcop Silvestru al Hușilor,</i>	
" "	<i>Ghenadie al Argeșului,</i>
" "	<i>Parthenie al Dunăreț de-jos,</i>
" "	<i>Archiereu Ieremia Galațenă,</i>
" "	<i>Valerian Rönnicenă.</i>
" "	<i>Innocentie M. Ploieștenă</i>
" "	<i>Calistrat Bărladenă,</i>
" "	<i>Gerasim Piteștenă,</i>
" "	<i>Dositeiu Botoșanenă.</i>

(Apoi adaoga). Aceasta fiind luarea Comisiunei. eū cu respect o supun la aprobarea St. Sinod spre a delibera asupra ei și a decide cele ce va crede de cuviință

I. P. S. Mtropolit Primat : P. P. S. S. Discuționea generală este deschisă.

P. S. Episcop al Rîmniculuř : Cer cuvântul în discuție generală.

Nu am nimic de observat asupra proiectului, ce ni s'a cetit și la elaborarea cărui am luat și eu parte. Asupra art. 10 din proiect unde se vorbește de un regulament, care are să conduca mersul facultatei de Teologie, am de făcut o observație. Mie mi s'e pare, și acesta o supun la aprecierea St. Sinod, ca și acolo St. Sinod ar fi trebuit să aiba privigherea sa, să elementul de a s'e lucra un asemenea regulament. Vă aduceți aminte că după propunerea făcută de noi în Comisiune, s'e dice ca un regulament elaborat de corpul profesoral va desvolta mersul acestei facultăți. Eū aș propune St. Sinod, ca acest regulament să s'e facă de corpul profesoral în unire cu o Comisiune, alături Sântul Sinod.

P. S. Arhiereu Gerasim Piteștenă : Sunt dator, ca Decan al facultăței de Theologie, să aduc la cunoștință St. Sinod că facultatea de Theologie poseda un asemenea regulament lucrat de corpul profesoral, la care și eū nu ca membru al St Sinod dar ca decan am luat parte ; regulamentul acesta a fost aprobat de consiliul de miniștri, supus sanctiunii Majestăței Sale Regelui și promulgat în Monitorul Oficial în ziua de 14 Iunie 1888. Dupa acest regulament noi ținem examenele, și tot în puterea acestui regulament studenții depun examenele anuale și generale, și capătă titlurile. Prin urmare sunt în contra propunerei făcute de P. S. Episcop al Rîmniculuř, fiind că există un asemenea regulament lu-

crat de corpul profesoral, și care întrunește întocmai condițiunile cerute de P. S. Sa. Sântul Sinod nu are de căt să recunoască acel regulament.

P. S. *Episcop al Dunăreſ de jos*: Eu găsesc propunerea P. S. Episcop al Rîmnicului fără logică și fără dréptă; și îi mulțumesc pentru acésta. Nu este vorba de a să introduce cestiuni mari la art. 10, ci dacă s-ar putea găsi un termen prin care să să specifice că acest regulament elaborat de corpul profesoral, să fie revizuit de Sântul Sinod și sanctionat de Majestatea Sa Regele. Iată dar ca nu să cere nimică mai mult, de căt că acest regulament să trăcă prin oficiina S-lui Sinod, ca în acest mod să se vadă dacă prin dispozițiunile coprinse în el nu înfrângă puterea legei. Cât pentru ceea ce spune P. S. locotenent de Argeș că există un regulament al facultăței, noi nu știm, eu îi răspund însă că ori-ce regulament ca să poată exista, trebuie să aibă o bază legală. Dar regulamentul actual neavând o bază legală, el poate fi modificat de cel întâiui Ministru, fiind că facultatea de Teologie nu este recunoscută în mod legal, și după cum Ministrul de atunci a putut să dică Profesorilor: face-ți un regulament și mergeți după el până ce facultatea să va recunoaște prin lege, tot astfel poate să dică, după ce să va vota legea, că regulamentul nemai fiind conform cu legea, profesorii să bine-voiască și revisui și să l pună în concordanță cu legea. Ei bine, în asemenea caz corpul profesoral, nu numai că nu va putea să deschidă gura, ci va face ceea ce i-se cere. Prin urmare este bine ca un asemenea regulament să fie supus și la revisuirea S-lui Sinod, și în urmă să fie sanctionat.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Am cerut cuvântul să răspund P. S. Gerasim Piteștenu și să arăt că propunerea mea să deosebește de vederile P. S. Sale. P. S. Sa a lăsat să să înțeleagă, că regulamentul care l are astă-dăi facultatea de Theologie întrunește toate condițiunile propuse de mine; dar P. S. Episcop al Dunăreſ-de-jos ne-a arărat că acest regulament este lucrat în niște condițiuni escepționale; adică că acela e un regulament făcut cu anticipație înaintea legei. P. S. Gerasim Piteștenu, mai dice că acel regulament este făcut de un membru al S-lui Sinod; și eu îi răspund că acel regulament este făcut de un profesor al facultăței, de Decanul ei, și nu de P. S. Piteștenu, care n'a avut nică o însărcinare din partea St. Sinod pentru a-

césta. Acum, dacă acest regulament va fi în concordanță cu proiectul nostru de lege, S-tul Sinod îl va revedea numai cu votul. Astă-dî acel regulament, recunosc și eu, își are totă puterea să și o va avea până va veni legea. Chiar dacă am recunoscute că astă-dî regulamentul facultăței de Theologie cu proiectul de lege al St. Sinod ar fi în deplină concordanță, cine ne poate asigura că la Cameră și Senat nu să vor intercală modificări în lege, care ar face necesară și schimbarea regulamentului existent. De aceia nu văd pentru ce P. S. Gerasim Piteștenu s-ar mai opune la propunerea făcută de mine, fiind că noi cu toții nu avem altă dorință de cât ca regulamentul să să acomodeze cu proiectul de lege al nostru, și acăstă acomodare să să facă prin St. Sinod. Noi vom ca facultatea de Theologie să fie sub un protectorat cât să poate de tare, sub protectoratul S-lui Sinod, care la nevoie să și potă să dică cuvântul său față cu Statul, să spună Ministrului de Culte: Domnule Ministru! Tara și Biserica are nevoie de acăstă instituție. Ei bine, când s'a admis, ca Sântul Sinod să și dea cuvântul său în privința recunoșterei facultăței de Theologie, de ce să nu să admită ca un delegat al S-lui Sinod împreună cu corpul profesoral să elaboreze acest regulament, și pe urmă să treacă prin filiera S-lui Sinod? Eu cred că după discuțiunea urmată până acum, are să cedeze și P. S. Gerasim Piteștenu.

P. S. Arhiereu Gerasim Piteștenu: Nu aş fi în contra acestei propunerii, mai ales că acest regulament al facultăței nu contradice întru nimic legea în ceea-ce privește însirarea materiilor, dar îl contradice întru aceea, că prin lege studenții sunt obligați să urmeze și facultatea de Litere, pe când prin regulament se prevede numai atât că studenții sunt obligați numai să asculte unele cursuri de la facultatea de Litere, iar nu pe toate.

P. S. Episcop al Hușilor: Atunci regulamentul trebuie să fie pus în concordanță cu legea.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Asupra căruia lucru voi biți?

P. S. Archiercu Gerasim Piteștenu: Asupra regulamentului. Regulamentul este conform cu legea, de cât differă numai întru atâta, că în el nu se dică că studenții să fie obligați, ci numai să asculte unele cursuri, iar nu pe toate, pe când aici se dice că sunt obligați să le asculte pe toate.

P. S. Episcop al Dunăreſ de-jos : P. S-te locotenet de Argeș, să nu te basezi pe un regulament, care nu este recunoscut de noi; prin urmare în discuțione avem cestiunea regulamentului. P. S. Episcop al Rîmniculuſ și eu, am explicat în destul motivele cari ne fac să revenim asupra unei dispozițiunii care ne a scăpat din vedere la facerea legei, și iată cum ar trebui să complectăm acest articol.

„(Art. 10) Un regulament elaborat de corpul profesoral al facultătei, revădut de St. Sinod și sancționat de „M. S. Regele, va regula mersul facultătei“.

Găsiſti că este ceva contrar aci?

Dacă regulamentul presentat de decanul facultătei va fi bun, noi îl vom primi.

P. S. Archiereu Gerasim Piteștenu : Eram dator ca decan al facultătei de Theologie să supun la cunoștința St. Sinod, că facultatea are un regulament lucrat de corpul profesoral și sancționat de M. S. Regele.

P. S. Archicircu Dositei Botoșanenu : Voi să întreb pe P. S. raportor, în înșirarea materielor cari se predau la facultatea de Theologie, nu știu dacă s'a amintit căi profesori trebuie să fie.

P. S. Episcop al Dunăreſ de-jos : Răspund la întrebarea făcută de P. S. Dositei Botoșanenu. Noi n'am prevădut în lege numirca profesorilor, fiindcă n'am crezut necesar. De o cam dată noi, am cerut numai numirea definitivă a profesorilor prevăduți în tabloul anexat la proiectul de lege. De vă mai fi trebuință de unul sau 2 profesori, aceia se vor numi pe urmă. Noi ne măgulinim cu speranța că facultatea de Theologie va crește și se va desvolta, așa că numărul profesorilor de astă-dăi va trebui să se îndoiască cel puțin. Prin urmare nu este nevoie de a se fixa prin lege numărul profesorilor.

Când St. Sinod va crede de cuviință că va trebui să mai adauge un profesor la facultatea de Theologie, se va adresa d-lui Ministrul și îi va dice: d-le Ministru, St. Sinod găsește de cuviință de a se mai adăuga încă un profesor la facultatea de Theologie pentru materia cutare, și d. Ministrul va deferi gândesc la propunerea St. Sinod

I. P. S Mitropolit Primat : Mai cere cine-va cuvântul asupra discuționei generale?

Ne mai cerînd nimenei cuvântul, se pune la vot închiderea discuționei, și se primește.

—Să pune la vot luarea în considerațiuone a proiectului de lege, și să primește.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum intrăm în discuțiuonea pe articole. P. S. raportor este rugat a da citire articolului I-iu

—P. S. Episcop al Dunărei de jos, raportor, citește art. 1 în următorea cuprindere :

Art. 1. Facultatea de Theologie de la Universitatea din București, are aceleași drepturi și privilegi ca și cele alte facultăți, și să recunoscă ca personală juridică.

O altă facultate Theologică să va înființa mai târziu la Iași.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cere cineva cuvântul asupra art. 1 ?

Necerînd nimeni cuvântul să pune la vot, și St. Sinod îl aproba.

Se citește art. 2 în următorea cuprindere :

Art. 2. Studiile ce să propun la facultatea de Theologie sunt :

- a). Enciclopedia și Metodologia studiilor theologice.
- b). Limba Ebraică, Arheologia biblică și cea Eclesiastică.
- c). Exegesa și Introducerea în cărțile Vechiului Testament.
- d). Ermeneutica biblică, și gramiatica Idiomulu în care sunt scrise cărțile Vechiului și Noului Testament.
- e). Exegesa și Introducerea în cărțile Noului Testament
- f). Istoria Eclesiastică și Istoria Bisericii Române.
- g). Patrologia și Istoria Dogmelor.
- h). Teologia Dogmatică.
- i). Teologia Morală.
- j). Teologia Practică : Pastorala, Liturgica, Omiletica și Catihetica.
- k). Dreptul Canonice.

a). Aceste studii să propun în curs de 4 ani.

b). Studenții facultăței de Theologie vor fi obligați a audia : 1). La facultatea de Littere cursurile : de Filosofie, de limba Elenă, limba Latină, Istoria Universală și Istoria Românilor, 2). La facultatea de Drept : Dreptul Roman și al 3). La facultatea de Medicină : Medicina legală.

P. S. Arhierul Gerasim Piteștenu : La acest articol la litera b a doua, așă voi să fac o mică modificare și anume : Studenții facultăței de theologie să nu fie obligați a asculta

tote cursurile facultăței de litere, fiind că s-ar întâmpla și o dificultate, aceia că studenții pote nu ar fi primiți la tote cursurile. Mai este și o mare greutate, anume că studenții nu pot asculta de odată cursurile a două facultăți, și la facultatea de Theologie și la cea de Litere, ale căror ore coincid de multe ori unele cu altele. Afară de acăstă la facultatea de Litere sunt multe cursuri pe cără studenții facultăței de Teologie nu ar avea nevoie ca să le asculte; ei ar putea asculta numai la Filosofie, la limbă, și la accesarea nu în mod obligatoriu.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Atunci formulați un amendament.

P. S. Arhiereu Gerasim Piteștenu: Iată amendamentul meu. „În orele libere studenții vor putea asculta și cursurile altor facultăți“.

Seminat : Gerasim Piteștenu.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvântul ca să aduc aminte P. S. Gerasim Piteștenu, că tote cursurile universitare la noi ca în tote țările, sunt libere nu numai pentru studenți dar pentru orii și ce om, care voește a se perfecționa; și acăstă este devisa vieței societăților moderne. Acum vine o altă cestiune rîdicată de P. S. Gerasim Piteștenu. P. S. Sa dice, că studenții nu au să poată asculta tote cursurile, când îi obligăm să urmeze la facultățile de Drept, Litere și Medicină. Dar nimeni nu-i obligă, să le asculte pe tote. Eu din partea mea acum, ca și când eram profesor la facultate, dic, că studenții facultăței de Theologie vor asculta pe acele cursuri, la cără vor avea mai multă aplicație. Este știut de orii-ce om cu cultură și mai ales care a fost profesor, că nu toți studenții au aceleași dispoziții; unuia îl place studiul limbilor, altuia literatura, unuia al treilea filosofia și a-și putea să citez chiar nume dintre foștili și actualii studenți ai facultăței. De aceea dic, că nu e bine să mărginim acăstă dispoziție sufflesescă, ci să lăsăm pe studenți ca să asculte acele cursuri pe cără ei le iubesc mai mult dar cer, ca niște asemenea cursuri să fie obligatorie pentru studenți. P. S. Gerasim Piteștenu ne observa adîneaori în particular, că dacă am obliga pe studenți să urmeze cursuri la alte facultăți ei atunci ar părăsi facultatea de Theologie. Eu dic, când un student va face acăsta, corpul profesoral și decanul nu are de căt să-i atragă luarea aminte și să-i

spună, că a depășit scopului, pentru care este menit. Vedeț dar că și din acest punct de vedere observațiile P. S. decan nu mi se par îngrijitoare. P. S. Sa a mai adăugat, că noi avem aerul d'a obliga pe studenți să asculte toate cursurile de la facultatea de Litere; da, să asculte în mod obligatoriu, dar să înțelege pe acele, cari vor putea. Bună știre, dacă vin în colisiune două cursuri, adică unul de la facultatea de Theologie și altul de la Litere, cred că este aproape de mintea fiecărui student să dea preferință cursurilor facultății de Theologie studentul nostru are să asculte la facultatea de Litere numai acele cursuri, cari sunt în strînsă legătură cu Theologia, ca Filosofia, Limbele și Literatura, și care îi procură mai multe mijloace de perfecționare și îl largesc cunoștințele câștigate în facultatea de Theologie. Atât vădut cu ocazia discuției asupra iconeelor cât de trebuinciosă este istoria culturii omenești; fiind că numai ea ne procură cunoștință sigură asupra artelelor din trecut Eu cred că să vor găsi mulți studenți cari să urmeze asemenea cursuri. Să-i lăsăm dar liber și în puterea fiecărui de a asculta acele cursuri de la Litere pe cari ei le vor crede de cuvînt și mai folositore pentru ei.

P. S Arhierul Grasim Piteșteanu : O mică observație aș avea de făcut la cele dîse de P. S. Episcop al Rîmnicului. Fără bine a dîs P. S. Sa că nu trebuie să opri studenții de a asculta cursurile de la cele-lalte facultăți, pentru că tot ce să propune în Universitate este folositor. Eu aș dîce încă să asculte și la Medicină și anume cursurile medicinăi legale, și la Drept, dreptul Roman, dar în același timp să fie obligați, și studenții de la drept să asculte dreptul bisericesc, care este fără necesar. Așa dar după cum studenții de la facultatea de Drept și de la Litere nu sunt obligați să asculte cursuri la facultatea de Theologie, tot așa nu trebuie să obligăm pe studenții de la facultatea de Theologie să asculte la cele alte facultăți, ci să să lase ia acesta, liberă voință studenților. De aceia eu propun ca să să ștergă din proiectul de lege acăstă obligativitate.

P. S. Episcop al Dunărești-de-jos : Obligativitatea în țara românescă, țară abia esită din ignoranță, a fost necesară și a produs fructele sale bine-făcătoare. Dacă nu ar fi fost obligativitate fișii siguri că noi nu avem până acum nimic; cu totă acăstă obligativitate, ignoranța tot mai per-

sistă pe unele locuri. Prin urmare obligativitatea să impună de sine să la poporele semi-culte. P. S. locotenent de Argeș învocă mai multe argumente în contra aliniatului 2, care spune că studenții de la Theologie vor fi obligați să frequenteze și cele alte cursuri la facultatea de Litere. P. S. Sa să mă dea voie să fiu de avisul contrariu. Este adevărat că la facultea de Litere sunt mai multe studii, și eu cel întâi voi fi ca să primesc un amendament, prin care veți specifica anume materiile la care trebuie să urmeze. Dar P. S. Vostră spuneți că îngreuieni pe studenții de a urma și la facultatea de Litere. Ce vom să stim noi despre acest lucru; ei să vor aranja cum vor putea. La facultatea de Theologie din Grecia studenții spre a fi admisi la licență, sunt obligați să aducă un testimoniu de la profesorii de Litere nu numai că a frequentat cursul, dar că a depus un examen general de Istoria Universală, limba Ellenă, Latină, Filosofie și de dreptul Canonice, care nu să predea în facultatea de Theologie ci la cea de Drept. Noi nu cerem de la studenții de către celi puțin se audiează cursurile de la Litere, și dacă P. S. Vostră ati propune un amendament ca să specificați anume materiile, vă spun că n-am să dic nimic contra lui; dar ca să-i scăpăm cu totul de acele cursuri, nu mă unesc.

P. S. Arhierul Gerasim Piteșteanu: Iată amendamentul meu pe care vă l-am citit și adineori: „În orele libere studenții vor putea asculta și cursurile altor facultăți.

P. S. Episcopul Dunării-de Jos: Sunt în contra lui.

P. S. Episcopul Rîmnicului: P. S. Gerasim Piteșteanu, decanul facultății de Theologie, ca și împace neînțelegerile, cari s-au ivit asupra art. 2. aliniatului b, vine și ne propune un alt aliniat al carui conținut nu s-a citit de la biroiu, și care dupre mine nu trebuie să fie admis. P. S. Sa dică, ca studenții facultății de Theologie pot să asculte în orele libere și cursurile facultății de Litere. Eu văd de ce idee s-a condus P. S. Si; de ideia, ca cursurile facultății de Theologie să nu fie paralizate. Eu nu sunt niciodată de opinia unea de a să fixe anume științele de la facultatea de Litere, la cari studenții facultății de Theologie vor trebui să urmeze în mod obligatoriu. Eu doresc ca fiecare student să și alăgă din aceste cursuri pe acelea carei sunt mai trebuințioase. În cea ce privește observațiunea facuta, că cursurile facultății de Theologie vin în colisiune cu a-

celea ale facultăței de Litere, nu aveți de căt să consultați pe studenți la ce cursuri sunt dispuși să asculte, și în urmă să se schimbe orariul cursurilor. S'a mai dis asemenea, că dacă punem acăstă obligațiuș pentru studenții facultăței de Theologie, apoi trebuiește și studenților de la cele-l-alte facultăți să li se impună asemenea obligațiuș. Dar nu suntem nișă în drept de a face acăsta și nișă nu este bine, ca să eșim cu asemenea pretenții înaintea societăței. Noi acum facem un proiect de lege anume și numai pentru facultatea de Theologie, iar nu pentru cele-l-alte facultăți, prin care cerem ca studenții noștri să fie obligați să asculta cursurile la facultatea de Litere.

P. S. Episcop al Dunăreț de-jos: Eū n'am temă de colisiunea orelor, căci 'nă închipuesc că studiile ce să propun la facultatea de Theologie nu să fac numai într'un an, ci în patru ani, și dacă în anul întâi un student nu poate asculta o materie, o păte asculta în cei alți ani. Eū nu văd pentru ce țineți numai de căt ca studenții noștri în Theologie să să duca la cursurile de la alte facultăți numai în orele libere. Eū gândém că cuvântul de obligativitate pe care l'am trecut în proiectul de lege, vă va fi fixat asupra intențiunilor mele. Când lăsați la facultatea studenților de a urma cursurile cum vor crede ei, atunci scăpat din vedere că avem de a face cu tineri cari spre a să dispensa vor recurge la diferite preTEXTE. Noi voim să î obligăm, cel puțin dacă nu vor face examele generale, să frequenteze aceste cursuri, și decanul facultăței să să pună în înțelegere cu cei alți profesori în fixarea orarului. Să nu invocați colisiunea orelor ca motiv al propunerei P. S. Văstre, fiind că asemenea colisiuni se întâmplă chiar în sinul aceleiași facultăți și anume la facultatea de Medicină, din cauza că un profesor face cursul lui la spitalul Coțea, altul la Dömna Bălașa, altul la Bacteriologie, și mulți dintre studenții cari sunt sacerți, nu pot lua trăsură să alerge dintr'o parte într'alta, ci să mulțumesc a urma succesiv cursurile. Prin urmare vedeti că aceste nevoi le-aă toți studenții.

P. S. Archiereu Gerasim Piteștenu: Vă rog P. Sânșite, nu mai avansați în discuțiușe, căci eū renunț la amendamentul ce l'am propus.

P. S. Episcop al Hușilor: Eū propun următorul amendament: „Studenții facultăței de Theologie vor fi obli-

gați a audia 1) la facultatea de Litere cursurile : de Filosofie, limba Elenă, limba Latină, Istoria Universală și Istoria Românilor, 2) la facultatea de Drept : Dreptul Roman și al 3) la facultatea de Medicină : Medicina legală“.

P. S. *Episcop al Dunăreț de-jos*: Acest amendament este însă pote mai bun, și eș il adopt, fără rezervă, ca fiind expresiunea sentimentelor mele.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Pun la vot articolul 2, împreună cu aliniatul b, astfel cum propune P. S. Episcop al Hușilor prin amendamentul său.

—Sântul Sinod îl aprobă.

—Articolele: 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 precum și tabloul de numele și pronumele profesorilor recomandați de S-tul Sinod Ministerului Cultelor și Instrucțiunei Publice pentru a fi numiți definitiv la catedrele facultăței de Theologie cetindu-se și punându-se la vot succesiv, St. Sinod le aprobă în unanimitate.

—Se pune la vot în totul proiectul de lege cu tabloul anexat prin bile, și se votăză în unanimitate.

P. S. *Episcop al Hușilor*: Rog pe St. Sinod, ca acest proiect de lege să se subscrive de toți membrii cari l-au votat și apoi să se înainteze onorabilului Minister.

—P. S. *Archiereu Valerian* raportor, citește raportul Comisiunei de petiționi, prin care conchide a se recunoscă tunderea în monahism a fratelui Ilie Savu din monastirea Turnu județul Argeș călugărit pentru cas de bălă, precum și a se admite tunderea în monahism a fraților Stanciu Pavel din Monastirea Niphon, Ión Bălan și Petre Popovici din monastirea Varzărești, Andrei Ene dacălul, I. Sava, Enache Popescu și Ión Paraschiv, toți din monastirea Ciolan, având îndeplinite formalitățile cerute de regulament.

—St. Sinod aprobă concluziunile raportului.

P. S. *Episcop al Dunăreț de-jos*: I. P. Președinte, pentru că St. Sinod a votat în unanimitate proiectul de lege al facultăței de Theologie, eș cred că ar trebui să se rostescă și asupra altei cestiuni și anume asupra cestiunei că acest proiect de lege ar trebui să poarte în fruntea sa o mică espunere de motive.

In sensul acesta aș rуга pe St. Sinod să însarcineze pe P. S. Locotenent de Argeș care este și decan al facultăței să facă o espunere de motive și cu aceasta împreună să se înainteze Guvernului.

P. S. Episcop al Hușilor : Eu rog asemenea ca, în expunerea de motive ce să propune a să face, să să arate argumentele pe cări s'a basat St. Sinod când a pus atâtea restricțiuni în proiectul de lege; căci neapărat aș să fie mulți care neștiind în ce stă lucrul aș să să alarmeze și să întrebe, de ce St. Sinod a făcut restricțiunea cutare și cutare?

P. S. Arhieeru Gerasim Piteștenu : Fiind că P. S. Vóstră, aș elaborat proiectul de lege al facultăței de Theologie, cred că tot P. S. Vóstră, trebuie să faceti și expunerea de motive.

P. S. Episcop al Argeșului : Neapărat că Comisiunea trebuie să facă acea expunere de motive, ca cu acea împreună să să fi înaintat S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos : Este adevărat că ar fi trebuit ca Comisiunea să facă o asemenea expunere de motive, și sunt mulțumit când văd că P. S. Episcop al Argeșului ne recomandă mai multă vigilență. Ce voi? Ori că ar fi omul de prevăzător să va scăpa căte ceva neobservat. Natura omenescă nu este perfectă și așa noi nu putem să prevedem tot. Nu aș văd că chiar în cursul discuțiunelor când s'a propus un amendament de P. S. Episcop al Hușilor la Art. 2 litera b, l'ami primit cu toții fiind că era bun, era la locul său. Expunerea de motive cred că să poată face cu ușurință. După căte să vorbit asupra facultăței de Teologie, gândesc că numai este mult de făcut; nu are cine-va de căt să ia discuțiunile S-tului Sinod, să le prescurteze, și iată expunerea de motive făcută deja; căci ce am vorbit noi mai mult, de căt am arătat necesitatea înființării facultăței de Theologie, și ce are să dică expunerea de motive de căt același lucru?

In urma celor di e în sinul St. Sinod asupra facultăței de Theologie chiar și prea S. Episcop de Argeș ar fi putut face o expunere de motive, bine înțeles după ce o va fi dat spre peptănare la vre un cunoșcător de cele ale științei. Mă unesc asemenea și cu cele dîse de P. S. titular al Hușilor, că adică să să explice în expunerea de motive și argumentele cări s'a adus în sprijinul acestui proiect de lege, fiind că este bine să știe și Guvernul, cări aș fost îngrijirile S-tului Sinod când a pus în proiectul de lege toate acele restricțiuni, cări la cele-lalte facultăți nu se găsesc. Știu că la facultatea de Theologie să predă

religiunea în tōte amânuntele ei, și avēnd în vedere că lumea prea puțin să cam intereseză de religiune, noi trebuie să ne îngrijim și să luăm măsuri. Ești, vă spun drept, nu voi putea suferi ca într'un proiect de lege ca acesta, să existe numai niște principii după cari noi, St. Sinod, să putem cere socotela unui profesor, ci să să ia tōte precauțiunile. Cunii voiți P. S. Văstră, să judecăm noi pe un profesor de la facultatea de Theologie care să ar permită să iasă din prescripțiunile Sinodelor, dacă nu să vor lua asemenea precauțiuni prin lege? Așa dar vă rog, ca în expunerea de motive să să arate, cum a dis și P. S. Episcop al Hușilor tōte argumentele pe cari s'a basat St. Sinod, când a pus acele restricțiuni în proiectul de lege.

I. P. S. Mitropolit Primat: În adevăr acăsta este o lucrare fără interesantă, dar eu știu că chiar în Corpurile Legiuitorice când Comisiunea face un proiect de lege, vine și cu expunerea de motive, și aceea motivată neapărat de propunerea făcută mai nainte. Așa dar eu cred că și cu cestiunea de față, este natural ca tot Comisiunea să facă acăstă expunere de motive

— St. Sinod încuvîntăză acăsta?

Vocă: Da, da.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci pun la vot opinia emisă de mine, ca Comisiunea să facă expunerea de motive.

— St. Sinod aprobă.

D. Ministrul ad interim la Culte intrând în sala ședințelor, citește mesagiul regal No 3204, pentru încliderea seșiunii de toamnă a S-tului Sinod.

† Președinte, Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar, Gerasim Piteștenu.